Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 340

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

59ο έτος

15 Δεκεμβρίου 2016

Περιεχόμενα

II *Μη νομοθετικές πράξεις*

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

★ **Ανακοίνωση για την προσωρινή εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Γκάνας, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου** 1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

★ **Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/2250 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2016, για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους βενθοπελαγικής αλιείας στη Βόρεια Θάλασσα και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa** 2

★ **Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/2251 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2016, που συμπληρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις τεχνικές μείωσης του κινδύνου για συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν εκκαθαρίζονται από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο** [1] 9

★ **Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2252 της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2016, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Oliva di Gaeta (ΠΟΠ)]** 47

★ **Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2253 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης των ενωσιακών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά και μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Νότιας Αφρικής** 48

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2254 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 57

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

★ **Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/2255 της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας, της 7ης Δεκεμβρίου 2016, σχετικά με την αποδοχή συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική εκπαιδευτική αποστολή ΚΠΑΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM RCA) (EUTM RCA/2/2016)** 59

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

★ **Σύσταση (ΕΕ) 2016/2256 της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2016, προς τα κράτη μέλη σχετικά με την επανέναρξη των μεταφορών προς την Ελλάδα βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** 60

Διορθωτικά

★ **Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1015 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ανώτατα όρια καταλοίπων για τις ουσίες 1-ναφθυλακεταμίδιο, 1-ναφθυλοξικό οξύ, chloridazon, fluazifop-P, fuberidazole, mepiquat και tralkoxydim μέσα ή πάνω σε ορισμένα προϊόντα** (ΕΕ L 172 της 29.6.2016) 72

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Ανακοίνωση για την προσωρινή εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Γκάνας, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Δημοκρατία της Γκάνας ανακοίνωσαν την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται για την προσωρινή εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Γκάνας, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου ([1]), σύμφωνα με το άρθρο 75 της εν λόγω συμφωνίας. Κατά συνέπεια, η συμφωνία εφαρμόζεται προσωρινά από τις 15 Δεκεμβρίου 2016 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Γκάνας.

([1]) ΕΕ L 287 της 21.10.2016, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/2250 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Οκτωβρίου 2016

για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους βενθοπελαγικής αλιείας στη Βόρεια Θάλασσα και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ ([1]) του Συμβουλίου, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών ([2]) και συγκεκριμένα το άρθρο 18α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 αποσκοπεί στην προοδευτική εξάλειψη των απορρίψεων σε όλους τους τύπους αλιείας της ΕΕ, μέσω της θέσπισης υποχρέωσης εκφόρτωσης για τα αλιεύματα ειδών που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων.

(2) Το άρθρο 15 παράγραφος 6 του εν λόγω κανονισμού εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εγκρίνει σχέδια απορρίψεων μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, με βάση κοινές συστάσεις από τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με τα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια.

(3) Το Βέλγιο, η Δανία, η Γερμανία, η Γαλλία, οι Κάτω Χώρες, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν άμεσο συμφέρον διαχείρισης της αλιείας στη Βόρεια Θάλασσα. Μετά από διαβούλευση με το γνωμοδοτικό συμβούλιο της Βόρειας Θάλασσας, τα εν λόγω κράτη μέλη υπέβαλαν κοινή σύσταση στις 3 Ιουνίου 2016 στην Επιτροπή σχετικά με ένα νέο σχέδιο απορρίψεων για ορισμένους τύπους βενθοπελαγικής αλιείας στη Βόρεια Θάλασσα. Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις των αρμόδιων επιστημονικών οργάνων εξετάστηκαν από την Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ). Στις 14 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση της ομάδας εμπειρογνωμόνων, η οποία αποτελούνταν από τα 28 κράτη μέλη και την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως παρατηρητές· κατά τη διάρκειά της συζητήθηκαν και τα εν λόγω μέτρα.

(4) Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στην κοινή σύσταση είναι σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

(5) Για τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού, στη Βόρεια Θάλασσα περιλαμβάνονται και οι ζώνες ICES IIIa και IV. Δεδομένου ότι ορισμένα βενθοπελαγικά αποθέματα που εμπίπτουν στο προτεινόμενο σχέδιο απόρριψης συναντώνται επίσης στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συνιστούν η ICES IIa να καλύπτεται επίσης από το σχέδιο απόρριψης.

(6) Όσον αφορά τη Βόρεια Θάλασσα, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η υποχρέωση εκφόρτωσης εφαρμόζεται το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2016 όσον αφορά:

— τη μεικτή αλιεία γάδου, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού Ατλαντικού και μαύρου μπακαλιάρου,

— την αλιεία καραβίδας,

([1]) ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22.
([2]) ΕΕ L 125 της 27.4.1998, σ. 1.

— τη μεικτή αλιεία γλώσσας και ευρωπαϊκής χωματίδας,

— την αλιεία μπακαλιάρου μερλούκιου και

— την αλιεία γαρίδας της Αρκτικής.

Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2440 της Επιτροπής ([1]) προσδιορίζει τα είδη που πρέπει να εκφορτώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2016. Τα εν λόγω είδη είναι ο μαύρος μπακαλιάρος, ο μπακαλιάρος, η καραβίδα, η γλώσσα, η ευρωπαϊκή χωματίδα, ο μπακαλιάρος μερλούκιος και η γαρίδα της Αρκτικής. Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2440 θεσπίζει επίσης υποχρέωση εκφόρτωσης παρεμπιπτόντων αλιευμάτων γαρίδας της Αρκτικής. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επαναφέρει τις διατάξεις σχετικά με τα είδη προς εκφόρτωση από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/2440 και θα πρέπει να καθορίσει επιπλέον είδη και τύπους αλιείας που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης κατά τα έτη 2017 και 2018.

(7) Τα συναφή κράτη μέλη ισχυρίζονται ότι οι κανόνες αλιευτικής προσπάθειας που ορίζονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου ([2]), συνιστούν εμπόδιο για την επιτυχή υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης για τον γάδο, λόγω του γεγονότος ότι το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας που ορίζεται στο κεφάλαιο αυτό μπορεί να εμποδίσει την απαιτούμενη ευελιξία για την προσαρμογή των αλιευτικών πρακτικών, όπως είναι η επιλογή τομέα και εργαλείων, εφόσον εισαχθεί η υποχρέωση εκφόρτωσης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο αναθεώρησης από τους συννομοθέτες. Για να αποφευχθεί η ταυτόχρονη εφαρμογή του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας και της υποχρέωσης εκφόρτωσης για τον γάδο, η υποχρέωση εκφόρτωσης για τον γάδο θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον όταν παύει η εφαρμογή του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας.

(8) Με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/2440 εξαιρούνται από την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων τα είδη για τα οποία τα επιστημονικά στοιχεία δείχνουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης («εξαίρεση λόγω των υψηλών ποσοστών επιβίωσης») όσον αφορά τα αλιεύματα καραβίδας στη διαίρεση ICES IIIa, υπό τον όρο ότι χρησιμοποιούνται κιούρτοι ή ορισμένες τράτες βυθού. Ο ως άνω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός απαιτούσε από τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στη Βόρεια Θάλασσα να υποβάλουν στην Επιτροπή πρόσθετα επιστημονικά στοιχεία που να δικαιολογούν τις εξαιρέσεις που προβλέπονται για τις συγκεκριμένες τράτες βυθού. Τα εν λόγω στοιχεία υποβλήθηκαν και η ΕΤΟΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι επαρκή. Ως εκ τούτου, η εν λόγω εξαίρεση θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο νέο σχέδιο απορρίψεων.

(9) Η κοινή σύσταση προβλέπει εξαίρεση λόγω των υψηλών ποσοστών επιβίωσης όσον αφορά τα αλιεύματα καραβίδας στην υποπεριοχή ICES IV για ορισμένα αλιευτικά εργαλεία υπό την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιείται διάταξη επιλεκτικότητας δικτυωτού πλέγματος (netgrid).

(10) Η κοινή σύσταση προβλέπει εξαίρεση λόγω των υψηλών ποσοστών επιβίωσης όσον αφορά τα αλιεύματα γλώσσας στην υποπεριοχή ICES IV για ορισμένα αλιευτικά εργαλεία και υπό ορισμένες προϋποθέσεις που ευνοούν την ικανότητα επιβίωσης της γλώσσας.

(11) Με βάση τα επιστημονικά στοιχεία που προβλέπονται στην κοινή σύσταση, τα οποία εξετάστηκαν από την ΕΤΟΕΑ, και λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών εργαλείων, των αλιευτικών πρακτικών και του οικοσυστήματος, οι ως άνω εξαιρέσεις θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον παρόντα κανονισμό για το 2017. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλουν πρόσθετα δεδομένα προκειμένου να καταστεί δυνατή από την ΕΤΟΕΑ η περαιτέρω αξιολόγηση των ποσοστών επιβίωσης καραβίδας και γλώσσας που αλιεύονται στην υποπεριοχή ICES IV με τις συναφείς τράτες και η επανεξέταση της σχετικής εξαίρεσης από την Επιτροπή.

(12) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2440 εισήγαγε εξαιρέσεις de minimis για

— τη γλώσσα που αλιεύεται με μανωμένα και απλάδια δίχτυα στη διαίρεση ICES IIIa, στην υποπεριοχή ICES IV και στα ενωσιακά ύδατα της υποπεριοχής ICES IIa,

— τη γλώσσα που αλιεύεται με ορισμένες δοκότρατες στην υποπεριοχή ICES IV,

— τις καραβίδες που αλιεύονται με ορισμένες τράτες βυθού στην υποπεριοχή ICES IV και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa και

— τη γλώσσα και τον μπακαλιάρο εγκλεφίνο που αλιεύονται με ορισμένες τράτες βυθού στη διαίρεση ICES IIIa.

Η κοινή σύσταση προτείνει τη συνέχιση της εφαρμογής των εν λόγω εξαιρέσεων. Επομένως, οι ως άνω εξαιρέσεις θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο νέο σχέδιο απορρίψεων.

([1]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2440 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 2015, για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους βενθοπελαγικής αλιείας στη Βόρεια Θάλασσα και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa (ΕΕ L 336 της 23.12.2015, σ. 42).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2004 (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 20).

(13) Η κοινή σύσταση περιλαμβάνει εξαίρεση *de minimis* για συνδυασμό αλιευμάτων γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και νταουκιού του Ατλαντικού με ορισμένες τράτες βυθού στη διαίρεση ICES IIIa, εξαίρεση *de minimis* για συνδυασμό αλιευμάτων γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και νταουκιού του Ατλαντικού με κοφινέλλα στη διαίρεση ICES IIIa και, για το 2018, εξαίρεση *de minimis* για το νταούκι του Ατλαντικού που έχει αλιευθεί με τράτες βυθού στη διαίρεση ICES IVc.

(14) Η Επιτροπή, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που παρείχαν τα κράτη μέλη για τις εξαιρέσεις αυτές που εξετάστηκαν από την ΕΤΟΕΑ, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω εξαιρέσεις περιείχαν αιτιολογημένα επιχειρήματα ότι περαιτέρω βελτιώσεις της επιλεκτικότητας είναι δύσκολο να επιτευχθούν και/ή συνεπάγονται δυσανάλογες δαπάνες για τον χειρισμό των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, εκτιμά ότι είναι σκόπιμο να καθοριστούν εξαιρέσεις *de minimis* σύμφωνα με το ποσοστό που προτείνεται στην από κοινού σύσταση, εντός των ορίων του άρθρου 15 παράγραφος 5 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

(15) Το άρθρο 18α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/98 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να θεσπίσει, με σκοπό την έγκριση σχεδίων απορρίψεων και για τα είδη που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης (ΕΜΑΔ), προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών. Τα ως άνω ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης είναι δυνατόν, κατά περίπτωση, να παρεκκλίνουν από τα μεγέθη που ορίζονται στο παράρτημα XII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/98. Όσον αφορά την καραβίδα στη διαίρεση ICES IIIa, είναι σκόπιμο να διατηρηθούν τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης που ορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/2440, δηλαδή συνολικό μήκος 105 mm και μήκος κελύφους 32 mm και να προστεθεί ελάχιστο μήκος ουράς 59 mm, με βάση την κοινή σύσταση και την αξιολόγηση της ΕΤΟΕΑ, σύμφωνα με την οποία το μήκος ουράς αντιστοιχεί στις ισχύουσες τιμές για το ολικό μήκος και το μήκος κελύφους.

(16) Τα σχέδια απόρριψης μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν τεχνικά μέτρα όσον αφορά τους τύπους αλιείας ή τα είδη που εμπίπτουν στην υποχρέωση εκφόρτωσης. Για την αύξηση της επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων και τη μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων στο Skagerrak, είναι σκόπιμο να διατηρηθούν ορισμένα τεχνικά μέτρα, τα οποία συμφωνήθηκαν μεταξύ της Ένωσης και της Νορβηγίας το 2011 ([1]) και το 2012 ([2]).

(17) Για να διασφαλιστεί κατάλληλος έλεγχος, θα πρέπει να καθοριστούν ειδικές απαιτήσεις από τα κράτη μέλη για κατάρτιση καταλόγων σκαφών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(18) Δεδομένου ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό έχουν άμεσο αντίκτυπο στις οικονομικές δραστηριότητες που αφορούν και στον προγραμματισμό της αλιευτικής περιόδου των σκαφών της Ένωσης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ αμέσως μετά τη δημοσίευσή του. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοστεί από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 προκειμένου να συμμορφωθεί με τα χρονικά πλαίσια που καθορίζονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης

Η υποχρέωση εκφόρτωσης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 εφαρμόζεται στην υποπεριοχή ICES IV (Βόρεια θάλασσα), στη διαίρεση ICES IIIa (Kattegat και Skagerrak) και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa (Νορβηγική Θάλασσα) για τους τύπους αλιείας που προβλέπονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) Ως «φύλλο Seltra»: νοείται διάταξη επιλεκτικότητας που αποτελείται από ένα άνω φύλλο δικτυώματος μεγέθους ματιών τουλάχιστον 270 mm (ρομβοειδών ματιών) τοποθετημένο σε τμήμα τεσσάρων φύλλων και προσαρμοσμένο με αναλογία συναρμογής τρία μάτια 90 mm ανά ένα μάτι 270 mm, ή από άνω φύλλο δικτυώματος μεγέθους ματιών τουλάχιστον 140 mm (τετράγωνων ματιών). Το φύλλο πρέπει να είναι μήκους τουλάχιστον 3 μέτρων, να τοποθετείται σε απόσταση το πολύ έως 4 μέτρα από το σχοινί του σάκου, και να εκτείνεται κατά το πλήρες πλάτος του άνω φύλλου της τράτας (δηλαδή από τη μία πλευρική νεύρωση στην άλλη).

([1]) Συμφωνημένο πρακτικό των διαβουλεύσεων για θέματα αλιείας μεταξύ Νορβηγίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τον κανονισμό αλιείας στο Skagerrak και στο Kattegat για το 2012.

([2]) Συμφωνημένο πρακτικό των διαβουλεύσεων για θέματα αλιείας μεταξύ Νορβηγίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα μέτρα για την εφαρμογή της απαγόρευσης απορρίψεων και τα μέτρα ελέγχου στην περιοχή Skagerrak, 4 Ιουλίου 2012.

2) Ως «διάταξη επιλεκτικότητας δικτυωτού πλέγματος (netgrid)» νοείται διάταξη επιλεκτικότητας που αποτελείται από τμήμα τεσσάρων φύλλων που προσαρμόζεται σε τράτα δύο φύλλων με κεκλιμένο φύλλο δικτυώματος ρομβοειδών ματιών, μεγέθους ματιών τουλάχιστον 200 mm, που οδηγεί σε οπή διαφυγής στο άνω τμήμα της τράτας.

Άρθρο 3

Ειδικοί κανόνες όσον αφορά την υποχρέωση εκφόρτωσης για τον γάδο

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1, η υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων γάδου, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εφαρμόζεται μόνον σε περίπτωση κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 ή του Κεφαλαίου ΙΙΙ του ιδίου κανονισμού πριν από την 1η Ιανουαρίου 2017.

Άρθρο 4

Εξαίρεση που συνδέεται με τα υψηλά ποσοστά επιβίωσης όσον αφορά την καραβίδα

1. «Η εξαίρεση από την υποχρέωση εκφόρτωσης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για είδη για τα οποία τα επιστημονικά στοιχεία δείχνουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης εφαρμόζεται όσον αφορά τα παρακάτω αλιεύματα καραβίδας:

α) τα αλιεύματα που αλιεύθηκαν με κιούρτους [FPO ([1])]·

β) τα αλιεύματα στη διαίρεση ICES IIIa με τράτες βυθού (OTB, TBN) με μέγεθος ματιών τουλάχιστον 70 mm, οι οποίες είναι εξοπλισμένες με εσχάρα διαλογής ειδών με ανώτατο διάστημα μήκους 35 mm μεταξύ των ράβδων·

γ) τα αλιεύματα στη διαίρεση IIIa της ICES με τράτες βυθού (OTB, TBN) με μέγεθος ματιών τουλάχιστον 90 mm που είναι εξοπλισμένες με φύλλο seltra:

δ) το 2017, τα αλιεύματα στη διαίρεση IV της ICES με τράτες βυθού (OTB, TBN) μεγέθους ματιών τουλάχιστον 80 mm που είναι εξοπλισμένες με διάταξη επιλεκτικότητας δικτυωτού πλέγματος (netgrid):

2. Καραβίδα που αλιεύθηκε σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ελευθερώνεται αμέσως, ολόκληρη, στην περιοχή όπου αλιεύθηκε.

3. Πριν από την 1η Μαΐου 2017, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στη Βόρεια Θάλασσα υποβάλλουν στην Επιτροπή πρόσθετα στοιχεία σε εκείνα που προβλέπονται στην Κοινή Σύσταση της 3ης Ιουνίου 2016 καθώς και κάθε άλλη σχετική επιστημονική πληροφορία που δικαιολογεί την εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ). Η Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) αξιολογεί τα εν λόγω δεδομένα και επιστημονικά στοιχεία έως την 1η Σεπτεμβρίου 2017.

Άρθρο 5

Εξαίρεση που συνδέεται με υψηλά ποσοστά επιβίωσης όσον αφορά τη γλώσσα

1. Η εξαίρεση από την υποχρέωση εκφόρτωσης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για είδη για τα οποία τα επιστημονικά στοιχεία δείχνουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης, θα εφαρμόζεται το 2017 για τα αλιεύματα γλώσσας κάτω του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης εντός έξι ναυτικών μιλίων από την ακτή εντός της ζώνης ICES IVc και εκτός περιοχών που έχουν προσδιοριστεί ως περιοχές αναπαραγωγής, με τράτες με πόρτες (OTB) σάκου μεγέθους ματιού 80-99 mm.

2. Η εξαίρεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισχύει μόνον για τα σκάφη μήκους μικρότερου των 10 μέτρων, μηχανής ισχύος κάτω των 180 kW, όταν αλιεύουν σε ύδατα βάθους μικρότερου των 15 μέτρων και με περιορισμό χρήσης των συρόμενων εργαλείων σε διάρκεια έως 1:30 ώρες.

3. Γλώσσα που έχει αλιευθεί σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ελευθερώνεται αμέσως.

([1]) Οι κωδικοί αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται στον παρόντα κανονισμό παραπέμπουν στους κωδικούς του παραρτήματος XI του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 112 της 30.4.2011, σ. 1). Για τα σκάφη των οποίων το ολικό μήκος είναι μικρότερο από 10 μέτρα, οι κωδικοί αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται στον παρόντα πίνακα παραπέμπουν στους κωδικούς ταξινόμησης αλιευτικών εργαλείων του Οργανισμού Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO).

4. Έως την 1η Μαΐου 2017, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στη Βόρεια Θάλασσα υποβάλλουν στην Επιτροπή πρόσθετα επιστημονικά στοιχεία που δικαιολογούν την εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Η ΕΤΟΕΑ αξιολογεί τις πληροφορίες αυτές πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2017.

Άρθρο 6

Εξαιρέσεις de minimis

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, μπορούν να απορρίπτονται οι ακόλουθες ποσότητες σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού:

α) όσον αφορά τη γλώσσα, μέχρι κατ' ανώτατο όριο 3 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών, τα οποία έχουν αλιευθεί με σκάφη που χρησιμοποιούν απλάδια δίχτυα και μανωμένα δίχτυα (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) στη διαίρεση ICES IIIa, στην υποπεριοχή ICES IV και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa·

β) όσον αφορά τη γλώσσα κάτω του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης, μέχρι κατ' ανώτατο όριο, για το 2017, το 7 % και, για το 2018, το 6 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών, τα οποία έχουν αλιευθεί με σκάφη που χρησιμοποιούν δοκότρατες (TBB) μεγέθους ματιών 80-119 mm με αυξημένο μέγεθος ματιών στην επέκταση της δοκότρατας, στην υποπεριοχή ICES IV·

γ) όσον αφορά την καραβίδα κάτω του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 6 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών, τα οποία έχουν αλιευθεί με σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού (OTB, TBN, OTT, TB) μεγέθους ματιών 80-99 mm στην υποπεριοχή ICES IV και στα ενωσιακά ύδατα της διαίρεσης ICES IIa·

δ) το 2017, όσον αφορά τη γλώσσα και τον μπακαλιάρο εγκλεφίνο, συνδυαστικά, κάτω από το ελάχιστο μέγεθος διατήρησης, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 2 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και γαρίδας της Αρκτικής που έχουν αλιευθεί κατά την αλιεία καραβίδας από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού (OTB, TBN) με μέγεθος ματιών ίσο ή μεγαλύτερο από 70 mm, εξοπλισμένα με εσχάρα διαλογής ειδών με ανώτατο διάστημα μήκους 35 mm μεταξύ των ράβδων στη διαίρεση ICES IIIa·

ε) το 2018, όσον αφορά τη γλώσσα, τον μπακαλιάρο εγκλεφίνο και το νταούκι Ατλαντικού συνδυαστικά, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 4 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού Ατλαντικού και γαρίδας Αρκτικής που έχουν αλιευθεί κατά την αλιεία καραβίδας από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού (OTB, TBN) με μέγεθος ματιών ίσο ή μεγαλύτερο από 70 mm, εξοπλισμένα με εσχάρα διαλογής ειδών με ανώτατο διάστημα μήκους 35 mm μεταξύ των ράβδων στη διαίρεση ICES IIIa·

στ) όσον αφορά τη γλώσσα, τον μπακαλιάρο εγκλεφίνο και το Νταούκι Ατλαντικού, συνδυαστικά, κάτω από το ελάχιστο μέγεθος διατήρησης, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 1 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και γαρίδας Αρκτικής τα οποία έχουν αλιευθεί από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού (OTB) με μέγεθος ματιών ίσο ή μεγαλύτερο από 35 mm, εξοπλισμένα με εσχάρα διαλογής ειδών με ανώτατο διάστημα μήκους 19 mm μεταξύ των ράβδων, με ανεμπόδιστο στόμιο εξόδου ιχθύων, στη διαίρεση ICES IIIa.

ζ) όσον αφορά τη γλώσσα, το μπακαλιάρο εγκλεφίνο και το νταούκι του Ατλαντικού συνδυαστικά, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 0,5 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού Ατλαντικού και γαρίδας της Αρκτικής που έχουν αλιευθεί κατά την αλιεία καραβίδας με κοφινέλλα (FPO), στη διαίρεση ICES IIIa.

η) το 2018, όσον αφορά το νταούκι Ατλαντικού, μέχρι κατ' ανώτατο όριο το 7 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων καραβίδας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, γλώσσας, γαρίδας Αρκτικής, νταουκιού του Ατλαντικού, ευρωπαϊκής χωματίδας, μαύρου μπακαλιάρου και γάδου στο πλαίσιο μεικτής αλιείας γλώσσας, νταουκιού του Ατλαντικού και ειδών που δεν υπάγονται σε όρια αλιευμάτων, από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού (OTB, OTT), μεγέθους ματιών 70-99 mm στη διαίρεση ICES IVc.

Άρθρο 7

Ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης

Κατά παρέκκλιση από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης που ορίζεται στο παράρτημα XII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/98, το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης της καραβίδας στη διαίρεση ICES IIIa, καθορίζεται ως εξής:

α) συνολικό μήκος 105 mm·

β) μήκος ουράς 59 mm·

γ) μήκος κελύφους 32 mm.

Άρθρο 8

Ειδικά τεχνικά μέτρα στο Skagerrak

1. Απαγορεύεται στο Skagerrak η μεταφορά επί του σκάφους ή η χρήση οποιασδήποτε τράτας, δανέζικου γρίπου, δοκότρατας ή παρόμοιων συρόμενων διχτυών με μέγεθος ματιών μικρότερο των 120 mm.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, μπορούν να χρησιμοποιούνται και οι ακόλουθες τράτες:

α) τράτες με σάκο με μέγεθος ματιών διχτυών τουλάχιστον 90 mm, υπό τον όρο ότι είναι εξοπλισμένες με φύλλο seltra ή με εσχάρα διαλογής με ανώτατο διάστημα 35 mm μεταξύ των ράβδων.

β) τράτες με σάκο μεγέθους (τετράγωνων) ματιών διχτυών τουλάχιστον 70 mm, που διαθέτουν εσχάρα διαλογής με ανώτατο διάστημα 35 mm μεταξύ των ράβδων·

γ) τράτες με ελάχιστο μέγεθος ματιών κάτω των 70 mm όταν αλιεύουν πελαγικά ή βιομηχανικά είδη, υπό τον όρο ότι τα αλιεύματα περιέχουν σε ποσοστό πάνω από 80 % ένα ή περισσότερα πελαγικά ή βιομηχανικά είδη·

δ) τράτες με σάκο μεγέθους ματιών τουλάχιστον 35 mm κατά την αλιεία γαρίδας του είδους Pandalus, υπό τον όρο ότι η τράτα είναι εξοπλισμένη με εσχάρα διαλογής με ανώτατο διάστημα 19 mm μεταξύ των ράβδων.

3. Διάταξη συγκράτησης ιχθύων που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται κατά την αλιεία γαρίδας του είδους Pandalus σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο δ), υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν επαρκείς αλιευτικές δυνατότητες για να καλύψουν τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα και ότι η διάταξη συγκράτησης

— έχει κατασκευαστεί με άνω φύλλο δικτυώματος ελάχιστου μεγέθους 120 mm με τετράγωνα μάτια,

— είναι μήκους τουλάχιστον 3 μέτρων και

— πλάτους τουλάχιστον ίσου με το πλάτος της εσχάρας διαλογής.

Άρθρο 9

Κατάλογος σκαφών

Τα κράτη μέλη καθορίζουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, τα σκάφη που υπόκεινται στην υποχρέωση εκφόρτωσης για κάθε συγκεκριμένο τύπο αλιείας. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη, μέσω του ασφαλούς δικτυακού τόπου ελέγχου της Ένωσης, τους καταλόγους όλων των σκαφών που αλιεύουν μόνο μαύρο μπακαλιάρο, όπως ορίζονται στο παράρτημα, οι οποίοι καταρτίζονται σύμφωνα με την πρώτη περίοδο. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τους εν λόγω καταλόγους.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018.

Ωστόσο, το άρθρο 9 εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 2016.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τύποι αλιείας που υπόκεινται στην υποχρέωση εκφόρτωσης:

Αλιευτικό εργαλείο [1] [2]	Μέγεθος ματιών	Συναφή είδη
Τράτες: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	≥ 100 mm	Το 2017 και το 2018: όλα τα αλιεύματα μαύρου μπακαλιάρου [εφόσον έχουν αλιευθεί από σκάφος που αλιεύει μαύρο μπακαλιάρο [3]] ευρωπαϊκής χωματίδας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού Ατλαντικού, γάδου, γαρίδας της Αρκτικής, γλώσσας και καραβίδας.
Τράτες: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	70-99 mm	Το 2017 και το 2018: όλα τα αλιεύματα καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και γαρίδας της Αρκτικής Το 2018: όλα τα αλιεύματα νταουκιού του Ατλαντικού.
Τράτες: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32-69 mm	Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα γαρίδας της Αρκτικής, καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και νταουκιού του Ατλαντικού.
Δοκότρατες: TBB	≥ 120 mm	Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα ευρωπαϊκής χωματίδας, γαρίδας της Αρκτικής, καραβίδας, γλώσσας, γάδου, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και νταουκιού του Ατλαντικού.
Δοκότρατες: TBB	80-119 mm	Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα γλώσσας, γαρίδας της Αρκτικής, καραβίδας και μπακαλιάρου εγκλεφίνου. Το 2018: όλα τα αλιεύματα νταουκιού του Ατλαντικού.
Απλάδια δίχτυα, δίχτυα εμπλοκής και μανωμένα δίχτυα: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα γλώσσας, γαρίδας της Αρκτικής, καραβίδας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού του Ατλαντικού και γάδου [4]
Αγκίστρια και πετονιές: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα μπακαλιάρου μερλούκιου, γαρίδας της Αρκτικής, καραβίδας, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου, νταουκιού του Ατλαντικού και γάδου
Ιχθυοπαγίδες: FPO, FIX, FYK, FPN		Το 2017 και το 2018: Όλα τα αλιεύματα καραβίδας, γαρίδας της Αρκτικής, γλώσσας, μπακαλιάρου εγκλεφίνου και νταουκιού του Ατλαντικού.

[1] Οι κωδικοί αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται στον παρόντα πίνακα παραπέμπουν στους κωδικούς του παραρτήματος XI του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 404/2011.

[2] Για τα σκάφη των οποίων το ολικό μήκος είναι μικρότερο από 10 μέτρα, οι κωδικοί αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται στον παρόντα πίνακα παραπέμπουν στους κωδικούς ταξινόμησης αλιευτικών εργαλείων του Οργανισμού Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO).

[3] Ένα σκάφος θεωρείται ότι αλιεύει μαύρο μπακαλιάρο όταν, χρησιμοποιώντας τράτα μεγέθους ματιών διχτυών ≥ 100 mm, επιτυγχάνει μέση ετήσια εκφόρτωση μαύρου μπακαλιάρου σε ποσοστό ≥ 50 % όλων των εκφορτώσεων από το σκάφος, τόσο εντός της ζώνης ΕΕ όσο και εντός της ζώνης τρίτης χώρας της Βόρειας Θάλασσας κατά την περίοδο x − 4 έως x − 2, όπου x είναι το έτος εφαρμογής· ήτοι 2012-2014 για το 2016, 2013-2015 για το 2017 και 2014-2016 για το 2018. Εάν ένα σκάφος θεωρηθεί ως σκάφος που αλιεύει μαύρο μπακαλιάρο σε ένα έτος, εξακολουθεί να θεωρείται ως σκάφος που αλιεύει μαύρο μπακαλιάρο και κατά τα επόμενα έτη.

[4] Η υποχρέωση εκφόρτωσης για τα αλιεύματα γάδου με απλάδια δίχτυα, μανωμένα δίχτυα και δίχτυα εμπλοκής δεν εφαρμόζεται στη ζώνη ICES IIIaS.

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/2251 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Οκτωβρίου 2016

που συμπληρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις τεχνικές μείωσης του κινδύνου για συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν εκκαθαρίζονται από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών ([1]), και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν υποχρέωση να προστατεύονται από τα πιστωτικά ανοίγματα σε αντισυμβαλλόμενους παραγώγων, συγκεντρώνοντας περιθώρια ασφαλείας όταν οι σχετικές συμβάσεις δεν εκκαθαρίζονται από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. Ο παρών κανονισμός ορίζει τα πρότυπα για την έγκαιρη, επακριβή και κατάλληλα διαχωρισμένη ανταλλαγή ασφαλειών. Τα εν λόγω πρότυπα θα πρέπει να εφαρμόζονται υποχρεωτικά στις ασφάλειες που οι αντισυμβαλλόμενοι οφείλουν να συγκεντρώνουν ή να παρέχουν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, οι αντισυμβαλλόμενοι που συμφωνούν με τη συγκέντρωση ή παροχή ασφαλειών πέραν των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέξουν εάν θα προβούν στην ανταλλαγή των εν λόγω ασφαλειών σύμφωνα με αυτά τα πρότυπα ή όχι.

(2) Οι αντισυμβαλλόμενοι που υπόκεινται στις απαιτήσεις του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα διαφορετικά προφίλ κινδύνου των μη χρηματοοικονομικών αντισυμβαλλόμενων που είναι κατώτερα από το κατώφλι εκκαθάρισης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του κανονισμού αυτού, κατά τον καθορισμό των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου για συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών («OTC») παραγώγων που συνάπτονται με τις εν λόγω οντότητες. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται στους αντισυμβαλλόμενους να διαπιστώνουν κατά πόσον το επίπεδο του πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλόμενου που θέτουν οι εν λόγω μη χρηματοοικονομικοί αντισυμβαλλόμενοι, το οποίο είναι κατώτερο από το κατώφλι εκκαθάρισης, πρέπει να μετριαστεί με την ανταλλαγή ασφαλειών. Δεδομένου ότι οι μη χρηματοοικονομικοί αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι σε τρίτη χώρα και θα βρίσκονταν κάτω από το κατώφλι εκκαθάρισης εάν ήταν εγκατεστημένοι στην Ένωση μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν τα ίδια προφίλ κινδύνου με μη χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλόμενους που βρίσκονται κάτω από το κατώφλι εκκαθάρισης και είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, θα πρέπει να εφαρμόζεται η ίδια προσέγγιση και στους δύο τύπους οντοτήτων, προκειμένου να αποφεύγεται η καταχρηστική επιλογή του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας.

(3) Οι αντισυμβαλλόμενοι σε μη κεντρικά εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων πρέπει να προστατεύονται από τον κίνδυνο δυνητικής αθέτησης υποχρεώσεων του άλλου αντισυμβαλλόμενου. Ως εκ τούτου, για την ορθή διαχείριση των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται οι εν λόγω αντισυμβαλλόμενοι απαιτούνται δύο είδη ασφαλειών, με τη μορφή περιθωρίων ασφάλισης. Το πρώτο είδος είναι το περιθώριο διαφορών αποτίμησης, το οποίο προστατεύει τους αντισυμβαλλόμενους από ανοίγματα που σχετίζονται με την τρέχουσα αγοραία αξία των συμβάσεων τους επί εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Το δεύτερο είδος είναι το αρχικό περιθώριο, το οποίο προστατεύει τους αντισυμβαλλόμενους από δυνητικές ζημίες που θα μπορούσαν να οφείλονται σε μεταβολές της αγοραίας αξίας της θέσης των παραγώγων που εμφανίζονται μεταξύ της τελευταίας ανταλλαγής περιθωρίων διαφορών αποτίμησης πριν από την αθέτηση υποχρέωσης από έναν αντισυμβαλλόμενο και του χρόνου αντικατάστασης των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων ή αντιστάθμισης του αντίστοιχου κινδύνου.

(4) Δεδομένου ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι («CCP») θα μπορούσαν να έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικό ίδρυμα σύμφωνα με την νομοθεσία της Ένωσης, είναι αναγκαίο να εξαιρεθούν οι μη κεντρικά εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων τις οποίες συνάπτουν οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης από τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, εφόσον οι συμβάσεις αυτές υπόκεινται ήδη στις διατάξεις του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 153/2013 της Επιτροπής ([2]) και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

([1]) ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1.

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 153/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με τις απαιτήσεις για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους (ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 41).

(5) Για τις μη κεντρικά εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που περιλαμβάνουν την προκαταβολή ασφαλίστρου για την εγγύηση της εκτέλεσης της σύμβασης, ο αντισυμβαλλόμενος που λαμβάνει την πληρωμή του ασφαλίστρου («πωλητής δικαιώματος προαίρεσης») δεν έχει τρέχον ή δυνητικό μελλοντικό άνοιγμα έναντι του αντισυμβαλλόμενου. Επίσης, η τρέχουσα αγοραία αξία των συμβάσεων αυτών καλύπτεται ήδη από την καταβολή του εν λόγω ασφαλίστρου. Ως εκ τούτου, εάν το συμψηφιστικό σύνολο αποτελείται από τέτοιες θέσεις δικαιώματος προαίρεσης, ο πωλητής του δικαιώματος προαίρεσης θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέξει να μην συγκεντρώσει αρχικά περιθώρια ή περιθώρια διαφορών αποτίμησης για αυτά τα είδη εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, εφόσον ο πωλητής του δικαιώματος προαίρεσης δεν είναι εκτεθειμένος σε κανένα πιστωτικό κίνδυνο. Ο αντισυμβαλλόμενος που καταβάλλει το ασφάλιστρο («αγοραστής δικαιώματος προαίρεσης») θα πρέπει ωστόσο να συγκεντρώσει τόσο το αρχικό περιθώριο όσο και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης.

(6) Ενώ οι διαδικασίες επίλυσης διαφορών που περιλαμβάνονται σε διμερείς συμφωνίες μεταξύ αντισυμβαλλόμενων είναι χρήσιμες για την ελαχιστοποίηση της διάρκειας και της συχνότητας των διαφορών, οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει, καταρχάς, να συγκεντρώνουν τουλάχιστον το μη αμφισβητούμενο ποσό σε περίπτωση που αμφισβητείται το ποσό του μηχανισμού κάλυψης διαφορών αποτίμησης. Αυτό θα μετριάσει τον κίνδυνο που προκύπτει από τις αμφισβητούμενες συναλλαγές και, συνεπώς, θα διασφαλίσει ότι οι μη κεντρικά εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων είναι εξασφαλισμένες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό στο μέτρο του δυνατού.

(7) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι μεταξύ δικαιοδοσιών, όταν ένας αντισυμβαλλόμενος που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση συνάπτει μη κεντρικά εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων με έναν αντισυμβαλλόμενο που είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα, τα αρχικά περιθώρια και τα περιθώρια διαφορών αποτίμησης θα πρέπει να ανταλλάσσονται αμφίδρομα. Οι αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση και πραγματοποιούν συναλλαγές με αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε τρίτες χώρες θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην υποχρέωση αξιολόγησης της νομικής εκτελεστότητας των διμερών συμφωνιών και της ισχύος των συμφωνιών διαχωρισμού.

(8) Είναι σκόπιμο να επιτρέπεται στους αντισυμβαλλόμενους να εφαρμόζουν ένα ελάχιστο ποσό μεταβίβασης κατά την ανταλλαγή ασφαλειών, προκειμένου να μειώνεται ο επιχειρησιακός φόρτος που προκαλεί η ανταλλαγή περιορισμένων ποσών, όταν υπάρχει μικρή μόνο μεταβολή των ανοιγμάτων. Ωστόσο, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι το εν λόγω ελάχιστο ποσό μεταβίβασης χρησιμοποιείται ως επιχειρησιακό εργαλείο και όχι με σκοπό να λειτουργεί ως μη εξασφαλισμένο πιστωτικό όριο μεταξύ αντισυμβαλλόμενων. Ως εκ τούτου, πρέπει να οριστεί ένα ανώτατο επίπεδο για το εν λόγω ελάχιστο ποσό μεταβίβασης.

(9) Για επιχειρησιακούς λόγους, σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να είναι καταλληλότερο να υπάρχουν χωριστά ελάχιστα ποσά μεταβίβασης για το αρχικό περιθώριο και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αντισυμβαλλόμενοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν σχετικά με τα χωριστά ελάχιστα ποσά μεταβίβασης για το αρχικό περιθώριο και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης. Ωστόσο, το άθροισμα των χωριστών ελάχιστων ποσών μεταβίβασης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο επίπεδο του ελάχιστου ποσού μεταβίβασης που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Για πρακτικούς λόγους, θα πρέπει να είναι δυνατόν να καθοριστεί το ελάχιστο ποσό μεταφοράς στο νόμισμα στο οποίο ανταλλάσσονται κατά κανόνα τα περιθώρια ασφαλείας, το οποίο ενδέχεται να μην είναι το ευρώ.

(10) Ορισμένες δικαιοδοσίες τρίτων χωρών ενδέχεται να ορίζουν διαφορετικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 όσον αφορά τους σκοπούς των απαιτήσεών τους για την ανταλλαγή ασφαλειών σε σχέση με τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν εκκαθαρίζονται κεντρικά. Ως εκ τούτου, εάν ο παρών κανονισμός προέβλεπε ότι μόνον οι μη κεντρικά εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του περιθωρίου για τα διασυνοριακά συμψηφιστικά σύνολα, οι αντισυμβαλλόμενοι σε διαφορετικές δικαιοδοσίες θα έπρεπε ενδεχομένως να επαναλαμβάνουν τους υπολογισμούς που απαιτούνται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές στους ορισμούς ή στο φάσμα των προϊόντων στο πλαίσιο των αντίστοιχων απαιτήσεων περιθωρίου ασφαλείας. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε στρέβλωση των υπολογισμών του περιθωρίου. Επιπλέον, αυτό θα μπορούσε να αυξήσει τον κίνδυνο εμφάνισης διενέξεων. Ως εκ τούτου, η δυνατότητα χρήσης μιας ευρύτερης δέσμης προϊόντων στο πλαίσιο των διασυνοριακών συμψηφιστικών συνόλων, η οποία περιλαμβάνει όλες τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που υπόκεινται σε ανταλλαγή ασφαλειών σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία, θα διευκόλυνε την εφαρμογή μιας ομαλότερης διαδικασίας συλλογής περιθωρίων ασφαλείας. Η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη με τον στόχο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, για τη μείωση των συστημικών κινδύνων, καθώς συνεπάγεται την υπαγωγή ευρύτερου φάσματος προϊόντων στις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας.

(11) Οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να επιλέξουν να συγκεντρώνουν τα αρχικά περιθώρια σε μετρητά, οπότε η ασφάλεια δεν θα πρέπει να υπόκειται σε περικοπή, υπό την προϋπόθεση ότι το νόμισμα της ασφάλειας αντιστοιχεί στο νόμισμα στο οποίο εκφράζεται η σύμβαση. Ωστόσο, όταν τα αρχικά περιθώρια συγκεντρώνονται σε μετρητά σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα στο οποίο εκφράζεται η σύμβαση, η νομισματική αναντιστοιχία ενδέχεται να προκαλέσει συναλλαγματικό κίνδυνο. Για τον λόγο αυτό, στα αρχικά περιθώρια ασφαλείας που συγκεντρώνονται σε μετρητά σε άλλο νόμισμα θα πρέπει να εφαρμόζεται περικοπή λόγω αναντιστοιχίας νομισμάτων. Για τα περιθώρια διαφορών αποτίμησης που συγκεντρώνονται σε μετρητά, δεν είναι απαραίτητη η εφαρμογή περικοπής, σύμφωνα με το πλαίσιο BCBS-IOSCO, ακόμη και όταν η πληρωμή πραγματοποιείται σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα της σύμβασης.

(12) Κατά τον καθορισμό του επιπέδου των αρχικών απαιτήσεων περιθωρίου ασφαλείας, η Επιτροπή της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία και το Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς έχουν εξετάσει ρητά δύο πτυχές, όπως αντικατοπτρίζεται στο πλαίσιό τους, «Απαιτήσεις περιθωρίου για μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενα παράγωγα», του Μαρτίου 2015 («πλαίσιο BCBS-IOSCO»). Η πρώτη πτυχή είναι η διαθεσιμότητα ρευστών στοιχείων ενεργητικού υψηλής πιστωτικής ποιότητας που καλύπτουν τις απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου ασφαλείας. Η δεύτερη είναι η αρχή της αναλογικότητας, καθώς μικρότεροι χρηματοοικονομικοί και μη χρηματοοικονομικοί αντισυμβαλλόμενοι ενδέχεται να πληγούν κατά τρόπο δυσανάλογο από τις απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου ασφαλείας. Προκειμένου να διατηρηθούν ισότιμοι όροι, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίσει ένα κατώφλι, ακριβώς ίδιο με εκείνο του πλαισίου BCBS-IOSCO, κάτω του οποίου δύο αντισυμβαλλόμενοι δεν υποχρεούνται να ανταλλάσσουν αρχικό περιθώριο ασφαλείας. Αυτό θα πρέπει να μετριάσει σημαντικά το κόστος και τον επιχειρησιακό φόρτο για τους μικρότερους συμμετέχοντες και θα αντιμετωπίσει τον προβληματισμό σχετικά με τη διαθεσιμότητα ρευστών στοιχείων ενεργητικού υψηλής πιστωτικής ποιότητας, χωρίς ωστόσο να θίγονται οι γενικοί στόχοι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

(13) Ενώ τα κατώφλια θα πρέπει πάντα να υπολογίζονται σε επίπεδο ομίλου, τα επενδυτικά κεφάλαια θα πρέπει να θεωρούνται ειδική περίπτωση δεδομένου ότι μπορούν να υπόκεινται στη διαχείριση ενός μόνο διαχειριστή επενδύσεων και να λαμβάνονται υπόψη ως ενιαία ομάδα. Ωστόσο, όταν τα κεφάλαια αποτελούν διακριτές ομάδες περιουσιακών στοιχείων και δεν είναι εξασφαλισμένα, εγγυημένα ή υποστηριζόμενα από άλλα επενδυτικά κεφάλαια ή τον ίδιο τον διαχειριστή επενδύσεων, είναι σχετικά απομακρυσμένα από τον υπόλοιπο όμιλο ως προς τον κίνδυνο. Τα εν λόγω επενδυτικά κεφάλαια θα πρέπει, επομένως, να αντιμετωπίζονται ως χωριστές οντότητες κατά τον υπολογισμό των κατωφλιών, σύμφωνα με το πλαίσιο BCBS-IOSCO.

(14) Όσον αφορά το αρχικό περιθώριο ασφαλείας, οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ενδέχεται να έχουν μετρήσιμο αντίκτυπο στη ρευστότητα της αγοράς, επειδή τα στοιχεία ενεργητικού που παρέχονται ως ασφάλεια δεν δύνανται να ρευστοποιηθούν ή να επαναχρησιμοποιηθούν με άλλον τρόπο κατά τη διάρκεια της μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενης σύμβασης εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Οι απαιτήσεις αυτές επιφέρουν σημαντική αλλαγή στην πρακτική της αγοράς και θέτουν ορισμένες λειτουργικές και πρακτικές προκλήσεις που θα πρέπει να αντιμετωπιστούν κατά τη θέση των νέων απαιτήσεων σε εφαρμογή. Λαμβάνοντας υπόψη ότι το περιθώριο διαφορών αποτίμησης καλύπτει ήδη πραγματοποιηθείσες διακυμάνσεις της αξίας μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων έως τη στιγμή της αθέτησης, θεωρείται αναλογικό να εφαρμόζεται ένα κατώφλι ύψους 8 δισεκατ. ευρώ σε μεικτά ονομαστικά ποσά εκκρεμών συμβάσεων για την εφαρμογή των απαιτήσεων περί αρχικού περιθωρίου ασφάλειας. Το κατώφλι αυτό εφαρμόζεται σε επίπεδο ομίλου ή, όταν ο αντισυμβαλλόμενος δεν είναι μέρος ομίλου, σε επίπεδο μεμονωμένης οικονομικής οντότητας. Το συγκεντρωτικό μεικτό ονομαστικό ποσό των εκκρεμών συμβάσεων θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως κατάλληλο σημείο αναφοράς, δεδομένου ότι αποτελεί το κατάλληλο στοιχείο μέτρησης του μεγέθους και της πολυπλοκότητας ενός χαρτοφυλακίου μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Αποτελεί επίσης ένα σημείο αναφοράς για το οποίο είναι εύκολη η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων. Τα κατώφλια αυτά συνάδουν επίσης με το πλαίσιο BCBS-IOSCO για μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων και είναι, συνεπώς, συνεπή με διεθνή πρότυπα.

(15) Ανοίγματα που προκύπτουν είτε από συμβάσεις είτε από αντισυμβαλλόμενους που εξαιρούνται μόνιμα ή προσωρινά ή εν μέρει από τα περιθώρια, θα πρέπει επίσης να συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό του συγκεντρωτικού μεικτού ονομαστικού ποσού. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όλες οι συμβάσεις συμβάλλουν στον προσδιορισμό του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του χαρτοφυλακίου ενός αντισυμβαλλόμενου. Ως εκ τούτου, οι μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που είναι δυνατόν να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού είναι επίσης συναφείς για τον προσδιορισμό του μεγέθους, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας του χαρτοφυλακίου του αντισυμβαλλόμενου και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται επίσης στον υπολογισμό των κατωφλίων.

(16) Είναι σκόπιμο να καθοριστούν ειδικές διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου για ορισμένα είδη μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κινδύνου. Ειδικότερα, η ανταλλαγή περιθωρίων διαφορών αποτίμησης χωρίς αρχικό περιθώριο ασφάλειας θα πρέπει, σε συμμόρφωση με το πλαίσιο BCBS-IOSCO, να θεωρείται κατάλληλη ανταλλαγή ασφαλειών για συμβάσεις συναλλάγματος που διακανονίζονται με φυσική παράδοση. Ομοίως, καθώς οι διασυναλλαγματικές συμφωνίες ανταλλαγής μπορούν να αναλυθούν σε μια αλληλουχία προθεσμιακών συμβάσεων συναλλάγματος, από το αρχικό περιθώριο θα πρέπει να καλύπτεται μόνο η συνιστώσα του επιτοκίου.

(17) Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα εμπόδια που συναντούν οι εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή οι δέσμες κάλυψης όσον αφορά την παροχή ασφαλειών. Σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο συνθηκών, οι εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή οι δέσμες κάλυψης δεν θα πρέπει να υποχρεούνται, επομένως, να παρέχουν ασφάλειες. Αυτό θα παρέχει στους εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή στις δέσμες κάλυψης έναν βαθμό ευελιξίας, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι κίνδυνοι για

τους αντισυμβαλλόμενους είναι περιορισμένοι. Εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή δέσμες κάλυψης μπορεί να αντιμετωπίζουν νομικά εμπόδια για την παροχή και συγκέντρωση μη χρηματικών ασφαλειών για αρχικό περιθώριο ή περιθώριο διαφορών αποτίμησης ή την παροχή περιθωρίου διαφορών αποτίμησης σε μετρητά εφόσον η καταβολή περιθωρίου διαφορών αποτίμησης θα μπορούσε να θεωρηθεί απαίτηση με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα στις απαιτήσεις του κατόχου του ομολόγου, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε νομικά εμπόδια. Ομοίως, η δυνατότητα υποκατάστασης ή ανάκλησης του αρχικού περιθωρίου θα μπορούσε να θεωρηθεί απαίτηση με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα στις απαιτήσεις του κατόχου του ομολόγου που αντιμετωπίζει το ίδιο είδος περιορισμών. Ωστόσο, δεν υπάρχουν περιορισμοί για τους εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή τις δέσμες κάλυψης όσον αφορά την επιστροφή μετρητών που είχαν προηγουμένως εισπραχθεί ως περιθώριο διαφορών αποτίμησης. Οι αντισυμβαλλόμενοι εκδοτών καλυμμένων ομολόγων ή δεσμών κάλυψης θα πρέπει να υποχρεούνται, κατά συνέπεια, να παρέχουν περιθώριο διαφορών αποτίμησης σε μετρητά και να δικαιούνται επιστροφή μέρους ή του συνόλου αυτού, αλλά οι εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή οι δέσμες κάλυψης θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν περιθώριο διαφορών αποτίμησης μόνο για το ποσό που είχαν εισπράξει προηγουμένως σε μετρητά.

(18) Οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει πάντοτε να αξιολογούν τη νομική εκτελεστότητα των συμφωνιών συμψηφισμού και διαχωρισμού στις οποίες συμμετέχουν. Όταν, αναφορικά με το νομικό πλαίσιο μιας τρίτης χώρας, οι αξιολογήσεις αυτές αποδεικνύονται αρνητικές, οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να βασίζονται σε ρυθμίσεις πέραν της αμφίδρομης ανταλλαγής περιθωρίων ασφαλείας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή με τα διεθνή πρότυπα, να αποφευχθεί να καταστεί αδύνατο για τους αντισυμβαλλόμενους της Ένωσης να συναλλάσσονται με αντισυμβαλλόμενους στις εν λόγω δικαιοδοσίες και να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για τους αντισυμβαλλόμενους της Ένωσης, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ένα ελάχιστο κατώφλι, κάτω του οποίου οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να συναλλάσσονται με αντισυμβαλλόμενους εγκατεστημένους στις εν λόγω δικαιοδοσίες χωρίς να ανταλλάσσουν αρχικά περιθώρια ασφαλείας ή περιθώρια διαφορών αποτίμησης. Όταν οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να εισπράττουν περιθώρια ασφαλείας και μπορούν να διασφαλίζουν ότι για τις ασφάλειες που συγκεντρώνουν, σε αντίθεση με τις ασφάλειες που παρέχουν, είναι δυνατή η συμμόρφωση προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι αντισυμβαλλόμενοι της Ένωσης θα πρέπει πάντοτε να υποχρεούνται να συγκεντρώνουν ασφάλειες. Τα ανοίγματα από συμβάσεις με αντισυμβαλλόμενους εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες που δεν καλύπτονται από οποιαδήποτε ανταλλαγή ασφαλειών, λόγω νομικών εμποδίων στις εν λόγω δικαιοδοσίες, θα πρέπει να περιορίζονται με τον καθορισμό ενός ορίου, επειδή το κεφάλαιο δεν θεωρείται ισοδύναμο με την ανταλλαγή περιθωρίου σε σχέση με τα ανοίγματα που προκύπτουν από μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων και επειδή οι αντισυμβαλλόμενοι που υπόκεινται στις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας του παρόντα κανονισμού δεν υπόκεινται όλοι και σε κεφαλαιακές απαιτήσεις. Το όριο αυτό θα πρέπει να καθορίζεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι απλός ο υπολογισμός και η επαλήθευσή του. Για την αποφυγή εμφάνισης συστημικού κινδύνου, καθώς και του ενδεχομένου η εν λόγω ειδική μεταχείριση να παρέχει τη δυνατότητα καταστρατήγησης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, το όριο θα πρέπει να καθορίζεται σε συντηρητικό επίπεδο. Οι εν λόγω επιλογές θα μπορούσαν να θεωρηθούν αρκετά συνετές, δεδομένου ότι υπάρχουν και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου ως εναλλακτικές λύσεις αντί των περιθωρίων.

(19) Προκειμένου να παρέχεται προστασία έναντι της περίπτωσης κατά την οποία δεν είναι δυνατή η ρευστοποίηση μιας ασφάλειας αμέσως μετά την αθέτηση υποχρέωσης ενός αντισυμβαλλόμενου, είναι αναγκαίο, κατά τον υπολογισμό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, να λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα από την πιο πρόσφατη ανταλλαγή ασφαλειών που καλύπτει ένα συμψηφιστικό σύνολο συμβάσεων με αντισυμβαλλόμενο σε αθέτηση έως τη στιγμή κλεισίματος των συμβάσεων και εκ νέου αντιστάθμισης του απορρέοντος κινδύνου της αγοράς. Αυτή η χρονική περίοδος είναι γνωστή ως «περίοδος κινδύνου περιθωρίου» («MPOR») και είναι το ίδιο εργαλείο με εκείνο που χρησιμοποιείται στο άρθρο 272 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), όσον αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλόμενου των πιστωτικών ιδρυμάτων. Παρ' όλα αυτά, καθώς οι στόχοι των δύο κανονισμών διαφέρουν, και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θέτει κανόνες για τον υπολογισμό της περιόδου κινδύνου περιθωρίου μόνο για τους σκοπούς των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες για τις περιόδους κινδύνου περιθωρίου που απαιτούνται στο πλαίσιο των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου για μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Η περίοδος κινδύνου περιθωρίου θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις μεθόδους που απαιτούνται από τον παρόντα κανονισμό για την ανταλλαγή περιθωρίων ασφαλείας.

(20) Το αρχικό περιθώριο και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης πρέπει γενικά να ανταλλάσσονται το αργότερο στο τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας εκτέλεσης. Ωστόσο, επιτρέπεται η παράταση της προθεσμίας για την ανταλλαγή περιθωρίων διαφορών αποτίμησης, όταν αυτά αντισταθμίζονται μέσω κατάλληλου υπολογισμού της περιόδου κινδύνου περιθωρίου. Εναλλακτικά, εάν δεν εφαρμόζονται απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου, θα πρέπει να επιτρέπεται η παράταση εάν εισπράττεται κατάλληλο ποσό πρόσθετου περιθωρίου διαφορών αποτίμησης.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

(21) Κατά την ανάπτυξη μοντέλων αρχικού περιθωρίου ασφαλείας και κατά τον υπολογισμό της κατάλληλης περιόδου κινδύνου περιθωρίου, οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη ύπαρξης μοντέλων που αποτυπώνουν τη ρευστότητα της αγοράς, τον αριθμό συμμετεχόντων στην αγορά και τον όγκο των σχετικών συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Παράλληλα υπάρχει η ανάγκη να αναπτυχθεί ένα μοντέλο που αμφότερα τα μέρη δύνανται να κατανοήσουν και να αναπαράγουν, και στο οποίο θα μπορούν να βασίζονται για την επίλυση διαφορών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να επιτρέπεται στους αντισυμβαλλόμενους η βαθμονόμηση του μοντέλου και ο υπολογισμός της περιόδου κινδύνου περιθωρίου μόνο με βάση τις συνθήκες της αγοράς, χωρίς να χρειάζεται να προσαρμόζουν τις εκτιμήσεις τους στα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων αντισυμβαλλόμενων. Αυτό με τη σειρά του συνεπάγεται ότι οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να επιλέξουν να υιοθετήσουν διαφορετικά μοντέλα για τον υπολογισμό του ύψους του αρχικού περιθωρίου που πρέπει να ανταλλαχθεί μεταξύ τους, και ότι αυτά τα ποσά αρχικού περιθωρίου ενδέχεται να μην είναι συμμετρικά μεταξύ τους.

(22) Ενώ υπάρχει ανάγκη για εκ νέου βαθμονόμηση ενός μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφάλειας με επαρκή συχνότητα, μια νέα βαθμονόμηση μπορεί να οδηγήσει σε μη αναμενόμενα επίπεδα απαιτήσεων περιθωρίου ασφαλείας. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να οριστεί ένα κατάλληλο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο θα είναι ακόμη δυνατή η ανταλλαγή περιθωρίων ασφαλείας με βάση την προηγούμενη βαθμονόμηση. Αυτό θα πρέπει να παρέχει στους αντισυμβαλλόμενους επαρκή χρόνο ώστε να συμμορφωθούν με τις κλήσεις περιθωρίου (margin calls) που προκύπτουν από την εκ νέου βαθμονόμηση.

(23) Η ασφάλεια θα πρέπει να θεωρείται ελεύθερα μεταβιβάσιμη εάν, σε περίπτωση αθέτησης εκ μέρους του παρόχου της ασφάλειας, δεν υφίστανται κανονιστικά ή νομικά εμπόδια ή απαιτήσεις τρίτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων ενός τρίτου θεματοφύλακα. Ωστόσο, ορισμένες απαιτήσεις, όπως τα έξοδα και οι δαπάνες για τη μεταβίβαση της ασφάλειας, υπό μορφή υποθηκών που συνήθως επιβάλλονται σε όλες τις μεταβιβάσεις τίτλων, δεν πρέπει να θεωρούνται εμπόδιο, διότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε μια κατάσταση όπου πάντα θα εντοπιζόταν κάποιο εμπόδιο.

(24) Ο αντισυμβαλλόμενος που λαμβάνει την ασφάλεια θα πρέπει να έχει την επιχειρησιακή ικανότητα να ρευστοποιήσει την ασφάλεια σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του παρόχου της ασφάλειας. Ο αντισυμβαλλόμενος που λαμβάνει την ασφάλεια θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί τα έσοδα σε μετρητά από τη ρευστοποίηση αυτή για τη σύναψη ισοδύναμης σύμβασης με άλλο αντισυμβαλλόμενο ή την αντιστάθμιση του απορρέοντος κινδύνου. Η πρόσβαση στην αγορά θα πρέπει επομένως να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου ο λαμβάνων την ασφάλεια να είναι σε θέση είτε να πωλήσει την ασφάλεια είτε να την επαναγοράσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Η ικανότητα αυτή θα πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τον πάροχο της ασφάλειας.

(25) Οι ασφάλειες που λαμβάνονται πρέπει να είναι επαρκώς υψηλής ρευστότητας και πιστωτικής ποιότητας, έτσι ώστε να επιτρέπεται στον λαμβάνοντα αντισυμβαλλόμενο να ρευστοποιεί τις θέσεις χωρίς να υφίσταται ζημία λόγω σημαντικών μεταβολών της αξίας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του άλλου αντισυμβαλλόμενου. Η πιστωτική ποιότητα των ασφαλειών θα πρέπει να αξιολογείται βάσει αναγνωρισμένων μεθοδολογιών, όπως οι αξιολογήσεις εξωτερικών οργανισμών αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας. Ωστόσο, προκειμένου να μετριαστεί ο κίνδυνος μηχανιστικής εξάρτησης από εξωτερικές αξιολογήσεις, θα πρέπει να εισαχθούν ορισμένες πρόσθετες διασφαλίσεις. Οι εν λόγω διασφαλίσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη δυνατότητα χρήσης ενός εγκεκριμένου μοντέλου εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) και τη δυνατότητα καθυστέρησης της αντικατάστασης των ασφαλειών που καθίστανται μη αποδεκτές λόγω υποβάθμισης, με σκοπό τον αποτελεσματικό μετριασμό των δυνητικών φαινομένων «κατακρήμνισης» (cliff effects) που ενδέχεται να προκύψουν από την υπερβολική στήριξη σε εξωτερικές αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας.

(26) Ενώ οι περικοπές μειώνουν τον κίνδυνο μια ληφθείσα ασφάλεια να μην είναι επαρκής για την κάλυψη των αναγκών περιθωρίου ασφαλείας σε περιόδους ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών, απαιτούνται και άλλοι παράγοντες μείωσης του κινδύνου κατά την αποδοχή μη χρηματικών ασφαλειών, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι αυτές μπορούν να ρευστοποιούνται αποτελεσματικά. Ειδικότερα, οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ασφάλειες που συλλέγονται είναι ευλόγως διαφοροποιημένες όσον αφορά τους μεμονωμένους εκδότες, τα είδη των εκδοτών και τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού.

(27) Ο αντίκτυπος της ρευστοποίησης ασφαλειών που παρέχονται από μη συστημικώς σημαντικούς αντισυμβαλλόμενους στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα είναι περιορισμένος. Επιπλέον, τα όρια συγκέντρωσης για το αρχικό περιθώριο ασφαλείας θα μπορούσαν να είναι επαχθή για τους αντισυμβαλλόμενους που έχουν μικρά χαρτοφυλάκια εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, καθώς αυτοί θα μπορούσαν να παράσχουν ένα περιορισμένο μόνο φάσμα επιλέξιμων ασφαλειών. Ως εκ τούτου, ακόμη και αν η διαφοροποίηση των ασφαλειών αποτελεί έγκυρο παράγοντα μείωσης του κινδύνου, δεν πρέπει να απαιτείται από τους μη συστημικώς σημαντικούς αντισυμβαλλόμενους η διαφοροποίηση των ασφαλειών. Από την άλλη πλευρά, τα συστημικώς σημαντικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και άλλοι αντισυμβαλλόμενοι με μεγάλα χαρτοφυλάκια εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που πραγματοποιούν συναλλαγές μεταξύ τους θα πρέπει να εφαρμόζουν τα όρια συγκέντρωσης τουλάχιστον στο αρχικό περιθώριο ασφαλείας, μεταξύ άλλων και αναφορικά με τις επιλέξιμες ασφάλειες που περιλαμβάνουν τίτλους δημόσιου χρέους των κρατών μελών. Οι εν λόγω αντισυμβαλλόμενοι

είναι αρκετά έμπειροι ώστε είτε να μετατρέπουν τις ασφάλειες είτε να έχουν πρόσβαση σε πολλαπλές αγορές και εκδότες, προκειμένου να διαφοροποιούν επαρκώς τις παρεχόμενες ασφάλειες. Το άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) προβλέπει την αναγνώριση ιδρυμάτων ως συστημικώς σημαντικών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης. Ωστόσο, δεδομένου του εύρους του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα ποσοτικό κατώφλι, ούτως ώστε οι απαιτήσεις για τα όρια συγκέντρωσης να εφαρμόζονται επίσης σε αντισυμβαλλόμενους που ενδέχεται να μην εμπίπτουν στις εν λόγω υφιστάμενες ταξινομήσεις των συστημικώς σημαντικών ιδρυμάτων, οι οποίοι όμως θα πρέπει παρά ταύτα να υπόκεινται σε όρια συγκέντρωσης, λόγω του μεγέθους των χαρτοφυλακίων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων τους.

(28) Οι μηχανισμοί συνταξιοδοτικών καθεστώτων υπόκεινται σε απαιτήσεις διμερούς εξασφάλισης. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να αποφεύγεται η υπερβολική επιβάρυνση από τις εν λόγω απαιτήσεις σχετικά με την αναμενόμενη απόδοση των εν λόγω καθεστώτων και, συνεπώς, επί του συνταξιοδοτικού εισοδήματος μελλοντικών συνταξιούχων. Οι υποχρεώσεις των μηχανισμών συνταξιοδοτικών καθεστώτων προς τους συνταξιούχους εκφράζονται σε τοπικά νομίσματα και, κατά συνέπεια, οι επενδύσεις τους πρέπει να εκφράζονται στο ίδιο νόμισμα, ώστε να αποφεύγονται οι δαπάνες και οι κίνδυνοι αναντιστοιχίας ξένων νομισμάτων. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι τα όρια συγκέντρωσης δεν ισχύουν για τους μηχανισμούς συνταξιοδοτικών καθεστώτων κατά τρόπο ίδιο με αυτόν που εφαρμόζεται για άλλους αντισυμβαλλόμενους. Ωστόσο, είναι σημαντικό να υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου για την παρακολούθηση και την αντιμετώπιση κάθε πιθανού κινδύνου συγκέντρωσης που απορρέει από το εν λόγω ειδικό καθεστώς. Η εφαρμογή των διατάξεων αυτών όσον αφορά τους μηχανισμούς συνταξιοδοτικών καθεστώτων θα πρέπει να παρακολουθείται και να επανεξετάζεται υπό το πρίσμα των εξελίξεων της αγοράς.

(29) Οι δυσκολίες στον διαχωρισμό ασφαλειών σε μετρητά θα πρέπει να αναγνωρίζονται, επιτρέποντας στους αντισυμβαλλόμενους να παρέχουν ένα περιορισμένο ποσό αρχικού περιθωρίου ασφαλείας σε μετρητά και στους θεματοφύλακες να επανεπενδύουν την εν λόγω ασφάλεια σε μετρητά. Ωστόσο, τα μετρητά που κρατούνται από τον θεματοφύλακα αποτελούν μια υποχρέωση του θεματοφύλακα προς τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο, η οποία θέτει πιστωτικό κίνδυνο για τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο. Ως εκ τούτου, προκειμένου να μειωθεί ο συστημικός κίνδυνος, η χρήση μετρητών ως αρχικού περιθωρίου ασφαλείας θα πρέπει να υπόκειται σε απαιτήσεις διαφοροποίησης τουλάχιστον για τα συστημικώς σημαντικά ιδρύματα. Τα συστημικώς σημαντικά ιδρύματα θα πρέπει είτε να περιορίζουν το ποσό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που συγκεντρώνεται σε μετρητά είτε να διαφοροποιούν τα ανοίγματα χρησιμοποιώντας περισσότερους από έναν θεματοφύλακες.

(30) Η αξία της ασφάλειας δεν θα πρέπει να παρουσιάζει σημαντική θετική συσχέτιση με την πιστοληπτική ικανότητα του παρέχοντα ασφάλεια ή την αξία του υποκείμενου χαρτοφυλακίου μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων, δεδομένου ότι αυτό θα υπονόμευε την αποτελεσματικότητα της προστασίας που προσφέρει η λαμβανόμενη ασφάλεια. Κατά συνέπεια, οι τίτλοι που εκδίδονται από τον παρέχοντα την ασφάλεια ή τις συνδεδεμένες με αυτόν οντότητες δεν θα πρέπει να γίνονται αποδεκτοί ως ασφάλειες. Οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει επίσης να υποχρεούνται να ελέγχουν ότι οι ασφάλειες που συλλέγονται δεν υπόκεινται σε άλλες μορφές κινδύνου δυσμενούς συσχέτισης.

(31) Ο μη αθετών αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ρευστοποιεί στοιχεία ενεργητικού που έχουν ληφθεί ως ασφάλεια ως αρχικό περιθώριο ή περιθώριο διαφορών αποτίμησης σε επαρκώς σύντομο χρονικό διάστημα, ώστε να προστατεύεται από ζημία σε μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του αντισυμβαλλόμενου. Αυτά τα στοιχεία ενεργητικού θα πρέπει συνεπώς να είναι υψηλής ρευστότητας και μη εκτεθειμένα σε υπερβολικό πιστωτικό, αγοραίο ή συναλλαγματικό κίνδυνο. Στον βαθμό που η αξία των ασφαλειών είναι εκτεθειμένη στους εν λόγω κινδύνους, πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες περικοπές, αναλόγως του κινδύνου.

(32) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η έγκαιρη μεταβίβαση των ασφαλειών, οι αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικές λειτουργικές διαδικασίες. Αυτό προϋποθέτει ότι οι διαδικασίες για τη διμερή ανταλλαγή ασφαλειών είναι αρκετά λεπτομερείς, διαφανείς και άρτιες. Η αδυναμία των αντισυμβαλλόμενων να συμφωνήσουν και να καθιερώσουν ένα λειτουργικό πλαίσιο για τον αποτελεσματικό υπολογισμό, την κοινοποίηση και την οριστικοποίηση των κλήσεων περιθωρίου, μπορεί να οδηγήσει σε διαφορές και αποτυχημένες ανταλλαγές ασφαλειών που συνεπάγονται μη εξασφαλισμένα ανοίγματα στο πλαίσιο συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό οι αντισυμβαλλόμενοι να θέτουν σαφείς πολιτικές και πρότυπα όσον αφορά τις μεταβιβάσεις ασφαλειών. Κάθε απόκλιση από τις εν λόγω πολιτικές θα πρέπει να εξετάζεται σε βάθος από όλους τους σχετικούς εσωτερικούς ενδιαφερόμενους που καλούνται να εγκρίνουν τις εν λόγω αποκλίσεις. Επίσης, όλοι οι ισχύοντες όροι όσον αφορά την επιχειρησιακή ανταλλαγή ασφαλειών θα πρέπει να καταγράφονται επακριβώς και λεπτομερώς κατά τρόπο άρτιο, έγκαιρο και συστηματικό.

([1]) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

(33) Για την εγγύηση της ασφάλειας δικαίου, μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων που συνάπτουν μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων θα πρέπει να συνάπτεται συμφωνία ανταλλαγής ασφαλειών. Ως εκ τούτου, η συμφωνία ανταλλαγής ασφαλειών θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα ουσιώδη δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των αντισυμβαλλόμενων που εφαρμόζονται στις συμβάσεις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

(34) Οι ασφάλειες προστατεύουν τον λαμβάνοντα αντισυμβαλλόμενο σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του παρέχοντος αντισυμβαλλόμενου. Ωστόσο, και οι δύο αντισυμβαλλόμενοι είναι επίσης υπεύθυνοι για τη διασφάλιση ότι ο τρόπος με τον οποίο τηρούνται οι ασφάλειες που συλλέγονται δεν αυξάνει τον κίνδυνο απώλειας της υπερβάλλουσας παρεχόμενης ασφάλειας για τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο σε περίπτωση αθέτησης του λαμβάνοντος αντισυμβαλλόμενου. Για τον λόγο αυτό, η διμερής συμφωνία μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων θα πρέπει να επιτρέπει και στους δύο αντισυμβαλλόμενους την έγκαιρη πρόσβαση στην ασφάλεια, όταν αυτοί έχουν το δικαίωμα να το πράξουν, εξού και η ανάγκη για κανόνες σχετικά με τον διαχωρισμό και για κανόνες που προβλέπουν την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της συμφωνίας στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένων υπόψη των νομικών περιορισμών και των πρακτικών της αγοράς κάθε δικαιοδοσίας.

(35) Η εκ νέου υποθήκευση, επανενεχυρίαση ή επαναχρησιμοποίηση ασφάλειας που έχει ληφθεί με τη μορφή αρχικών περιθωρίων ασφαλείας θα μπορούσε να προκαλέσει νέους κινδύνους για τους αντισυμβαλλόμενους, λόγω αξιώσεων τρίτων επί των στοιχείων ενεργητικού σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης. Νομικές και λειτουργικές περιπλοκές θα μπορούσαν να καθυστερήσουν την επιστροφή των ασφαλειών σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του αρχικού λήπτη της ασφάλειας ή του τρίτου μέρους ή ακόμα και να την καταστήσουν αδύνατη. Για να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητα του πλαισίου και να διασφαλιστεί η ορθή μείωση των πιστωτικών κινδύνων του αντισυμβαλλόμενου, δεν θα πρέπει, επομένως, να επιτρέπεται η εκ νέου υποθήκευση, η επανενεχυρίαση ή η επαναχρησιμοποίηση ασφαλειών που έχουν ληφθεί ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας.

(36) Δεδομένων των δυσκολιών στον διαχωρισμό των μετρητών, οι ισχύουσες πρακτικές για την ανταλλαγή ασφαλειών σε μετρητά σε ορισμένες δικαιοδοσίες και η ανάγκη για στήριξη σε μετρητά αντί των κινητών αξιών σε ορισμένες περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση τίτλων μπορεί να εμποδίζεται από λειτουργικούς περιορισμούς, οι ασφάλειες υπό τη μορφή μετρητών που λαμβάνονται ως αρχικό περιθώριο θα πρέπει πάντα να τηρούνται από κεντρική τράπεζα ή τρίτο πιστωτικό ίδρυμα, δεδομένου ότι έτσι εξασφαλίζεται ο διαχωρισμός από τους δύο αντισυμβαλλόμενους στη σύμβαση. Για να εξασφαλίζεται ο διαχωρισμός αυτός, το τρίτο πιστωτικό ίδρυμα δεν θα πρέπει να ανήκει στον ίδιο όμιλο με οποιονδήποτε από τους αντισυμβαλλόμενους.

(37) Όταν ένας αντισυμβαλλόμενος ενημερώνει την οικεία αρμόδια αρχή σχετικά με την πρόθεσή του να αξιοποιήσει την εξαίρεση των ενδοομιλικών συναλλαγών, προκειμένου η αρμόδια αρχή να αποφασίσει κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την εξαίρεση, ο αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να παρέχει πλήρη φάκελο με όλες τις σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται ώστε η αρμόδια αρχή να ολοκληρώσει την αξιολόγησή της.

(38) Προκειμένου να θεωρηθεί ότι ένας όμιλος διαθέτει επαρκώς υγιείς και άρτιες διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου, πρέπει να πληρούνται ορισμένοι όροι. Ο όμιλος οφείλει να διασφαλίζει την τακτική παρακολούθηση των ενδοομιλικών ανοιγμάτων, και ο έγκαιρος διακανονισμός των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις ενδοομιλικές συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων θα πρέπει να διασφαλίζεται βάσει των εργαλείων παρακολούθησης και ρευστότητας σε επίπεδο ομίλου, τα οποία είναι συναφή με την πολυπλοκότητα των ενδοομιλικών συναλλαγών.

(39) Προκειμένου να εφαρμοστεί η εξαίρεση για τις ενδοομιλικές συναλλαγές, θα πρέπει να είναι βέβαιο ότι καμία νομοθετική, κανονιστική, διοικητική ή άλλη υποχρεωτική διάταξη του εφαρμοστέου δικαίου δεν θα μπορούσε να εμποδίσει νομικώς τους ενδοομιλικούς αντισυμβαλλόμενους να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους για τη μεταφορά χρημάτων ή την εξόφληση υποχρεώσεων ή εγγυήσεων σύμφωνα με τους όρους των ενδοομιλικών συναλλαγών. Ομοίως, δεν πρέπει να υπάρχουν λειτουργικές ή επιχειρηματικές πρακτικές των ενδοομιλικών αντισυμβαλλόμενων ή του ομίλου που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε έλλειψη διαθεσιμότητας κεφαλαίων για την κάλυψη υποχρεώσεων πληρωμής που καθίστανται ληξιπρόθεσμες σε καθημερινή βάση ή σε απουσία δυνατότητας άμεσης ηλεκτρονικής μεταφοράς κεφαλαίων.

(40) Ο παρών κανονισμός περιέχει ορισμένες λεπτομερείς απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου ένας όμιλος να εξασφαλίσει την εξαίρεση από την υποχρέωση παροχής περιθωρίου ασφαλείας για ενδοομιλικές συναλλαγές. Εκτός από τις εν λόγω απαιτήσεις, όταν ένας από τους δύο αντισυμβαλλόμενους του ομίλου έχει την έδρα του σε τρίτη χώρα για την οποία δεν έχει ακόμη εκδοθεί εκτελεστική πράξη περί ισοδυναμίας σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ο όμιλος θα πρέπει να ανταλλάσσει περιθώρια διαφορών αποτίμησης και καταλλήλως διαχωρισμένα αρχικά περιθώρια ασφαλείας για όλες τις ενδοομιλικές συναλλαγές με τις θυγατρικές του σε τέτοιες τρίτες χώρες. Προκειμένου να αποφευχθεί η δυσανάλογη εφαρμογή των απαιτήσεων παροχής περιθωρίου ασφαλείας και

λαμβάνοντας υπόψη τις παρόμοιες απαιτήσεις για τις υποχρεώσεις εκκαθάρισης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει μια καθυστερημένη εφαρμογή της εν λόγω συγκεκριμένης απαίτησης. Έτσι θα παρασχεθεί επαρκής χρόνος για την ολοκλήρωση της διαδικασίας έκδοσης της εκτελεστικής πράξης περί ισοδυναμίας, ενώ δεν θα απαιτείται αναποτελεσματική κατανομή πόρων στους ομίλους με θυγατρικές εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες.

(41) Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, οι αντισυμβαλλόμενοι που έχουν μικρότερα χαρτοφυλάκια και, ως εκ τούτου, εν γένει μικρότερα επιχειρησιακά μεγέθη, θα πρέπει να έχουν περισσότερο χρόνο στη διάθεσή τους για να προσαρμόσουν τα εσωτερικά τους συστήματα και διαδικασίες προκειμένου να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Προκειμένου να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της μείωσης των κινδύνων που απορρέουν από μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα και της αναλογικής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, καθώς και για να επιτευχθεί διεθνής συνεκτικότητα και να ελαχιστοποιηθούν οι δυνατότητες καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας με σκοπό την αποφυγή της διαταραχής της αγοράς, είναι αναγκαίο να υπάρχει μια περίοδος σταδιακής εφαρμογής των απαιτήσεων. Η περίοδος σταδιακής εφαρμογής για τις απαιτήσεις που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό λαμβάνει υπόψη το χρονοδιάγραμμα που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο BCBS-IOSCO, το οποίο καθορίστηκε βάσει μιας μελέτης ποσοτικού αντίκτυπου που αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα της Ένωσης.

(42) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός της Επιτροπής (*) προσδιορίζει τον ορισμό των προθεσμιακών συμβάσεων συναλλάγματος που διακανονίζονται με φυσική παράδοση εντός της Ένωσης. Ωστόσο, στην παρούσα συγκυρία, ο ορισμός αυτός δεν εφαρμόζεται και τα προϊόντα αυτά ορίζονται στην Ένωση κατά τρόπο ανομοιογενή. Ως εκ τούτου, προκειμένου να αποφεύγεται η δημιουργία άνισων όρων ανταγωνισμού εντός της Ένωσης, είναι αναγκαίο η εφαρμογή των αντίστοιχων τεχνικών μείωσης κινδύνου να ευθυγραμμιστεί με την ημερομηνία εφαρμογής της σχετικής κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Προβλέπεται επίσης συγκεκριμένη ημερομηνία κατά την οποία οι σχετικές απαιτήσεις θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να εφαρμόζονται, προκειμένου να αποφεύγονται οι υπερβολικές καθυστερήσεις στην εισαγωγή των τεχνικών μείωσης του κινδύνου.

(43) Προκειμένου να αποφευχθεί ο κατακερματισμός της αγοράς και να εξασφαλιστούν, σε παγκόσμιο επίπεδο, ισότιμοι όροι για τους αντισυμβαλλόμενους της Ένωσης που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, και αναγνωρίζοντας το γεγονός ότι σε ορισμένες δικαιοδοσίες η ανταλλαγή περιθωρίων διαφορών αποτίμησης και αρχικών περιθωρίων ασφαλείας για δικαιώματα προαίρεσης επί μεμονωμένων μετοχών και δικαιώματα προαίρεσης επί δεικτών μετοχών δεν υπόκειται σε ισοδύναμες απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας, η αντιμετώπιση των προϊόντων αυτών θα πρέπει να εισαχθεί σταδιακά. Αυτή η περίοδος σταδιακής εφαρμογής θα παράσχει χρόνο για την παρακολούθηση των κανονιστικών εξελίξεων σε άλλες δικαιοδοσίες και την εξασφάλιση της ύπαρξης των κατάλληλων απαιτήσεων στην Ένωση για τη μείωση του πιστωτικού κινδύνου των αντισυμβαλλόμενων έναντι των εν λόγω συμβάσεων, αποτρέποντας παράλληλα τα φαινόμενα καταχρηστικής επιλογής ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας.

(44) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές διαταραχές στις χρηματοπιστωτικές αγορές, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί η αντιμετώπιση των υφιστάμενων συμβάσεων.

(45) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια κανονιστικών τεχνικών προτύπων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων και την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών.

(46) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων και η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών έχουν διεξαγάγει ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με τα σχέδια κανονιστικών τεχνικών προτύπων επί των οποίων βασίζεται ο παρών κανονισμός, έχουν αναλύσει το δυνητικό σχετικό κόστος και τα οφέλη και έχουν ζητήσει τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), τη γνώμη της ομάδας συμφεροντούχων ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων και της ομάδας συμφεροντούχων επαγγελματικών συντάξεων που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), καθώς και τη γνώμη της ομάδας συμφεροντούχων κινητών αξιών και αγορών που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]),

(47) Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο πέμπτο, το έκτο και το έβδομο εδάφιο του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, στο πέμπτο, το έκτο και το έβδομο εδάφιο του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 και στο πέμπτο, το έκτο και το έβδομο εδάφιο του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, ο παρών κανονισμός ενσωματώνει τις τροποποιήσεις στα σχέδια ρυθμιστικών

(*) C(2016) 2398 final.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84).

τεχνικών προτύπων, που υποβάλλονται εκ νέου υπό τη μορφή επίσημης γνώμης στην Επιτροπή από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων και την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών, με βάση τις προτεινόμενες τροποποιήσεις της Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1

Ορισμοί και γενικές απαιτήσεις

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «αρχικό περιθώριο ασφαλείας»: η ασφάλεια που συλλέγεται από έναν αντισυμβαλλόμενο ώστε να καλύψει την τρέχουσα και την πιθανή μελλοντική έκθεσή του κατά το διάστημα μεταξύ της τελευταίας συλλογής περιθωρίου ασφάλειας και της εκκαθάρισης θέσεων ή της αντιστάθμισης κινδύνου της αγοράς έπειτα από αθέτηση υποχρέωσης από τον άλλο αντισυμβαλλόμενο·

2) «περιθώριο διαφορών αποτίμησης»: η ασφάλεια που λαμβάνεται από έναν αντισυμβαλλόμενο για να αντικατοπτριστούν τα αποτελέσματα της καθημερινής αποτίμησης σε αγοραίες αξίες ή βάσει υποδείγματος θεωρητικών τιμών, των εκκρεμών συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

3) «συμψηφιστικό σύνολο»: μια ομάδα συμβάσεων μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών («OTC») παραγώγων μεταξύ δύο αντισυμβαλλόμενων που υπόκειται σε νομικά εκτελεστή συμφωνία διμερούς συμψηφισμού.

Άρθρο 2

Γενικές απαιτήσεις

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι καθιερώνουν, εφαρμόζουν και τεκμηριώνουν τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου για την ανταλλαγή ασφαλειών για συμβάσεις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

2. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν διαδικασίες που προβλέπουν ή καθορίζουν τα εξής:

α) την επιλεξιμότητα των ασφαλειών για μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, σύμφωνα με το τμήμα 2·

β) τον υπολογισμό και τη συλλογή περιθωρίων για μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, σύμφωνα με το τμήμα 3·

γ) τη διαχείριση και τον διαχωρισμό των ασφαλειών για συμβάσεις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, σύμφωνα με το τμήμα 5·

δ) τον υπολογισμό της προσαρμοσμένης αξίας των ασφαλειών σύμφωνα με το τμήμα 6·

ε) την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων και την έγκριση και καταγραφή των τυχόν εξαιρέσεων από τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1·

στ) την υποβολή εκθέσεων για τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II προς τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη·

ζ) τους όρους όλων των αναγκαίων συμφωνιών που πρόκειται να συναφθούν από αντισυμβαλλόμενους, το αργότερο, τη στιγμή κατά την οποία συνάπτεται μια μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, συμπεριλαμβανομένων των όρων της συμφωνίας συμψηφισμού και των όρων της συμφωνίας ανταλλαγής ασφαλειών σύμφωνα με το άρθρο 3·

η) την περιοδική επαλήθευση της ρευστότητας των προς ανταλλαγή ασφαλειών·

θ) την έγκαιρη εκ νέου διάθεση της ασφάλειας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του παρέχοντος αντισυμβαλλόμενου, από τον λαμβάνοντα αντισυμβαλλόμενο· και

ι) την τακτική παρακολούθηση των ανοιγμάτων που προκύπτουν από συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που αποτελούν ενδοομιλικές συναλλαγές και τον έγκαιρο διακανονισμό των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις συμβάσεις αυτές.

Για τους σκοπούς του στοιχείου ζ) του πρώτου εδαφίου, οι όροι των συμφωνιών περιλαμβάνουν όλες τις πτυχές που αφορούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από οποιαδήποτε μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων η οποία πρόκειται να συναφθεί, και τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τυχόν υποχρεώσεις πληρωμής που προκύπτουν μεταξύ των αντισυμβαλλομένων·

β) τους όρους για τον συμψηφισμό των υποχρεώσεων πληρωμής·

γ) γεγονότα αθέτησης υποχρέωσης ή άλλα γεγονότα περάτωσης των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων·

δ) όλες τις μεθόδους υπολογισμού που χρησιμοποιούνται σε σχέση με τις υποχρεώσεις πληρωμής·

ε) τους όρους του συμψηφισμού υποχρεώσεων πληρωμής κατά την περάτωση·

στ) τη μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων κατά την περάτωση·

ζ) το δίκαιο που διέπει τις συναλλαγές στο πλαίσιο των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

3. Σε περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι συνάπτουν συμφωνία συμψηφισμού ή ανταλλαγής ασφαλειών, προβαίνουν σε ανεξάρτητη νομική εξέταση του εκτελεστού των εν λόγω συμφωνιών. Η εν λόγω εξέταση μπορεί να διενεργείται από ανεξάρτητη εσωτερική μονάδα ή από ανεξάρτητο τρίτο.

Η απαίτηση διενέργειας της εξέτασης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο θεωρείται ότι ικανοποιείται όσον αφορά τη συμφωνία συμψηφισμού όταν η εν λόγω συμφωνία αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 296 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

4. Οι αντισυμβαλλόμενοι θεσπίζουν πολιτικές για την αξιολόγηση, σε συνεχή βάση, της εκτελεστότητας των συμφωνιών συμψηφισμού και ανταλλαγής ασφαλειών που συνάπτουν.

5. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δοκιμάζονται, αναθεωρούνται και επικαιροποιούνται στο μέτρο του αναγκαίου και τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

6. Κατόπιν αιτήματος, οι αντισυμβαλλόμενοι που χρησιμοποιούν μοντέλα αρχικού περιθωρίου ασφαλείας σύμφωνα με το τμήμα 4 παρέχουν στις αρμόδιες αρχές, ανά πάσα στιγμή, όλα τα έγγραφα που αφορούν τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 3

Συμφωνία ανταλλαγής ασφαλειών

Η συμφωνία ανταλλαγής ασφαλειών που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο ζ) περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τα επίπεδα και το είδος των ζητούμενων ασφαλειών·

β) τις ρυθμίσεις διαχωρισμού·

γ) το συμψηφιστικό σύνολο στο οποίο αναφέρεται η ανταλλαγή ασφαλειών·

δ) τις διαδικασίες για την κοινοποίηση, την επιβεβαίωση και την προσαρμογή των απαιτήσεων κάλυψης περιθωρίου·

ε) τις διαδικασίες για τον διακανονισμό των απαιτήσεων κάλυψης περιθωρίου για κάθε τύπο επιλέξιμης ασφάλειας·

στ) τις διαδικασίες, μεθόδους, χρονοδιαγράμματα και κατανομή αρμοδιοτήτων για τον υπολογισμό των περιθωρίων και την αποτίμηση της ασφάλειας·

ζ) τα γεγονότα που θεωρούνται γεγονότα αθέτησης υποχρέωσης ή περάτωσης της συμφωνίας·

η) το δίκαιο που διέπει την μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων·

θ) το δίκαιο που διέπει τη συμφωνία ανταλλαγής ασφαλειών.

ΤΜΗΜΑ 2

Επιλεξιμότητα

Άρθρο 4

Επιλέξιμες ασφάλειες

1. Ένας αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει ασφάλειες μόνο από τις ακόλουθες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού:

α) μετρητά με τη μορφή χρημάτων που έχουν πιστωθεί σε λογαριασμό, σε οποιοδήποτε νόμισμα, ή παρεμφερών αξιώσεων επιστροφής χρημάτων, όπως οι καταθέσεις χρηματαγοράς·

β) χρυσός που διατίθεται σε ράβδους καθαρού χρυσού αναγνωρισμένης καλής παράδοσης·

γ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από τις κεντρικές κυβερνήσεις ή τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών·

δ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές των κρατών μελών, εφόσον τα ανοίγματα αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα έναντι της κεντρικής κυβέρνησης του εν λόγω κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ε) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από οντότητες του δημόσιου τομέα των κρατών μελών, των οποίων τα ανοίγματα αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα έναντι της κεντρικής κυβέρνησης, περιφερειακής κυβέρνησης ή τοπικής αρχής του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 116 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

στ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές των κρατών μελών, εκτός από τους χρεωστικούς τίτλους που αναφέρονται στο σημείο δ)·

ζ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από οντότητες του δημόσιου τομέα των κρατών μελών, εκτός από τους χρεωστικούς τίτλους που αναφέρονται στο σημείο ε)·

η) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από πολυμερείς αναπτυξιακές τράπεζες που αναφέρονται στο άρθρο 117 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

θ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από τους διεθνείς οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ι) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από κυβερνήσεις ή κεντρικές τράπεζες τρίτων χωρών·

ια) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές τρίτων χωρών, οι οποίοι πληρούν τις απαιτήσεις των σημείων δ) και ε)·

ιβ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές τρίτων χωρών εκτός από τους χρεωστικούς τίτλους που αναφέρονται στα σημεία δ) και ε)·

ιγ) χρεωστικοί τίτλοι που εκδίδονται από πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων, περιλαμβανομένων των ομολόγων που αναφέρονται στο άρθρο 52 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1])·

ιδ) εταιρικά ομόλογα·

ιε) το τμήμα τιτλοποίησης με την υψηλότερη εξοφλητική προτεραιότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 61 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το οποίο δεν αποτελεί επανατιτλοποίηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 63 του εν λόγω κανονισμού·

ιστ) μετατρέψιμα ομόλογα υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να μετατραπούν μόνο σε μετοχές περιλαμβανόμενες σε δείκτη που καθορίζεται σύμφωνα με το σημείο α) του άρθρου 197 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

([1]) Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

ιζ) μετοχές περιλαμβανόμενες σε δείκτη που καθορίζεται σύμφωνα με το σημείο α) του άρθρου 197 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ιη) μετοχές ή μερίδια σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 5.

2. Ο αντισυμβαλλόμενος συλλέγει ασφάλειες μόνο από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημεία στ), ζ) και ια) έως ιη), όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα στοιχεία ενεργητικού δεν έχουν εκδοθεί από τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο·

β) τα στοιχεία ενεργητικού δεν έχουν εκδοθεί από οντότητες που ανήκουν στον όμιλο στον οποίο ανήκει ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος·

γ) τα στοιχεία ενεργητικού δεν υπόκεινται άλλως σε σημαντικό κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 291 παράγραφος 1 σημεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 5

Κριτήρια επιλεξιμότητας μετοχών ή μεριδίων σε ΟΣΕΚΑ

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο ιη), ο αντισυμβαλλόμενος μπορεί να χρησιμοποιεί μερίδια ή μετοχές σε ΟΣΕΚΑ ως επιλέξιμη ασφάλεια μόνο εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η τιμή των μεριδίων ή μετοχών ανακοινώνεται δημόσια σε καθημερινή βάση·

β) οι ΟΣΕΚΑ περιορίζονται να επενδύουν σε στοιχεία ενεργητικού που είναι επιλέξιμα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1·

γ) οι ΟΣΕΚΑ πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 132 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Για τους σκοπούς του σημείου β), οι ΟΣΕΚΑ μπορούν να χρησιμοποιούν παράγωγα μέσα για την αντιστάθμιση των κινδύνων που απορρέουν από τα στοιχεία ενεργητικού στα οποία επενδύει.

Όταν ένας ΟΣΕΚΑ επενδύει σε μετοχές ή μερίδια άλλων ΟΣΕΚΑ, οι όροι που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζονται επίσης στους εν λόγω ΟΣΕΚΑ.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 σημείο β), όταν ένας ΟΣΕΚΑ ή οποιοσδήποτε από τους υποκείμενους ΟΣΕΚΑ του δεν επενδύει μόνο σε στοιχεία ενεργητικού που είναι επιλέξιμα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, μόνο η αξία της μετοχής ή του μεριδίου του ΟΣΕΚΑ που αποτελεί επένδυση σε επιλέξιμα στοιχεία ενεργητικού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως επιλέξιμη ασφάλεια δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται σε κάθε υποκείμενο ΟΣΕΚΑ ενός ΟΣΕΚΑ, ο οποίος έχει με τη σειρά του δικούς του υποκείμενους ΟΣΕΚΑ.

3. Όταν μη επιλέξιμα στοιχεία ενεργητικού ενός ΟΣΕΚΑ μπορεί να έχουν αρνητική αξία, η αξία της μετοχής ή του μεριδίου του ΟΣΕΚΑ που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως επιλέξιμη ασφάλεια δυνάμει της παραγράφου 1 καθορίζεται αφαιρώντας τη μέγιστη αρνητική αξία των μη επιλέξιμων στοιχείων ενεργητικού από την αξία των επιλέξιμων στοιχείων ενεργητικού.

Άρθρο 6

Αξιολόγηση πιστωτικής ποιότητας

1. Ο λαμβάνων αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί την πιστωτική ποιότητα των στοιχείων ενεργητικού που ανήκουν στις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία γ), δ) και ε), τα οποία είτε δεν είναι εκφρασμένα είτε δεν χρηματοδοτούνται στο εθνικό νόμισμα του εκδότη, και στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία στ), ζ), ι) έως ιδ) και ιστ), χρησιμοποιώντας μία από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) τις εσωτερικές διαβαθμίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του συλλέγοντος αντισυμβαλλομένου·

β) τις εσωτερικές διαβαθμίσεις που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρέχοντος αντισυμβαλλομένου, σε περίπτωση που ο εν λόγω αντισυμβαλλόμενος είναι εγκατεστημένος στην Ένωση ή σε τρίτη χώρα στην οποία ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία αξιολογηθείσα ως ισοδύναμη με εκείνη που διέπεται από το δίκαιο της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 127 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

γ) μια αξιολόγηση πιστωτικής ποιότητας που εκδίδεται από αναγνωρισμένο εξωτερικό οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας (ΕΟΠΑ), όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 98 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή αξιολόγηση πιστωτικής ποιότητας από οργανισμό ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων που αναφέρεται στο άρθρο 137 του εν λόγω κανονισμού.

2. Ο συλλέγων αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί την πιστωτική ποιότητα των στοιχείων ενεργητικού που ανήκουν στην κατηγορία στοιχείων ενεργητικού που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ιε), χρησιμοποιώντας τη μεθοδολογία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου.

3. Αντισυμβαλλόμενος που επιτρέπεται να χρησιμοποιεί την προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) σύμφωνα με το άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μπορεί να χρησιμοποιεί τις εσωτερικές του διαβαθμίσεις προκειμένου να αξιολογεί την πιστωτική ποιότητα των ασφαλειών που συλλέγονται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

4. Αντισυμβαλλόμενος που χρησιμοποιεί την προσέγγιση IRB σύμφωνα με την παράγραφο 3, καθορίζει τη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας της ασφάλειας σύμφωνα με το παράρτημα Ι.

5. Αντισυμβαλλόμενος που χρησιμοποιεί την προσέγγιση IRB σύμφωνα με την παράγραφο 3, γνωστοποιεί στον άλλο αντισυμβαλλόμενο τη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 4 σχετικά με τα στοιχεία ενεργητικού που πρέπει να ανταλλάσσονται ως ασφάλεια.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), η αξιολόγηση πιστωτικής ποιότητας αντιστοιχίζεται με τις βαθμίδες πιστωτικής ποιότητας που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 136 και 270 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 7

Ειδικές απαιτήσεις για τα επιλέξιμα στοιχεία ενεργητικού

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι χρησιμοποιούν ως ασφάλεια τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία στ), ζ) και ι) έως ιστ), μόνον εφόσον η πιστωτική τους ποιότητα έχει αξιολογηθεί ως ανήκουσα στη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας 1, 2 ή 3, σύμφωνα με το άρθρο 6.

2. Οι αντισυμβαλλόμενοι χρησιμοποιούν ως ασφάλεια τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία γ), δ) και ε), τα οποία δεν είναι εκφρασμένα ή δεν χρηματοδοτούνται στο εθνικό νόμισμα του εκδότη, μόνον εφόσον η πιστωτική τους ποιότητα έχει αξιολογηθεί ως ανήκουσα στη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας 1, 2, 3 ή 4 σύμφωνα με το άρθρο 6.

3. Οι αντισυμβαλλόμενοι θεσπίζουν διαδικασίες για την επεξεργασία των στοιχείων ενεργητικού που ανταλλάσσονται ως ασφάλεια σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, των οποίων η πιστωτική ποιότητα αξιολογείται στη συνέχεια ως ακολούθως:

α) βαθμίδα 4 και άνω για τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στην παράγραφο 1·

β) άνω της βαθμίδας 4 για τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 πληρούν όλες τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) απαγορεύουν στους αντισυμβαλλόμενους να ανταλλάσσουν πρόσθετα στοιχεία ενεργητικού που αξιολογούνται ως έχοντα την πιστωτική ποιότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 3·

β) καθορίζουν ένα χρονοδιάγραμμα για την αντικατάσταση, σε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες, των στοιχείων ενεργητικού που αξιολογούνται ως έχοντα την πιστωτική ποιότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 3 και έχουν ήδη ανταλλαγεί ως ασφάλεια·

γ) ορίζουν μια βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας που απαιτεί την άμεση αντικατάσταση των στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στην παράγραφο 3·

δ) επιτρέπουν στους αντισυμβαλλόμενους την αύξηση των περικοπών στις σχετικές ασφάλειες, εφόσον η ασφάλεια δεν έχει αντικατασταθεί σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που αναφέρεται στο στοιχείο β).

5. Οι αντισυμβαλλόμενοι δεν χρησιμοποιούν ως ασφάλεια στοιχεία ενεργητικού των κατηγοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 όταν δεν έχουν πρόσβαση στην αγορά για τα συγκεκριμένα στοιχεία ενεργητικού ή όταν δεν είναι σε θέση να ρευστοποιήσουν αυτά τα στοιχεία ενεργητικού εγκαίρως σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης από τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο.

Άρθρο 8

Όρια συγκέντρωσης για το αρχικό περιθώριο ασφαλείας

1. Όταν η ασφάλεια συλλέγεται ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 13, για κάθε συλλέγοντα αντισυμβαλλόμενο ισχύουν τα ακόλουθα όρια:

α) το άθροισμα των αξιών του αρχικού περιθωρίου που ελήφθησαν από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία β), στ), ζ) και ιβ) έως ιη) και έχουν εκδοθεί από έναν μόνον εκδότη ή από οντότητες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, δεν υπερβαίνει την μεγαλύτερη από τις ακόλουθες τιμές:

i) το 15 % της ασφάλειας που έχει συλλεγεί από τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο·

ii) τα 10 εκατομμύρια ευρώ ή το ισοδύναμο ποσό σε άλλο νόμισμα·

β) το άθροισμα των αξιών του αρχικού περιθωρίου που έχει συλλεγεί από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία ιε), ιστ) και ιζ), όταν οι κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στα σημεία ιστ) και ιζ) του εν λόγω άρθρου εκδίδονται από ιδρύματα όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, δεν υπερβαίνει την μεγαλύτερη από τις ακόλουθες τιμές:

i) το 40 % της ασφάλειας που έχει συλλεγεί από τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο·

ii) τα 10 εκατομμύρια ευρώ ή το ισοδύναμο ποσό σε άλλο νόμισμα.

Τα όρια που καθορίζονται στο πρώτο εδάφιο ισχύουν επίσης για μετοχές ή μερίδια ΟΣΕΚΑ εάν ο ΟΣΕΚΑ επενδύει πρωτίστως σε κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο εν λόγω εδάφιο.

2. Όταν η ασφάλεια συλλέγεται ως αρχικό περιθώριο, σύμφωνα με το άρθρο 13, και υπερβαίνει το 1 δισεκατ. ευρώ και έκαστος εκ των αντισυμβαλλομένων ανήκει σε μία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 3, εφαρμόζονται τα εξής όρια στο ποσό του αρχικού περιθωρίου που υπερβαίνει το 1 δισεκατ. ευρώ που συλλέγεται από έναν αντισυμβαλλόμενο:

α) το άθροισμα των αξιών του αρχικού περιθωρίου που έχουν ληφθεί από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ιβ), που έχουν εκδοθεί από ένα μόνο εκδότη ή από εκδότες με έδρα στην ίδια χώρα, δεν υπερβαίνει το 50 % του αρχικού περιθωρίου που έχει συλλεγεί από τον εν λόγω αντισυμβαλλόμενο.

β) Όταν συλλέγεται αρχικό περιθώριο σε μετρητά, το όριο συγκέντρωσης του 50 % που αναφέρεται στο στοιχείο α) λαμβάνει επίσης υπόψη τα ανοίγματα στον κίνδυνο που προκύπτουν από τον τρίτο κάτοχο ή τον θεματοφύλακα που διακρατεί τα εν λόγω μετρητά.

3. Οι αντισυμβαλλόμενοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είναι ένα από τα ακόλουθα:

α) ιδρύματα που προσδιορίζονται ως G-SIIs σύμφωνα με το άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

β) ιδρύματα που χαρακτηρίζονται ως O-SIIs σύμφωνα με το άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

γ) αντισυμβαλλόμενοι που δεν αποτελούν μηχανισμούς συνταξιοδοτικών καθεστώτων για τους οποίους το άθροισμα των αξιών της ασφάλειας που πρέπει να συλλεγεί υπερβαίνει το 1 δισεκατ. ευρώ.

4. Όταν ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας, σύμφωνα με το άρθρο 13, έχει ληφθεί ασφάλεια πέραν του 1 δισεκατ. ευρώ από μηχανισμό συνταξιοδοτικού καθεστώτος, ο συλλέγων αντισυμβαλλόμενος καθιερώνει διαδικασίες για τη διαχείριση του κινδύνου συγκέντρωσης όσον αφορά την ασφάλεια που συλλέγεται από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ιβ), συμπεριλαμβανομένης της επαρκούς διαφοροποίησης της εν λόγω ασφάλειας.

5. Όταν τα ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και β) συλλέγουν αρχικό περιθώριο σε μετρητά από έναν και μόνο αντισυμβαλλόμενο ο οποίος είναι επίσης ένα ίδρυμα που αναφέρεται στα εν λόγω σημεία, ο συλλέγων αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι κάθε μεμονωμένος τρίτος θεματοφύλακας κατέχει ποσοστό όχι περισσότερο από 20 % του εν λόγω αρχικού περιθωρίου ασφαλείας.

6. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν ισχύουν για τις ασφάλειες που συλλέγονται με τη μορφή χρηματοπιστωτικών μέσων που είναι ίδια με τα υποκείμενα χρηματοπιστωτικά μέσα της μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενης σύμβασης εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

7. Ο συλλέγων αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε εκτίμηση της συμμόρφωσης με τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου τουλάχιστον κάθε φορά που το αρχικό περιθώριο υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

8. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 7, ο αντισυμβαλλόμενος που αναφέρεται στα στοιχεία α), β) και (γ) του άρθρου 2 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 μπορεί να εκτιμήσει τη συμμόρφωση με τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 2 σε τριμηνιαία βάση, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό του αρχικού περιθωρίου που συλλέγεται από κάθε μεμονωμένο αντισυμβαλλόμενο είναι ανά πάσα στιγμή κάτω από 800 εκατ. ευρώ κατά το τρίμηνο που προηγείται της εκτίμησης.

ΤΜΗΜΑ 3

Υπολογισμός και συγκέντρωση περιθωρίων

Άρθρο 9

Συχνότητα υπολογισμού και καθορισμός της ημερομηνίας υπολογισμού

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι υπολογίζουν το περιθώριο διαφορών αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 10 τουλάχιστον σε ημερήσια βάση.

2. Οι αντισυμβαλλόμενοι υπολογίζουν το αρχικό περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 11, το αργότερο την εργάσιμη ημέρα μετά από οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν εκτελείται ή προστίθεται στο συμψηφιστικό σύνολο μια νέα μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων·

β) όταν λήγει ή αφαιρείται από το συμψηφιστικό σύνολο μια υπάρχουσα μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων·

γ) όταν μια υπάρχουσα μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων προκαλεί πληρωμή ή παράδοση πλην την παροχής και συλλογής περιθωρίων ασφαλείας·

δ) όταν το αρχικό περιθώριο υπολογίζεται σύμφωνα με την τυποποιημένη προσέγγιση που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 11 και μια υφιστάμενη σύμβαση ανακατατάσσεται όσον αφορά την κατηγορία στοιχείων ενεργητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παραρτήματος IV, ως αποτέλεσμα περιορισμένης υπολειπόμενης ληκτότητας·

ε) όταν δεν έχει πραγματοποιηθεί υπολογισμός κατά τις προηγούμενες δέκα εργάσιμες ημέρες.

3. Για τους σκοπούς του καθορισμού της ημερομηνίας υπολογισμού για το αρχικό περιθώριο ασφαλείας και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης, ισχύουν τα εξής:

α) όταν δύο αντισυμβαλλόμενοι βρίσκονται στην ίδια ζώνη ώρας, ο υπολογισμός βασίζεται στο συμψηφιστικό σύνολο της προηγούμενης εργάσιμης ημέρας·

β) όταν δύο αντισυμβαλλόμενοι δεν βρίσκονται στην ίδια ζώνη ώρας, ο υπολογισμός γίνεται με βάση τις συναλλαγές του συμψηφιστικού συνόλου οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί πριν από τις 16:00 της προηγούμενης εργάσιμης ημέρας της χρονικής ζώνης στην οποία γίνεται πρώτα 16:00 η ώρα.

Άρθρο 10

Υπολογισμός του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης

Το ποσό του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης που πρέπει να λαμβάνεται από έναν αντισυμβαλλόμενο, είναι το άθροισμα των αξιών που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, σχετικά με όλες τις συμβάσεις του συμψηφιστικού συνόλου, μείον την αξία όλων των περιθωρίων διαφορών αποτίμησης που είχαν προηγουμένως ληφθεί, μείον την καθαρή αξία κάθε σύμβασης στο συμψηφιστικό σύνολο στο σημείο σύναψης της σύμβασης και συν την αξία όλων των περιθωρίων διαφορών αποτίμησης που είχαν προηγουμένως παρασχεθεί.

Άρθρο 11

Υπολογισμός του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι υπολογίζουν το ποσό του αρχικού περιθωρίου που πρέπει να συλλεγεί με τη χρήση είτε της τυποποιημένης προσέγγισης που ορίζεται στο παράρτημα IV είτε των μοντέλων αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που αναφέρονται στο τμήμα 4, είτε αμφοτέρων.

2. Η συλλογή αρχικού περιθωρίου πραγματοποιείται χωρίς συμψηφισμό των ποσών του αρχικού περιθωρίου μεταξύ των δύο αντισυμβαλλομένων.

3. Σε περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι χρησιμοποιούν τόσο την τυποποιημένη προσέγγιση που ορίζεται στο παράρτημα IV όσο και τα μοντέλα του αρχικού περιθωρίου που αναφέρονται στο τμήμα 4 σε σχέση με το ίδιο συμψηφιστικό σύνολο, τα χρησιμοποιούν σταθερά για κάθε μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

4. Οι αντισυμβαλλόμενοι που υπολογίζουν το αρχικό περιθώριο σύμφωνα με το τμήμα 4 δεν λαμβάνουν υπόψη τυχόν συσχετίσεις μεταξύ της αξίας της μη εξασφαλισμένης έκθεσης και της ασφάλειας στον εν λόγω υπολογισμό.

5. Οι αντισυμβαλλόμενοι συμφωνούν σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποιεί κάθε αντισυμβαλλόμενος για τον προσδιορισμό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που πρέπει να συλλέξει, αλλά δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν κοινή μεθοδολογία.

6. Όταν ένας ή και οι δύο αντισυμβαλλόμενοι βασίζονται σε ένα μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, συμφωνούν ως προς το αναπτυχθέν μοντέλο σύμφωνα με το τμήμα 4.

Άρθρο 12

Παροχή του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης

1. Ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος παρέχει το περιθώριο διαφορών αποτίμησης ως εξής:

α) εντός της ίδιας εργάσιμης ημέρας της ημερομηνίας υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3·

β) εφόσον πληρούνται οι όροι της παραγράφου 2, εντός δύο εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

2. Η παροχή του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορεί να εφαρμόζεται μόνο στα ακόλουθα:

α) συμψηφιστικά σύνολα που περιλαμβάνουν συμβάσεις παραγώγων που δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου ασφαλείας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, όταν ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος έχει, κατά την ημερομηνία του υπολογισμού του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης ή πριν από αυτήν, πραγματοποιήσει προκαταβολή ποσού επιλέξιμης ασφάλειας που υπολογίζεται κατά τον ίδιο τρόπο με αυτόν που ισχύει για τα αρχικά περιθώρια σύμφωνα με το άρθρο 15, για το οποίο ο συλλέγων αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποίησε περίοδο κινδύνου περιθωρίου («MPOR») που ισούται τουλάχιστον με τον αριθμό των ημερών μεταξύ, και συμπεριλαμβανομένων, της ημερομηνίας υπολογισμού και την ημερομηνία συλλογής·

β) συμψηφιστικά σύνολα που περιλαμβάνουν συμβάσεις παραγώγων που υπόκεινται σε απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, όταν το αρχικό περιθώριο έχει προσαρμοστεί με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

   i) με την παράταση της περιόδου κινδύνου περιθωρίου που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 κατά τον αριθμό των ημερών μεταξύ και συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας του υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 και της ημερομηνίας συλλογής που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου·

   ii) με την αύξηση του αρχικού περιθωρίου που υπολογίζεται σύμφωνα με την τυποποιημένη προσέγγιση που αναφέρεται στο άρθρο 11, χρησιμοποιώντας κατάλληλη μεθοδολογία, λαμβάνοντας υπόψη μια περίοδο κινδύνου περιθωρίου αυξημένη κατά τον αριθμό των ημερών που μεσολαβούν από την ημερομηνία υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 έως και την ημερομηνία συλλογής που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α), στην περίπτωση που δεν υφίσταται κανένας μηχανισμός διαχωρισμού μεταξύ των δύο αντισυμβαλλομένων, οι εν λόγω αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να αντισταθμίζουν τα ποσά που πρέπει να παρέχονται.

3. Σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με το οφειλόμενο ποσό του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης, οι αντισυμβαλλόμενοι παρέχουν, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τουλάχιστον το μέρος του ποσού του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης που δεν είναι αμφισβητούμενο.

Άρθρο 13

Παροχή αρχικού περιθωρίου ασφαλείας

1. Ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος παρέχει το αρχικό περιθώριο σύμφωνα με το τμήμα 5.

2. Ο παρέχων αντισυμβαλλόμενος παρέχει το αρχικό περιθώριο εντός της ίδιας εργάσιμης ημέρας της ημερομηνίας υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

3. Σε περίπτωση που ανακύψει διαφορά σχετικά με το οφειλόμενο ποσό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, οι αντισυμβαλλόμενοι παρέχουν τουλάχιστον το μέρος του ποσού του αρχικού περιθωρίου που δεν είναι αμφισβητούμενο εντός της ίδιας εργάσιμης ημέρας της ημερομηνίας υπολογισμού που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

ΤΜΗΜΑ 4

Μοντέλα αρχικού περιθωρίου

Άρθρο 14

Γενικές απαιτήσεις

1. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί ένα μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, το εν λόγω μοντέλο μπορεί να έχει αναπτυχθεί από έναν εκ των αντισυμβαλλόμενων, από αμφότερους τους αντισυμβαλλόμενους ή από τρίτο εκπρόσωπο.

Εάν ένας αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί ένα μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που έχει αναπτυχθεί από τρίτο εκπρόσωπο, ο αντισυμβαλλόμενος παραμένει υπεύθυνος για τη διασφάλιση ότι το μοντέλο αυτό πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο παρόν τμήμα.

2. Τα μοντέλα αρχικού περιθωρίου ασφαλείας αναπτύσσονται κατά τρόπο που να καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους που προκύπτουν από τη σύναψη των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που περιλαμβάνονται στο συμψηφιστικό σύνολο, συμπεριλαμβανομένης της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των κινδύνων αυτών και πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) το μοντέλο ενσωματώνει παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν στα εκάστοτε νομίσματα στα οποία εκφράζονται οι εν λόγω συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του συμψηφιστικού συνόλου·

β) το μοντέλο ενσωματώνει παράγοντες κινδύνου επιτοκίου που αντιστοιχούν στα εκάστοτε νομίσματα στα οποία εκφράζονται οι εν λόγω συμβάσεις·

γ) η καμπύλη απόδοσης χωρίζεται σε έξι περιόδους ληκτότητας για έκθεση σε κίνδυνο επιτοκίου στα κυριότερα νομίσματα και αγορές·

δ) το μοντέλο αποτυπώνει τον κίνδυνο των κινήσεων μεταξύ διαφορετικών καμπύλων απόδοσης και ανάμεσα στις διαφορετικών περιόδων ληκτότητας·

ε) το μοντέλο ενσωματώνει χωριστούς παράγοντες κινδύνου τουλάχιστον για καθένα από τα ίδια κεφάλαια, δείκτη μετοχών, εμπόρευμα ή δείκτη εμπορεύματος που είναι σημαντικά για τις εν λόγω συμβάσεις·

στ) το μοντέλο αποτυπώνει τον κίνδυνο από θέσεις με χαμηλότερη ρευστότητα και θέσεις με περιορισμένη διαφάνεια τιμών στο πλαίσιο ρεαλιστικών σεναρίων αγοράς·

ζ) το μοντέλο αποτυπώνει κινδύνους που δεν αποτυπώνονται από άλλα χαρακτηριστικά του μοντέλου, οι οποίοι απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων, όταν η υποκείμενη κατηγορία στοιχείων ενεργητικού είναι πίστωση·

η) το μοντέλο αποτυπώνει τον κίνδυνο των κινήσεων μεταξύ παρεμφερών αλλά όχι πανομοιότυπων υποκείμενων παραγόντων κινδύνου και της έκθεσης σε μεταβολές στις τιμές που απορρέουν από αναντιστοιχίες ληκτότητας·

θ) το μοντέλο αποτυπώνει μη γραμμικές εξαρτήσεις·

ι) το μοντέλο ενσωματώνει τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον εκ των υστέρων έλεγχο, στις οποίες περιλαμβάνονται στατιστικές δοκιμές των επιδόσεων του μοντέλου·

ια) το μοντέλο καθορίζει ποια συμβάντα οδηγούν σε αλλαγή μοντέλου, βαθμονόμηση ή άλλα διορθωτικά μέτρα.

3. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 διασφαλίζουν ότι η επίδοση του μοντέλου παρακολουθείται σε συνεχή βάση, μεταξύ άλλων με εκ των υστέρων έλεγχο του μοντέλου τουλάχιστον ανά τρεις μήνες.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι εκ των υστέρων έλεγχοι περιλαμβάνουν σύγκριση μεταξύ των τιμών που παράγονται από το μοντέλο και των πραγματικών αγοραίων τιμών των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του συμψηφιστικού συνόλου.

4. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περιγράφουν τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση των εκ των υστέρων ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών δοκιμών επιδόσεων.

5. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περιγράφουν τα αποτελέσματα του δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου που θα οδηγούσαν σε αλλαγή μοντέλου, αναβαθμονόμηση ή άλλο διορθωτικό μέτρο.

6. Οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 διασφαλίζουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι διατηρούν αρχεία των αποτελεσμάτων των εκ των υστέρων ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

7. Οι αντισυμβαλλόμενοι παρέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την επεξήγηση του υπολογισμού μιας συγκεκριμένης αξίας του μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφαλείας στον άλλο αντισυμβαλλόμενο, κατά τρόπο τέτοιο ώστε ένα πρόσωπο με κατάλληλες γνώσεις να είναι σε θέση να επαληθεύσει τον υπολογισμό αυτό.

8. Το μοντέλο του αρχικού περιθωρίου πρέπει να αντικατοπτρίζει την αβεβαιότητα παραμέτρου, ο συσχετισμός, στον κίνδυνο βάσης και ποιότητα των δεδομένων με συνετό τρόπο.

Άρθρο 15

Διάστημα εμπιστοσύνης και περίοδος κινδύνου περιθωρίου (MPOR)

1. Οι παραδοχές διακύμανσης της αξίας των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων στο συμψηφιστικό σύνολο για τον υπολογισμό των αρχικών περιθωρίων ασφαλείας με τη χρήση ενός μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφαλείας βασίζονται σε μονοκατάληκτο διάστημα εμπιστοσύνης 99 % κατά τη διάρκεια μιας περιόδου κινδύνου περιθωρίου τουλάχιστον 10 ημερών.

2. Η περίοδος κινδύνου περιθωρίου για τον υπολογισμό των αρχικών περιθωρίων ασφαλείας με τη χρήση ενός μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, περιλαμβάνει:

α) την περίοδο που δύναται να παρέλθει από την τελευταία ανταλλαγή περιθωρίων διαφορών αποτίμησης σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης του αντισυμβαλλόμενου·

β) το εκτιμώμενο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την αντικατάσταση καθεμίας από τις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων εντός του συμψηφιστικού συνόλου ή την αντιστάθμιση των κινδύνων που απορρέουν από αυτές, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο ρευστότητας της αγοράς στην οποία αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης αυτά τα είδη συμβάσεων, τον συνολικό όγκο των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων σε αυτή την αγορά και τον αριθμό των συμμετεχόντων στην εν λόγω αγορά.

Άρθρο 16

Βαθμονόμηση των παραμέτρων του μοντέλου

1. Οι παράμετροι που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας βαθμονομούνται, τουλάχιστον ετησίως, με βάση τα ιστορικά δεδομένα από μια χρονική περίοδο ελάχιστης διάρκειας τριών ετών και μέγιστης διάρκειας πέντε ετών.

2. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση των παραμέτρων των μοντέλων αρχικού περιθωρίου ασφαλείας πρέπει να περιλαμβάνουν την πλέον πρόσφατη συνεχή περίοδο από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιείται η βαθμονόμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και τουλάχιστον το 25 % των εν λόγω δεδομένων πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικό μιας περιόδου σημαντικών χρηματοοικονομικών εντάσεων («δεδομένα ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών»).

3. Όταν τα δεδομένα ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν αποτελούν τουλάχιστον το 25 % των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, τα λιγότερο πρόσφατα ιστορικά δεδομένα από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 αντικαθίστανται από δεδομένα μιας περιόδου σημαντικών ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών, έως ότου το συνολικό ποσοστό δεδομένων ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 25 % του συνόλου δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας.

4. Η περίοδος σημαντικών ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που χρησιμοποιείται για τη βαθμονόμηση των παραμέτρων επισημαίνεται και εφαρμόζεται χωριστά τουλάχιστον για καθεμία από τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

5. Οι παράμετροι πρέπει να βαθμονομούνται χρησιμοποιώντας ισοσταθμισμένα δεδομένα.

6. Οι παράμετροι ενδέχεται να είναι βαθμονομημένες για μικρότερες περιόδους από τις περιόδους κινδύνου περιθωρίου που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 15. Όταν χρησιμοποιούνται μικρότερες περίοδοι, οι παράμετροι πρέπει να προσαρμόζονται στην εν λόγω περίοδο κινδύνου περιθωρίου με κατάλληλη μεθοδολογία.

7. Οι αντισυμβαλλόμενοι διαθέτουν γραπτές πολιτικές που ορίζουν τις περιστάσεις που επιβάλλουν συχνότερη βαθμονόμηση.

8. Οι αντισυμβαλλόμενοι καθιερώνουν διαδικασίες για την αναπροσαρμογή της αξίας των περιθωρίων που πρέπει να ανταλλάσσονται κατόπιν μεταβολής των παραμέτρων λόγω αλλαγής των συνθηκών της αγοράς. Οι διαδικασίες αυτές προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι θα μπορούν να ανταλλάσσουν το συμπληρωματικό αρχικό περιθώριο ασφαλείας που προκύπτει από αυτή την αλλαγή των παραμέτρων για περίοδο που κυμαίνεται από μία έως τριάντα εργάσιμες ημέρες.

9. Οι αντισυμβαλλόμενοι καθιερώνουν διαδικασίες όσον αφορά την ποιότητα των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο, σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής των κατάλληλων παρόχων δεδομένων, καθώς και εκκαθάρισης και της παρεμβολής των δεδομένων.

10. Οι προσεγγιστικές τιμές για τα δεδομένα που έχουν χρησιμοποιηθεί στα μοντέλα αρχικού περιθωρίου ασφαλείας χρησιμοποιούνται μόνον όταν πληρούνται και οι δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα διαθέσιμα δεδομένα δεν είναι επαρκή ή δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική μεταβλητότητα μιας σύμβασης εξωχρηματιστηριακών παραγώγων ή ενός χαρτοφυλακίου συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων εντός του συμψηφιστικού συνόλου·

β) οι προσεγγιστικές μεταβλητές οδηγούν σε συντηρητικό επίπεδο περιθωρίων.

Άρθρο 17

Διαφοροποίηση, κάλυψη και αντισταθμίσεις κινδύνου σε υποκείμενες κατηγορίες

1. Τα μοντέλα αρχικού περιθωρίου περιλαμβάνουν μόνο μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων εντός του ίδιου συμψηφιστικού συνόλου. Τα μοντέλα αρχικού περιθωρίου μπορούν να παρέχουν δυνατότητα διαφοροποίησης, κάλυψης και αντιστάθμισης κινδύνου που προκύπτουν από τους κινδύνους των συμβάσεων εντός του ίδιου συμψηφιστικού συνόλου, υπό την προϋπόθεση ότι η διαφοροποίηση, η κάλυψη ή ή αντιστάθμιση κινδύνου διενεργείται μόνο εντός της ίδιας κατηγορίας υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, διαφοροποίηση, κάλυψη και αντισταθμίσεις κινδύνου μπορούν να γίνονται μόνο εντός των κάτωθι κατηγοριών υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων:

α) επιτόκια, νόμισμα και πληθωρισμός·

β) μετοχές·

γ) πίστωση·

δ) βασικά εμπορεύματα και χρυσός·

ε) άλλα.

Άρθρο 18

Ποιοτικές απαιτήσεις

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι καθιερώνουν μια διαδικασία εσωτερικής διακυβέρνησης για την αξιολόγηση της καταλληλότητας του μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφαλείας σε συνεχή βάση, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακολούθων:

α) αρχική επικύρωση του μοντέλου από κατάλληλα καταρτισμένα πρόσωπα τα οποία είναι ανεξάρτητα από τα πρόσωπα που αναπτύσσουν το μοντέλο·

β) επαλήθευση επικύρωσης όποτε συντελείται κάποια σημαντική μεταβολή του μοντέλου αρχικού περιθωρίου ασφαλείας και τουλάχιστον σε ετήσια βάση·

γ) τακτική διαδικασία ελέγχου για την αξιολόγηση των ακόλουθων:

i) της ακεραιότητας και αξιοπιστίας των πηγών δεδομένων·

ii) του συστήματος διαχείρισης πληροφοριών που χρησιμοποιείται για την λειτουργία του μοντέλου·

iii) της ακρίβειας και πληρότητας των χρησιμοποιούμενων δεδομένων·

iv) της ακρίβειας και καταλληλότητας των παραδοχών για τη μεταβλητότητα και τις συσχετίσεις.

2. Η τεκμηρίωση των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο β) σχετικά με το μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) επιτρέπει σε τρίτα πρόσωπα με τις απαραίτητες γνώσεις να κατανοούν τον σχεδιασμό και τις επιχειρησιακές λεπτομέρειες του μοντέλου του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας·

β) περιέχει τις βασικές παραδοχές και τους περιορισμούς του μοντέλου του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας·

γ) καθορίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες οι παραδοχές του μοντέλου του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας δεν είναι πλέον έγκυρες.

3. Οι αντισυμβαλλόμενοι τεκμηριώνουν όλες τις αλλαγές στο μοντέλο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας. Η εν λόγω τεκμηρίωση αναφέρει επίσης λεπτομερώς τα αποτελέσματα των επικυρώσεων, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες πραγματοποιούνται μετά τις αλλαγές αυτές.

ΤΜΗΜΑ 5

Διαχείριση και διαχωρισμός ασφαλειών

Άρθρο 19

Διαχείριση και διαχωρισμός ασφαλειών

1. Οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο γ) περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:

α) καθημερινή αποτίμηση της κατεχόμενης ασφάλεια, σύμφωνα με το τμήμα 6·

β) νομικές ρυθμίσεις και δομή τήρησης ασφάλειας που επιτρέπουν την πρόσβαση στη ληφθείσα ασφάλεια, όταν αυτή τηρείται από τρίτο·

γ) όταν τηρείται αρχικό περιθώριο από τον πάροχο της ασφάλειας, η ασφάλεια τηρείται σε λογαριασμούς παρακαταθήκης, ασφαλείς σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

δ) τήρηση του μη χρηματικού αρχικού περιθωρίου ασφαλείας, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4·

ε) τήρηση των μετρητών που λαμβάνονται ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας σε λογαριασμούς μετρητών σε κεντρικές τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα που πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ ή σε τρίτη χώρα της οποίας οι εποπτικοί και ρυθμιστικοί μηχανισμοί έχουν κριθεί ισοδύναμοι σύμφωνα με το άρθρο 142 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ii) δεν αποτελούν ούτε τον παρέχοντα ούτε τον λαμβάνοντα αντισυμβαλλόμενο, ούτε ανήκουν στον ίδιο όμιλο με οποιονδήποτε από τους αντισυμβαλλόμενους·

στ) οι μη χρησιμοποιηθείσες ασφάλειες τίθενται στη διάθεση του εκκαθαριστή ή άλλου υπεύθυνου διαδικασίας αφερεγγυότητας του αντισυμβαλλόμενου σε αθέτηση·

ζ) το αρχικό περιθώριο είναι εγκαίρως ελεύθερα μεταβιβάσιμο στον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο σε περίπτωση αθέτησης του λαμβάνοντος αντισυμβαλλόμενου·

η) οι μη χρηματικές ασφάλειες είναι μεταβιβάσιμες χωρίς τυχόν κανονιστικούς ή νομικούς περιορισμούς ή απαιτήσεις τρίτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του εκκαθαριστή του λαμβάνοντος αντισυμβαλλόμενου ή τρίτου θεματοφύλακα, εκτός από υποθήκες για αμοιβές και δαπάνες που έχουν προκύψει κατά την παροχή λογαριασμών θεματοφυλακής και υποθήκες που συνήθως επιβάλλονται σε όλες τις κινητές αξίες σε ένα σύστημα εκκαθάρισης στο οποίο ενδεχομένως τηρείται η εν λόγω ασφάλεια·

θ) κάθε μη χρησιμοποιηθείσα ασφάλεια επιστρέφεται στον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο στο ακέραιο, μείον τα έξοδα και τις δαπάνες για τη διαδικασία συλλογής και τήρησης της ασφάλειας.

2. Οποιαδήποτε ασφάλεια που παρέχεται ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας ή περιθώριο διαφορών αποτίμησης μπορεί να αντικαθίσταται από εναλλακτικές ασφάλειες, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η αντικατάσταση πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων που αναφέρονται στο άρθρο 3·

β) η εναλλακτική ασφάλεια είναι επιλέξιμη σύμφωνα με το τμήμα 2·

γ) η αξία της εναλλακτικής ασφάλειας είναι επαρκής ώστε να πληροί όλες τις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας μετά την εφαρμογή τυχόν συναφούς περικοπής.

3. Το αρχικό περιθώριο προστατεύεται έναντι του κινδύνου αθέτησης υποχρέωσης ή αφερεγγυότητας του συλλέγοντος αντισυμβαλλομένου με τον διαχωρισμό του με έναν ή αμφότερους από τους ακόλουθους τρόπους:

α) στα βιβλία και τα μητρώα τρίτου κατόχου ή θεματοφύλακα·

β) με άλλα νομικά δεσμευτικές ρυθμίσεις·

4. Οι αντισυμβαλλόμενοι διασφαλίζουν ότι οι μη χρηματικές ασφάλειες που ανταλλάσσονται ως αρχικό περιθώριο ασφαλείας διαχωρίζονται ως εξής:

α) όταν η ασφάλεια τηρείται από τον λαμβάνοντα αντισυμβαλλόμενο σε ιδιόκτητη βάση, διαχωρίζεται από τα υπόλοιπα ιδιόκτητα περιουσιακά στοιχεία του λαμβάνοντος αντισυμβαλλόμενου·

β) όταν η ασφάλεια τηρείται από τον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο όχι στη βάση κυριότητας, διαχωρίζεται από τα υπόλοιπα ιδιόκτητα περιουσιακά στοιχεία του παρέχοντος αντισυμβαλλόμενου·

γ) όταν η ασφάλεια τηρείται στα βιβλία και αρχεία ενός θεματοφύλακα ή άλλου τρίτου κατόχου, διαχωρίζεται από τα ιδιόκτητα περιουσιακά στοιχεία του εν λόγω τρίτου κατόχου ή θεματοφύλακα.

5. Όταν μια μη χρηματική ασφάλεια τηρείται από το λαμβάνον μέρος ή από τρίτο κάτοχο ή θεματοφύλακα, ο λαμβάνων αντισυμβαλλόμενος παρέχει πάντοτε στον παρέχοντα αντισυμβαλλόμενο τη δυνατότητα διαχωρισμού της εν λόγω ασφάλειας από τα περιουσιακά στοιχεία άλλων παρεχόντων αντισυμβαλλόμενων.

6. Οι αντισυμβαλλόμενοι προβαίνουν σε ανεξάρτητη νομική επανεξέταση, προκειμένου να επαληθεύουν εάν οι ρυθμίσεις διαχωρισμού πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο ζ) και στις παραγράφους 3, 4 και 5. Η εν λόγω νομική επανεξέταση μπορεί να πραγματοποιείται από ανεξάρτητη εσωτερική μονάδα ή από ανεξάρτητο τρίτο μέρος.

7. Οι αντισυμβαλλόμενοι παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τους αποδείξεις της συμμόρφωσής τους με την παράγραφο 6 σε σχέση με κάθε συναφή δικαιοδοσία και, εφόσον τους ζητηθεί από κάποια αρμόδια αρχή, καθιερώνουν πολιτικές που διασφαλίζουν τη συνεχή αξιολόγηση της συμμόρφωσης.

8. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο ε), οι αντισυμβαλλόμενοι αξιολογούν την πιστωτική ποιότητα του πιστωτικού ιδρύματος που αναφέρεται στο εν λόγω σημείο, χρησιμοποιώντας μια μεθοδολογία που δεν στηρίζεται αποκλειστικά ή μηχανιστικά σε εξωτερικές αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας.

Άρθρο 20

Επεξεργασία των ληφθέντων αρχικών περιθωρίων ασφαλείας

1. Ο λαμβάνων αντισυμβαλλόμενος δεν επανυποθηκεύει, επανενεχυριάζει ή να επαναχρησιμοποιεί καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο την ασφάλεια που έχει συλλέξει ως αρχικό περιθώριο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τρίτος κάτοχος δύναται να χρησιμοποιήσει το αρχικό περιθώριο ασφαλείας που έχει λάβει σε μετρητά για σκοπούς επανεπένδυσης.

ΤΜΗΜΑ 6

Αποτίμηση των ασφαλειών

Άρθρο 21

Υπολογισμός της προσαρμοσμένης αξίας της ασφάλειας

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι προσαρμόζουν την αξία των ασφαλειών που συλλέγονται σύμφωνα είτε με τη μεθοδολογία που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ είτε μεθοδολογία που χρησιμοποιεί εσωτερικές εκτιμήσεις μεταβλητότητας σύμφωνα με το άρθρο 22.

2. Κατά την προσαρμογή της αξίας των ασφαλειών δυνάμει της παραγράφου 1, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να αγνοούν τον συναλλαγματικό κίνδυνο από θέσεις σε νομίσματα που υπόκεινται σε νομικά δεσμευτική διακρατική συμφωνία για τον περιορισμό της διακύμανσης των εν λόγω θέσεων σε σχέση με άλλα νομίσματα καλυπτόμενα από την ίδια συμφωνία.

Άρθρο 22

Εσωτερικές εκτιμήσεις σχετικά με την προσαρμοσμένη αξία της ασφάλειας

1. Οι αντισυμβαλλόμενοι προσαρμόζουν την αξία των ασφαλειών που συλλέγονται χρησιμοποιώντας εσωτερικές εκτιμήσεις μεταβλητότητας σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

2. Οι αντισυμβαλλόμενοι επικαιροποιούν τις ομάδες δεδομένων τους και υπολογίζουν τις εκτιμήσεις μεταβλητότητας που αναφέρονται στο άρθρο 21 κάθε φορά που αλλάζει ουσιωδώς το επίπεδο μεταβλητότητας των τιμών της αγοράς και τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, οι αντισυμβαλλόμενοι προκαθορίζουν τα επίπεδα μεταβλητότητας που συνεπάγονται επανυπολογισμό των περικοπών σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

4. Οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο δ) περιλαμβάνουν πολιτικές για την παρακολούθηση του υπολογισμού των εσωτερικών εκτιμήσεων μεταβλητότητας και της ενσωμάτωσης των εν λόγω εκτιμήσεων στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου του εν λόγω αντισυμβαλλόμενου.

5. Οι πολιτικές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 υπόκεινται σε εσωτερική επανεξέταση, η οποία περιλαμβάνει όλα τα ακόλουθα:

α) ενσωμάτωση των εκτιμήσεων στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου του αντισυμβαλλόμενου, η οποία πραγματοποιείται τουλάχιστον σε ετήσια βάση·

β) ενσωμάτωση των εκτιμώμενων περικοπών στην καθημερινή διαχείριση κινδύνων·

γ) επικύρωση κάθε σημαντικής μεταβολής στη διαδικασία υπολογισμού των εκτιμήσεων·

δ) επαλήθευση της συνεκτικότητας, της επικαιρότητας και της αξιοπιστίας των πηγών των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκτιμήσεων·

ε) ακρίβεια και καταλληλότητα των παραδοχών σχετικά με τη μεταβλητότητα.

6. Η επανεξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 διενεργείται τακτικά στο πλαίσιο της διαδικασίας εσωτερικού ελέγχου του αντισυμβαλλόμενου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1

Εξαιρέσεις

Άρθρο 23

Κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικά ιδρύματα

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου ότι δεν πραγματοποιείται καμία ανταλλαγή ασφαλειών όσον αφορά τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν εκκαθαρίζονται μέσω κεντρικού αντισυμβαλλομένου, οι οποίες έχουν συναφθεί με κεντρικούς αντισυμβαλλομένους που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 24

Μη χρηματοοικονομικοί αντισυμβαλλόμενοι και αντισυμβαλλόμενοι τρίτης χώρας

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι δεν πραγματοποιείται καμία ανταλλαγή ασφαλειών σε σχέση με μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται με μη χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ή με μη χρηματοοικονομικές οντότητες που είναι εγκατεστημένες σε τρίτη χώρα και δεν θα πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 εάν ήταν εγκατεστημένες στην Ένωση.

Άρθρο 25

Ελάχιστο ποσό μεταβίβασης

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι καμία ασφάλεια δεν λαμβάνεται από τον αντισυμβαλλόμενο όταν το οφειλόμενο ποσό από την τελευταία λήψη ασφάλειας είναι ίσο ή κατώτερο του ποσού που έχει συμφωνηθεί από τους αντισυμβαλλόμενους («ελάχιστο ποσό μεταβίβασης»).

Το ελάχιστο ποσό μεταβίβασης δεν υπερβαίνει τα 500 000 ευρώ ή το ισοδύναμο ποσό σε άλλο νόμισμα.

2. Όταν οι αντισυμβαλλόμενοι συμφωνούν σχετικά με ένα ελάχιστο ποσό μεταβίβασης, το οφειλόμενο ποσό της ασφάλειας υπολογίζεται ως το άθροισμα:

α) του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης που οφείλεται από την τελευταία συλλογή, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε τυχόν πλεονάζουσας ασφάλειας·

β) του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που οφείλεται από την τελευταία συλλογή, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε τυχόν πλεονάζουσας ασφάλειας·

3. Όταν το οφειλόμενο ποσό της ασφάλειας υπερβαίνει το ελάχιστο ποσό μεταβίβασης που έχει συμφωνηθεί από τους αντισυμβαλλόμενους, ο λαμβάνων αντισυμβαλλόμενος εισπράττει το πλήρες οφειλόμενο ποσό της ασφάλειας χωρίς αφαίρεση του ελάχιστου ποσού μεταβίβασης.

4. Οι αντισυμβαλλόμενοι δύνανται να συμφωνούν ξεχωριστά ελάχιστα ποσά μεταβίβασης για το αρχικό περιθώριο ασφαλείας και το περιθώριο διαφορών αποτίμησης, υπό την προϋπόθεση ότι το άθροισμα αυτών των ελάχιστων ποσών μεταβίβασης είναι ίσο ή κατώτερο των 500 000 ευρώ ή του ισοδύναμου ποσού σε άλλο νόμισμα.

5. Όταν οι αντισυμβαλλόμενοι συμφωνούν διαφορετικά ελάχιστα ποσά μεταβίβασης σύμφωνα με την παράγραφο 4, ο λαμβάνων αντισυμβαλλόμενος προβαίνει στην είσπραξη του πλήρους οφειλόμενου ποσού του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας ή του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης χωρίς αφαίρεση των εν λόγω ελάχιστων ποσών μεταβίβασης, όταν το οφειλόμενο ποσό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας ή του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης υπερβαίνει το ελάχιστο ποσό μεταβίβασης.

Άρθρο 26

Υπολογισμός του περιθωρίου με αντισυμβαλλόμενους τρίτης χώρας

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος εδρεύει σε τρίτη χώρα, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να υπολογίζουν τα περιθώρια με βάση ένα συμψηφιστικό σύνολο που περιλαμβάνει τα ακόλουθα είδη συμβάσεων:

α) μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που υπόκεινται σε απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας βάσει του παρόντος κανονισμού·

β) συμβάσεις που πληρούν αμφότερες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) έχουν χαρακτηριστεί ως μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων από το κανονιστικό καθεστώς που ισχύει για τον αντισυμβαλλόμενο που εδρεύει στην τρίτη χώρα·

ii) υπόκεινται σε κανόνες περιθωρίου στο κανονιστικό καθεστώς που ισχύει για τον αντισυμβαλλόμενο που εδρεύει στην τρίτη χώρα.

ΤΜΗΜΑ 2

Εξαιρέσεις ως προς τον υπολογισμό των επιπέδων του αρχικού περιθωρίου

Άρθρο 27

Συμβάσεις συναλλάγματος

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι δύνανται να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι δεν εισπράττονται αρχικά περιθώρια ασφαλείας όσον αφορά:

α) συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων εκκαθαριζόμενες με φυσική παράδοση, που περιλαμβάνουν μόνον την ανταλλαγή δύο διαφορετικών νομισμάτων σε συγκεκριμένη μελλοντική ημερομηνία και σε καθορισμένη τιμή που συμφωνείται κατά την έναρξη της σύμβασης που διέπει την ανταλλαγή («προθεσμιακές συμβάσεις συναλλάγματος»)·

β) συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων εκκαθαριζόμενες με φυσική παράδοση, που περιλαμβάνουν μόνον μια ανταλλαγή δύο διαφορετικών νομισμάτων, σε συγκεκριμένη ημερομηνία και σε καθορισμένη τιμή που συμφωνείται κατά την ημερομηνία της σύμβασης που καλύπτει την ανταλλαγή, και μια αντίστροφη ανταλλαγή των δύο νομισμάτων σε μεταγενέστερη ημερομηνία και σε καθορισμένη τιμή που επίσης συμφωνείται κατά την ημερομηνία της σύμβασης που διέπει την ανταλλαγή («συμφωνίες ανταλλαγής συναλλάγματος»)·

γ) την ανταλλαγή αρχικού κεφαλαίου μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, κατά την οποία οι αντισυμβαλλόμενοι ανταλλάσσουν αποκλειστικά και μόνο το ποσό του αρχικού κεφαλαίου και των τυχόν πληρωμών τόκων σε ένα νόμισμα, με το ποσό του κεφαλαίου και των τυχόν τόκων σε άλλο νόμισμα, σε καθορισμένα χρονικά σημεία σύμφωνα με ένα καθορισμένο τύπο («συμφωνία ανταλλαγής νομισμάτων»).

Άρθρο 28

Κατώφλι βασιζόμενο σε ονομαστικό ποσό

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι δεν πραγματοποιείται είσπραξη αρχικών περιθωρίων ασφαλείας για όλες τις νέες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται εντός ενός ημερολογιακού έτους, όταν ένας από τους δύο αντισυμβαλλόμενους έχει συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων τέλους του μήνα για τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο του προηγούμενου έτους κάτω των 8 δισεκατ. ευρώ.

Το συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό τέλους του μήνα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο υπολογίζεται σε επίπεδο αντισυμβαλλόμενων ή σε επίπεδο ομίλου, όταν ο αντισυμβαλλόμενος ανήκει σε όμιλο.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος ανήκει σε όμιλο, ο υπολογισμός του συνολικού μέσου ονομαστικού ποσού τέλους του μήνα του ομίλου περιλαμβάνει όλες τις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων όλων των ενδοομιλικών μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που αποτελούν εσωτερικές συναλλαγές λαμβάνονται υπόψη μόνο μία φορά.

3. Οι ΟΣΕΚΑ που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την οδηγία 2009/65/ΕΚ και οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων υπό τη διαχείριση διαχειριστών οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων που έχουν λάβει άδεια ή έχουν εγγραφεί στα μητρώα σύμφωνα με την οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] θεωρούνται ξεχωριστές οντότητες, οι οποίες υπάγονται σε χωριστή μεταχείριση κατά την εφαρμογή των κατωφλίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων αποτελούν διακριτά διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού για τους σκοπούς αφερεγγυότητας ή πτώχευσης του οργανισμού·

β) οι διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού δεν είναι εξασφαλισμένες, εγγυημένες ή άλλως χρηματοδοτικά στηριζόμενες από άλλα επενδυτικά κεφάλαια ή διαχειριστές αυτών.

---

[1] Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2011 σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

Άρθρο 29

Κατώφλι βασιζόμενο στα ποσά αρχικού περιθωρίου

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων που εφαρμόζουν ότι το αρχικό περιθώριο που συλλέγεται μειώνεται κατά ποσό 50 εκατ. ευρώ στην περίπτωση των στοιχείων α) και β) της παρούσας παραγράφου, ή σε 10 εκατ. ευρώ στην περίπτωση του στοιχείου γ) όταν:

α) κανένας από τους αντισυμβαλλόμενους δεν ανήκει σε οιονδήποτε όμιλο·

β) οι αντισυμβαλλόμενοι ανήκουν σε διαφορετικούς ομίλους·

γ) αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι ανήκουν στον ίδιο όμιλο.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος δεν εισπράττει αρχικά περιθώρια ασφαλείας σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περιλαμβάνουν διατάξεις για την παρακολούθηση, σε επίπεδο ομίλου, του κατά πόσον υπάρχει υπέρβαση του κατωφλίου και διατάξεις για την τήρηση των κατάλληλων αρχείων καταγραφής των ανοιγμάτων του ομίλου έναντι εκάστου αντισυμβαλλομένου εντός του ίδιου ομίλου.

3. Οι ΟΣΕΚΑ που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την οδηγία 2009/65/ΕΚ και οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων υπό τη διαχείριση διαχειριστών οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων που έχουν λάβει άδεια ή έχουν εγγραφεί στα μητρώα σύμφωνα με την οδηγία 2011/61/ΕΕ θεωρούνται ξεχωριστές οντότητες, οι οποίες υπάγονται σε χωριστή μεταχείριση κατά την εφαρμογή των κατωφλίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων αποτελούν διακριτά διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού για τους σκοπούς αφερεγγυότητας ή πτώχευσης του οργανισμού·

β) οι διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού δεν είναι εξασφαλισμένες, εγγυημένες ή άλλως χρηματοδοτικά στηριζόμενες από άλλα επενδυτικά κεφάλαια ή διαχειριστές αυτών.

ΤΜΗΜΑ 3

Εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής ή συλλογής αρχικού περιθωρίου ασφαλείας ή περιθωρίου διαφορών αποτίμησης

Άρθρο 30

Μεταχείριση των παραγώγων που συνδέονται με καλυμμένα ομόλογα για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνου

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2 και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν, στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους, να προβλέπουν τα ακόλουθα σε για τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται σε σχέση με καλυμμένα ομόλογα:

α) το περιθώριο διαφορών αποτίμησης δεν παρέχεται από τον εκδότη του καλυμμένου ομολόγου ή τη δέσμη κάλυψης, αλλά εισπράττεται από τον αντισυμβαλλόμενό του σε μετρητά και επιστρέφεται στον αντισυμβαλλόμενό του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας·

β) δεν πραγματοποιείται παροχή ή συλλογή αρχικού περιθωρίου ασφαλείας.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων δεν καταγγέλλεται σε περίπτωση εκκαθάρισης ή αφερεγγυότητας του εκδότη του καλυμμένου ομολόγου ή της δέσμης κάλυψης·

β) ο αντισυμβαλλόμενος των εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται με εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή με δέσμες κάλυψης για καλυμμένα ομόλογα κατατάσσεται τουλάχιστον επί ίσοις όροις με τους κατόχους καλυμμένων ομολόγων, εκτός εάν ο αντισυμβαλλόμενος των εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται με εκδότες καλυμμένων ομολόγων ή με δέσμες κάλυψης για καλυμμένα ομόλογα είναι το υπερήμερο ή το θιγόμενο μέρος, ή παραιτείται από την κατάταξη επί ίσοις όροις·

γ) η σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων καταχωρίζεται ή καταγράφεται στη δέσμη κάλυψης του καλυμμένου ομολόγου, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί καλυμμένων ομολόγων·

δ) η σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων χρησιμοποιείται μόνο για την αντιστάθμιση του επιτοκίου ή των αναντιστοιχιών νομισμάτων της δέσμης κάλυψης σε σχέση με το καλυμμένο ομόλογο·

ε) το συμψηφιστικό σύνολο δεν περιλαμβάνει τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν σχετίζονται με τη δέσμη κάλυψης του καλυμμένου ομολόγου·

στ) το καλυμμένο ομόλογο με το οποίο συνδέεται η σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 129 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ζ) η δέσμη κάλυψης του καλυμμένου ομολόγου με το οποίο συνδέεται η σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων υπόκειται σε κανονιστική απαίτηση εξασφάλισης ύψους τουλάχιστον 102 %.

Άρθρο 31

Μεταχείριση των παραγώγων με αντισυμβαλλόμενους σε τρίτες χώρες όπου δεν είναι δυνατή η διασφάλιση της νομικής εκτελεστότητας των συμφωνιών συμψηφισμού ή της προστασίας της ασφάλειας

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση μπορεί να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι δεν απαιτείται η παροχή ή συλλογή αρχικών περιθωρίων ασφαλείας και περιθωρίων διαφορών αποτίμησης για τις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συνάπτονται με αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε τρίτες χώρες, όπου ισχύει οιαδήποτε από τις ακόλουθες διατάξεις:

α) η νομική επανεξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 επιβεβαιώνει ότι δεν είναι δυνατή η μετά βεβαιότητας και ανά πάσα στιγμή νομική εκτελεστότητα της συμφωνίας συμψηφισμού και, όπου χρησιμοποιείται, της συμφωνίας ανταλλαγής ασφαλειών·

β) η νομική επανεξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 6 επιβεβαιώνει ότι δεν είναι δυνατή η τήρηση των απαιτήσεων διαχωρισμού που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 3, 4 και 5.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση συλλέγουν περιθώριο σε ακαθάριστη βάση.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 παράγραφος 2, οι αντισυμβαλλόμενοι που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση μπορεί να προβλέπουν στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου τους ότι δεν απαιτείται η παροχή ή συλλογή αρχικών περιθωρίων ασφαλείας και περιθωρίων διαφορών αποτίμησης για τις συμβάσεις που συνάπτονται με αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε τρίτες χώρες, όταν ισχύουν όλες οι ακόλουθες διατάξεις:

α) εφαρμόζεται η παράγραφος 1 στοιχεία α) και, κατά περίπτωση, β)·

β) οι νομικές επανεξετάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) επιβεβαιώνουν ότι δεν είναι δυνατή η συλλογή ασφάλειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ακόμη και σε μεικτή βάση·

γ) ο λόγος που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 είναι μικρότερος από 2,5 %.

3. Ο λόγος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) είναι το αποτέλεσμα της διαίρεσης του ποσού που προκύπτει από το στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου δια του ποσού που προκύπτει από το στοιχείο β):

α) το άθροισμα των ονομαστικών ποσών οποιωνδήποτε εκκρεμών συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του ομίλου στον οποίο ανήκει ο αντισυμβαλλόμενος, οι οποίες συνήφθησαν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και για τις οποίες δεν έχει συγκεντρωθεί περιθώριο ασφαλείας από τους αντισυμβαλλόμενους που είναι εγκατεστημένοι σε τρίτη χώρα για την οποία ισχύει η παράγραφος 2 στοιχείο β)·

β) το άθροισμα των ονομαστικών ποσών όλων των εκκρεμών συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του ομίλου στον οποίο ανήκει ο αντισυμβαλλόμενος, εκτός από τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που αποτελούν ενδοομιλικές συναλλαγές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν οι αντισυμβαλλόμενοι και οι αρμόδιες αρχές κατά την εφαρμογή εξαιρέσεων για τις ενδοομιλικές συμβάσεις παραγώγων

Άρθρο 32

Διαδικασίες για τους αντισυμβαλλόμενους και τις οικείες αρμόδιες αρχές

1. Η αίτηση ή κοινοποίηση από μέρους ενός αντισυμβαλλόμενου προς την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 6 έως 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 θεωρείται ότι έχει παραληφθεί, όταν η αρμόδια αρχή λαμβάνει όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

α) όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 6, 7, 8, 9 ή 10, αντιστοίχως, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

β) τις πληροφορίες και τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 149/2013 ([1]).

2. Όταν μια αρμόδια αρχή κρίνει ότι απαιτούνται περαιτέρω πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), υποβάλλει στον αντισυμβαλλόμενο γραπτό αίτημα παροχής πληροφοριών.

3. Η απόφαση αρμόδιας αρχής δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ανακοινώνεται στον αντισυμβαλλόμενο εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Όταν η αρμόδια αρχή λάβει θετική απόφαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφοι 6, 8, ή 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ανακοινώνει την εν λόγω θετική απόφαση εγγράφως στον αντισυμβαλλόμενο, προσδιορίζοντας τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) αν η εξαίρεση είναι πλήρης ή μερική εξαίρεση·

β) στην περίπτωση μερικής εξαίρεσης, σαφής προσδιορισμός των περιορισμών της εξαίρεσης.

5. Όταν η αρμόδια αρχή λάβει αρνητική απόφαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφοι 6, 8, ή 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ή ενίσταται σε κοινοποίηση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφοι 7 ή 9 του εν λόγω κανονισμού, ανακοινώνει την εν λόγω αρνητική απόφαση ή ένταση εγγράφως στον αντισυμβαλλόμενο, προσδιορίζοντας τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τους όρους του άρθρου 11 παράγραφοι 6, 7, 8, 9 ή 10, αντιστοίχως, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 που δεν πληρούνται·

β) συνοπτική παρουσίαση των λόγων για τους οποίους θεωρείται ότι οι εν λόγω όροι δεν πληρούνται.

6. Όταν μία από τις αρμόδιες αρχές στις οποίες πραγματοποιείται η κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 7 εδάφιο πρώτο στοιχείο α) ή β) του εν λόγω κανονισμού, ενημερώνει σχετικώς την άλλη αρμόδια αρχή εντός δύο μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης.

7. Οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούν τους μη χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλόμενους σχετικά με την ένσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 5, εντός τριών μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης.

8. Η απόφαση αρμόδιας αρχής δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ανακοινώνεται στον αντισυμβαλλόμενο που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

([1]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 149/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις ρυθμίσεις έμμεσης εκκαθάρισης, την υποχρέωση εκκαθάρισης, το δημόσιο μητρώο, την πρόσβαση σε τόπο διαπραγμάτευσης, τους μη χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλομένους, τις τεχνικές μετριασμού του κινδύνου για συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που δεν εκκαθαρίζονται από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο (ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 11)

9. Η απόφαση της αρμόδιας αρχής ενός χρηματοοικονομικού αντισυμβαλλόμενου που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή του μη χρηματοοικονομικού αντισυμβαλλόμενου εντός δύο μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στους αντισυμβαλλόμενους εντός τριών μηνών από την παραλαβή των πληροφοριών αυτών.

10. Οι αντισυμβαλλόμενοι που έχουν υποβάλει κοινοποίηση ή έχουν λάβει θετική απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 6, 7, 8, 9 ή 10, αντιστοίχως, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, κοινοποιούν αμέσως στην οικεία αρμόδια αρχή κάθε τυχόν μεταβολή που ενδέχεται να επηρεάσει την εκπλήρωση των όρων που ορίζονται στις εν λόγω παραγράφους, κατά περίπτωση. Η αρμόδια αρχή δύναται να προβάλει αντιρρήσεις στο αίτημα για την απαλλαγή ή να αποσύρει τη θετική απόφαση μετά από οιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εκπλήρωση των εν λόγω όρων.

11. Όταν κοινοποιείται από μια αρμόδια αρχή αρνητική απόφαση ή ένσταση, ο σχετικός αντισυμβαλλόμενος δύνανται να καταθέσει νέα αίτηση ή κοινοποίηση μόνο εάν έχει υπάρξει ουσιώδης μεταβολή στις συνθήκες που αποτέλεσαν τη βάση της εν λόγω απόφασης ή ένστασης της αρμόδιας αρχής.

ΤΜΗΜΑ 2

Κριτήρια για την εφαρμογή εξαιρέσεων για τις ενδοομιλικές συμβάσεις παραγώγων

Άρθρο 33

Εφαρμοστέα κριτήρια σχετικά με τα νομικά εμπόδια στην άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων και την εξόφληση υποχρεώσεων

Ένα νομικό εμπόδιο στην άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφοι 5 έως 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 θεωρείται ότι υπάρχει όταν υφίστανται πραγματικοί ή προβλεπόμενοι περιορισμοί νομικής φύσεως, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε από τους ακόλουθους:

α) νομισματικοί και συναλλαγματικοί έλεγχοι·

β) κανονιστικό, διοικητικό, νομικό ή συμβατικό πλαίσιο που αποτρέπει την αμοιβαία χρηματοδοτική στήριξη ή επηρεάζει σημαντικά τη μεταβίβαση κεφαλαίων εντός του ομίλου·

γ) πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις έγκαιρης παρέμβασης, ανάκαμψης και εξυγίανσης, όπως αναφέρονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] και, κατά συνέπεια, η αρμόδια αρχή προβλέπει κώλυμα στην άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων·

δ) η ύπαρξη δικαιωμάτων μειοψηφίας που περιορίζουν την εξουσία λήψης αποφάσεων εντός των οντοτήτων που συνθέτουν τον όμιλο·

ε) η φύση της νομικής δομής του αντισυμβαλλόμενου, όπως ορίζεται στη συστατική πράξη, τα καταστατικά έγγραφα και τους εσωτερικούς κανονισμούς.

Άρθρο 34

Εφαρμοστέα κριτήρια σχετικά με τα πρακτικά εμπόδια στην άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων και την εξόφληση υποχρεώσεων

Ένα πρακτικό εμπόδιο στην άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφοι 5 έως 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 θεωρείται ότι υπάρχει όταν υφίστανται πραγματικοί ή περιορισμοί πρακτικής φύσεως, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε από τους ακόλουθους:

α) ανεπαρκής διαθεσιμότητα μη δεσμευμένων ή ρευστών στοιχείων ενεργητικού προς τον σχετικό αντισυμβαλλόμενο εντός της ταχθείσας προθεσμίας·

β) εμπόδια επιχειρησιακής φύσεως που καθυστερούν ουσιωδώς ή αποτρέπουν την πραγματοποίηση τέτοιων μεταφορών ή εξοφλήσεων εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

---

[1] Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Μεταβατικές διατάξεις

Οι αντισυμβαλλομένους που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που έχουν θεσπιστεί κατά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού για τις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που έχουν συναφθεί μεταξύ της 16 Αυγούστου 2012 και τις σχετικές ημερομηνίες έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 36

Εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 2, του άρθρου 11, των άρθρων 13 έως 18, του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και στ), του άρθρου 19 παράγραφος 3 και του άρθρου 20

1. Το άρθρο 9 παράγραφος 2, το άρθρο 11, τα άρθρα 13 έως 18, το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και στ), το άρθρο 19 παράγραφος 3 και το άρθρο 20 εφαρμόζονται ως εξής:

α) ένα μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, όταν αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους έκαστος των οποίων έχει, συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων άνω των 3 000 δισεκατ. ευρώ·

β) από την 1η Σεπτεμβρίου 2017, όταν αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους που καθένας έχει, συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων άνω των 2 250 δισεκατ. ευρώ·

γ) από την 1η Σεπτεμβρίου 2018, όταν αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους που καθένας έχει, συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων άνω των 1 500 δισεκατ. ευρώ·

δ) από την 1η Σεπτεμβρίου 2019, όταν αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους που καθένας έχει, συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων άνω των 750 δισεκατ. ευρώ·

ε) από την 1η Σεπτεμβρίου 2020, όταν αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους που καθένας έχει, συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων παραγώγων κάτω των 8 δισεκατ. ευρώ.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, το άρθρο 9 παράγραφος 2, το άρθρο 11, τα άρθρα 13 έως 18, το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και στ), το άρθρο 19 παράγραφος 3 και το άρθρο 20 εφαρμόζονται ως ακολούθως:

α) 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, εάν δεν έχει εκδοθεί απόφαση περί ισοδυναμίας σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά τη σχετική τρίτη χώρα·

β) τη μεταγενέστερη από τις ακόλουθες ημερομηνίες, εάν έχει εκδοθεί απόφαση περί ισοδυναμίας σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά τη σχετική τρίτη χώρα:

   i) τέσσερις μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά τη σχετική τρίτη χώρα·

   ii) εφαρμοστέα ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 εφαρμόζεται μόνον όταν οι αντισυμβαλλόμενοι σε μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο ένας αντισυμβαλλόμενος είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα και ο άλλος αντισυμβαλλόμενος είναι εγκατεστημένος στην Ένωση·

β) ο αντισυμβαλλόμενος που είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα είναι είτε χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος είτε μη χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος·

γ) ο αντισυμβαλλόμενος που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση είναι ένα από τα ακόλουθα:

i) χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος, μη χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος, εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, χρηματοοικονομικό ίδρυμα ή επιχείρηση παροχής επικουρικών υπηρεσιών που υπόκειται σε ενδεδειγμένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και ο αντισυμβαλλόμενος τρίτης χώρας που αναφέρεται στο στοιχείο α) είναι χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος·

ii) είτε χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος είτε μη χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος και ο αντισυμβαλλόμενος τρίτης χώρας που αναφέρεται στο στοιχείο α) είναι μη χρηματοοικονομικός αντισυμβαλλόμενος·

δ) αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι περιλαμβάνονται στην ίδια ενοποίηση σε πλήρη βάση, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

ε) αμφότεροι οι αντισυμβαλλόμενοι υπόκεινται σε διαδικασίες ενδεδειγμένης κεντρικής αξιολόγησης κινδύνων, μέτρησης και ελέγχου·

στ) πληρούνται οι απαιτήσεις του κεφαλαίου ΙΙΙ.

Άρθρο 37

Εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 1, του άρθρου 10 και του άρθρου 12

1. Το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 10 και το άρθρο 12 εφαρμόζονται ως ακολούθως:

α) ένα μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού για αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι αμφότεροι έχουν, ή ανήκουν σε ομίλους που καθένας εκ των οποίων έχει συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων άνω των 3 000 δισεκατ. ευρώ·

β) τη μεταγενέστερη από τις δύο ακόλουθες ημερομηνίες: την 1η Μαρτίου 2017 ή ένα μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού για τους λοιπούς αντισυμβαλλόμενους.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 όσον αφορά τις προθεσμιακές συμβάσεις συναλλάγματος που αναφέρονται στο άρθρο 27 στοιχείο α), το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 10 και το άρθρο 12 τίθενται σε εφαρμογή την προγενέστερη εκ των ακόλουθων ημερομηνιών:

α) στις 31 Δεκεμβρίου 2018, όταν ο κανονισμός που αναφέρεται στο στοιχείο β) δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού της Επιτροπής (*) για τον προσδιορισμό ορισμένων τεχνικών στοιχείων που σχετίζονται με τον ορισμό των χρηματοπιστωτικών μέσων όσον αφορά τις προθεσμιακές συμβάσεις συναλλάγματος που διακανονίζονται με φυσική παράδοση ή ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ανάλογα με το ποιά είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 38

Ημερομηνίες εφαρμογής για συγκεκριμένες συμβάσεις

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 36 παράγραφος 1 και το άρθρο 37, όσον αφορά το σύνολο των μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που αποτελούν δικαιώματα προαίρεσης επί μεμονωμένων μετοχών ή δικαιώματα προαίρεσης επί δεικτών, τα που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 και στο άρθρο 37 τίθενται σε εφαρμογή 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 36 παράγραφος 1 και 37, όταν αντισυμβαλλόμενος που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση συνάπτει μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενη σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων με άλλον αντισυμβαλλόμενο που ανήκει στον ίδιο όμιλο, τα άρθρα που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 και στο άρθρο 37 εφαρμόζονται από τις ημερομηνίες που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα ή στις 4 Ιουλίου 2017, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 39

Υπολογισμός του συνολικού μέσου ονομαστικού ποσού

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 36 και 37, το αναφερόμενο συνολικό μέσο ονομαστικό ποσό υπολογίζεται ως ο μέσος όρος του συνολικού ακαθάριστου ονομαστικού ποσού που πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) καταγράφεται κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του Μαρτίου, του Απριλίου και του Μαΐου του 2016 σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους που αναφέρονται σε καθένα από τα σημεία στο άρθρο 36 παράγραφος 1 στοιχείο α)·

(*) C(2016) 2398 final.

β) καταγράφεται κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του Μαρτίου, του Απριλίου και του Μαΐου του έτους που αναφέρεται σε καθένα από τα σημεία του άρθρου 36 παράγραφος 1·

γ) περιλαμβάνει όλες τις οντότητες του ομίλου·

δ) περιλαμβάνει όλες τις μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του ομίλου·

ε) περιλαμβάνει όλες τις ενδοομιλικές μη κεντρικώς εκκαθαριζόμενες συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του ομίλου, όπου έκαστη εξ αυτών μετράται μόνο μία φορά.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι ΟΣΕΚΑ που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την οδηγία 2009/65/ΕΚ και οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων υπό τη διεύθυνση διαχειριστών οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων που έχουν λάβει άδεια ή έχουν εγγραφεί σύμφωνα με την οδηγία 2011/61/ΕΕ θεωρούνται ξεχωριστές οντότητες και τυγχάνουν χωριστής μεταχείρισης, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων αποτελούν διακριτά διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού για τους σκοπούς αφερεγγυότητας ή πτώχευσης του οργανισμού·

β) οι διαχωρισμένες συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού δεν είναι εξασφαλισμένες, εγγυημένες ή άλλως χρηματοδοτικά στηριζόμενες από άλλα επενδυτικά κεφάλαια ή διαχειριστές αυτών.

Άρθρο 40

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 2016.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Αντιστοιχία πιθανότητας αθέτησης («PD») στις βαθμίδες πιστωτικής ποιότητας, για τους σκοπούς των άρθρων 6 και 7

Μια εσωτερική διαβάθμιση με PD ίσο ή χαμηλότερο της τιμής του πίνακα 1 συνδέεται με την αντίστοιχη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας.

Πίνακας 1

Βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας	Πιθανότητα αθέτησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 54 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, χαμηλότερη ή ίση με:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μεθοδολογία για την προσαρμογή της αξίας της ασφάλειας για τους σκοπούς του άρθρου 21

1. Η αξία της ασφάλειας προσαρμόζεται ως ακολούθως:

$C_{value} = C \cdot (1 - H_C - H_{FX})$

όπου:

C = η αγοραία αξία της ασφάλειας·

H_C = η περικοπή που αρμόζει στην ασφάλεια, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2·

H_{FX} = η περικοπή που αρμόζει στην αναντιστοιχία νομισμάτων, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 6.

2. Οι αντισυμβαλλόμενοι εφαρμόζουν στην αγοραία αξία της ασφάλειας τουλάχιστον τις περικοπές που προβλέπονται στους ακόλουθους πίνακες 1 και 2:

Πίνακας 1

Περικοπές για μακροπρόθεσμες αξιολογήσεις πιστωτικής ποιότητας

Βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας με την οποία αντιστοιχίζεται η πιστοληπτική αξιολόγηση του χρεωστικού τίτλου	Εναπομένουσα διάρκεια	Περικοπές για χρεωστικούς τίτλους που εκδίδονται από τις οντότητες του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ε) και η) έως ια), σε %	Περικοπές για χρεωστικούς τίτλους που εκδίδονται από τις οντότητες του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία στ), ζ) και ιβ) έως ιδ), σε %	Περικοπές για θέσεις τιτλοποίησης που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο ιε), σε %
1	≤ 1 έτος	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 έτη	2	4	8
	> 5 έτη	4	8	16
2-3	≤ 1 έτος	1	2	4
	> 1 ≤ 5 έτη	3	6	12
	> 5 έτη	6	12	24
4 ή χαμηλότερη	≤ 1 έτος	15	ά.α.	ά.α.
	> 1 ≤ 5 έτη	15	ά.α.	ά.α.
	> 5 έτη	15	ά.α.	ά.α.

Πίνακας 2

Περικοπές για βραχυπρόθεσμες αξιολογήσεις πιστωτικής ποιότητας

Βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας με την οποία αντιστοιχίζεται η πιστοληπτική αξιολόγηση ενός βραχυπρόθεσμου χρεωστικού τίτλου	Περικοπές για χρεωστικούς τίτλους που εκδίδονται από τις οντότητες του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και ι), σε %	Περικοπές για χρεωστικούς τίτλους που εκδίδονται από τις οντότητες του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ), σε %	Περικοπές για θέσεις τιτλοποίησης που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο ιε), σε %
1	0,5	1	2
2-3 ή χαμηλότερη	1	2	4

1. Για τις μετοχές σε κύριους δείκτες, τις ομολογίες που είναι μετατρέψιμες σε μετοχές σε κύριους δείκτες και τον χρυσό θα εφαρμόζεται περικοπή 15 %.

2. Για τα επιλέξιμα μερίδια ΟΣΕΚΑ, η περικοπή αντιστοιχεί στον σταθμισμένο μέσο όρο των περικοπών που θα ίσχυαν για τα στοιχεία ενεργητικού στα οποία έχει επενδυθεί το κεφάλαιο.

3. Το περιθώριο διαφορών αποτίμησης σε μετρητά υπόκειται σε περικοπή 0 %.

4. Για τους σκοπούς της ανταλλαγής περιθωρίων διαφορών αποτίμησης, ισχύει περικοπή 8 % για όλες τις μη χρηματικές ασφάλειες που παρέχονται σε νόμισμα διαφορετικό από το συμφωνηθέν στην εκάστοτε μεμονωμένη σύμβαση παραγώγων, τη σχετική σύμβαση-πλαίσιο συμψηφισμού ή το σχετικό παράρτημα πιστωτικής στήριξης.

5. Για τους σκοπούς της ανταλλαγής αρχικών περιθωρίων ασφάλειας, ισχύει συντελεστής αποκοπής 8 % για όλες τις ασφάλειες που συνίστανται σε μετρητά καθώς και όλες εκείνες που δεν συνίστανται σε μετρητά, οι οποίες παρέχονται σε νόμισμα διαφορετικό από εκείνο στο οποίο θα πρέπει να πραγματοποιηθούν οι πληρωμές σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας ή αθέτησης, σύμφωνα με την εκάστοτε μεμονωμένη σύμβαση παραγώγων, τη σχετική σύμβαση ανταλλαγής ασφαλειών ή το σχετικό παράρτημα που αφορά την πιστωτική στήριξη («νόμισμα καταγγελίας»). Έκαστος εκ των αντισυμβαλλομένων δύναται να επιλέξει διαφορετικό νόμισμα καταγγελίας. Όταν η συμφωνία δεν προσδιορίζει νόμισμα καταγγελίας, η περικοπή εφαρμόζεται στην αγοραία αξία του συνόλου των στοιχείων ενεργητικού που παρέχονται ως ασφάλεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Εσωτερικές εκτιμήσεις μεταβλητότητας των περικοπών που πρέπει να εφαρμόζονται στην αγοραία αξία των ασφαλειών για τους σκοπούς του άρθρου 22

1. Ο υπολογισμός της προσαρμοσμένης αξίας της ασφάλειας οφείλει να πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) οι αντισυμβαλλόμενοι βασίζουν τον υπολογισμό σε μονοκατάληκτο διάστημα εμπιστοσύνης 99 %·

   β) οι αντισυμβαλλόμενοι βασίζουν τον υπολογισμό σε περίοδο εκκαθάρισης τουλάχιστον 10 εργάσιμων ημερών.

   γ) οι αντισυμβαλλόμενοι υπολογίζουν τις περικοπές με την κλιμάκωση των περικοπών της καθημερινής αναπροσαρμογής αξίας, χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο τετραγωνικής ρίζας του χρόνου:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

   όπου:

   H = η εφαρμοστέα περικοπή·

   H_M = η περικοπή όπου υπάρχει καθημερινή αναπροσαρμογή αξίας·

   N_R = ο πραγματικός αριθμός εργάσιμων ημερών μεταξύ αναπροσαρμογών αξίας·

   T_M = η περίοδος ρευστοποίησης για το σχετικό είδος συναλλαγής.

   δ) οι αντισυμβαλλόμενοι λαμβάνουν υπόψη τη χαμηλότερη ρευστότητα των στοιχείων ενεργητικού χαμηλής ποιότητας. Αναπροσαρμόζουν την περίοδο ρευστοποίησης προς τα πάνω εάν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα ρευστοποίησης της ασφάλειας. Εντοπίζουν επίσης τις περιπτώσεις στις οποίες τα ιστορικά δεδομένα ενδέχεται να υποεκτιμούν τη δυνητική μεταβλητότητα. Ο χειρισμός των περιπτώσεων αυτών πραγματοποιείται μέσω σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·

   ε) Η ιστορική περίοδος παρατήρησης που χρησιμοποιούν τα ιδρύματα για τον υπολογισμό των περικοπών είναι τουλάχιστον ένα έτος. Για τους αντισυμβαλλόμενους που εφαρμόζουν κλίμακα σταθμίσεων ή άλλη μέθοδο στην ιστορική περίοδο παρατήρησης, η διάρκεια της πραγματικής περιόδου παρατήρησης είναι τουλάχιστον ένα έτος.

   στ) η αγοραία αξία της ασφάλειας προσαρμόζεται ως ακολούθως:

$$C_{value} = C \cdot (1 - H)$$

   όπου:

   C = η αγοραία αξία της ασφάλειας·

   H = η περικοπή, όπως υπολογίζεται στο σημείο (γ) ανωτέρω.

2. Το περιθώριο διαφορών αποτίμησης σε μετρητά ενδέχεται να υπόκειται σε περικοπή 0 %.

3. Για τους χρεωστικούς τίτλους που έχουν λάβει πιστοληπτική αξιολόγηση από εξωτερικό ΕΟΠΑ, οι αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να χρησιμοποιούν τη δική τους εκτίμηση μεταβλητότητας για κάθε κατηγορία τίτλων.

4. Κατά τον προσδιορισμό των κατάλληλων κατηγοριών τίτλων για τους σκοπούς της παραγράφου 3, οι αντισυμβαλλόμενοι λαμβάνουν υπόψη το είδος του εκδότη, την εξωτερική πιστοληπτική αξιολόγηση, την εναπομένουσα ληκτότητα και τον τροποποιημένο μέσο σταθμικό δείκτη διάρκειας (modified duration) των τίτλων. Οι εκτιμήσεις μεταβλητότητας είναι αντιπροσωπευτικές των τίτλων που περιλαμβάνονται στην κατηγορία.

5. Ο υπολογισμός των περικοπών που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 1 σημείο γ) πρέπει να πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί τις εκτιμήσεις μεταβλητότητας στη διαδικασία καθημερινής διαχείρισης κινδύνου, μεταξύ άλλων και σε σχέση με τα όρια των ανοιγμάτων του·

β) όταν η περίοδος ρευστοποίησης που χρησιμοποιεί ο αντισυμβαλλόμενος είναι μεγαλύτερη από εκείνη που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 για το προκείμενο είδος συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, ο αντισυμβαλλόμενος αυτός αυξάνει τις περικοπές σύμφωνα με τον τύπο της τετραγωνικής ρίζας του χρόνου που αναφέρεται στο σημείο γ) της παραγράφου αυτής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τυποποιημένη μέθοδος για τον υπολογισμό του αρχικού περιθωρίου ασφαλείας για τους σκοπούς των άρθρων 9 και 11

1. Τα ονομαστικά ποσά ή οι υποκείμενες αξίες, κατά περίπτωση, των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων σε συμψηφιστικό σύνολο, πολλαπλασιάζονται επί τα ποσοστά στον ακόλουθο πίνακα 1:

Πίνακας 1

Κατηγορία	Συντελεστής προσαύξησης
Πίστωση: Εναπομένουσα ληκτότητα 0-2 έτη	2 %
Πίστωση: Εναπομένουσα ληκτότητα 2-5 έτη	5 %
Πίστωση: εναπομένουσα ληκτότητα 5 έτη και άνω	10 %
Εμπορεύματα	15 %
Μετοχές	15 %
Συνάλλαγμα	6 %
Επιτόκια και πληθωρισμός: Εναπομένουσα ληκτότητα 0-2 έτη	1 %
Επιτόκια και πληθωρισμός: Εναπομένουσα ληκτότητα 2-5 έτη	2 %
Επιτόκια και πληθωρισμός: Εναπομένουσα ληκτότητα 5 έτη και άνω	4 %
Άλλο	15 %

2. Το μεικτό αρχικό περιθώριο ασφαλείας ενός συμψηφιστικού συνόλου υπολογίζεται ως το άθροισμα των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για όλες τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του συμψηφιστικού συνόλου.

3. Η ακόλουθη μεταχείριση εφαρμόζεται για τις συμβάσεις που εμπίπτουν σε περισσότερες από μία κατηγορίες:

α) όταν είναι δυνατός ο σαφής καθορισμός ενός συναφούς συντελεστή κινδύνου για μια σύμβαση εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, οι συμβάσεις αντιστοιχίζονται με την κατηγορία που αναλογεί σε αυτόν τον συντελεστή κινδύνου·

β) όταν δεν πληρούται η συνθήκη που αναφέρεται στο στοιχείο α) ανωτέρω, οι συμβάσεις αντιστοιχίζονται με εκείνη από τις συναφείς κατηγορίες που έχει τον υψηλότερο συντελεστή προσαύξησης·

γ) οι απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου για ένα συμψηφιστικό σύνολο υπολογίζονται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

Καθαρό αρχικό περιθώριο = 0,4 * μεικτό αρχικό περιθώριο + 0,6 * NGR * μεικτό αρχικό περιθώριο.

όπου:

i) το «καθαρό αρχικό περιθώριο» αφορά το μειωμένο ποσό για τις απαιτήσεις αρχικού περιθωρίου ασφαλείας για όλες τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο που περιλαμβάνονται σε ένα συμψηφιστικό σύνολο·

ii) το «NGR» (net-to-gross) αφορά τον λόγο καθαρού προς μεικτό κόστος που υπολογίζεται ως το πηλίκο του καθαρού κόστους αντικατάστασης ενός συμψηφιστικού συνόλου με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο στον αριθμητή δια του μεικτού κόστους αντικατάστασης του εν λόγω συμψηφιστικού συνόλου στον παρονομαστή·

δ) για τους σκοπούς του στοιχείου γ), το καθαρό κόστος αντικατάστασης ενός συμψηφιστικού συνόλου είναι το μεγαλύτερο από τα ακόλουθα δύο ποσά: μηδέν και το άθροισμα των τρεχουσών αγοραίων αξιών όλων των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων του συμψηφιστικού συνόλου·

ε) για τους σκοπούς του στοιχείου γ), το μεικτό κόστος αντικατάστασης ενός συμψηφιστικού συνόλου είναι το άθροισμα της τρέχουσας αγοραίας αξίας του συνόλου των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και τα άρθρα 16 και 17 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 149/2013, με θετικές τιμές στο συμψηφιστικό σύνολο·

στ) το ονομαστικό ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να υπολογίζεται με τον συμψηφισμό των ονομαστικών ποσών των συμβάσεων που έχουν αντίθετο πρόσημο και είναι κατά τα λοιπά όμοιες, σε όλα τα συμβατικά χαρακτηριστικά τους, εκτός από τα ονομαστικά ποσά τους.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/2252 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Δεκεμβρίου 2016

για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Oliva di Gaeta (ΠΟΠ)]

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ([1]), και ιδίως το άρθρο 52 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, η αίτηση που υπέβαλε η Ιταλία για την καταχώριση της ονομασίας «Oliva di Gaeta» δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]).

(2) Δεδομένου ότι δεν έχει κοινοποιηθεί καμία δήλωση ένστασης στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 51 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, η ονομασία «Oliva di Gaeta» πρέπει να καταχωρισθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καταχωρίζεται η ονομασία «Oliva di Gaeta» (ΠΟΠ).

Η ονομασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αφορά προϊόν της κλάσης 1.6. Φρούτα, λαχανικά και δημητριακά, νωπά ή μεταποιημένα, του παραρτήματος XI του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 668/2014 της Επιτροπής ([3]).

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1η Δεκεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή,
εξ ονόματος του Προέδρου,
Phil HOGAN
Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 1.
([2]) ΕΕ C 282 της 4.8.2016, σ. 14.
([3]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 668/2014 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 179 της 19.6.2014, σ. 36).

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/2253 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2016

για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης των ενωσιακών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά και μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Νότιας Αφρικής

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα ([1]), και ιδίως το άρθρο 58 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1623, της 1ης Ιουνίου 2016 ([2]), το Συμβούλιο ενέκρινε την υπογραφή και την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και των κρατών ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ, αφετέρου ([3]) («η συμφωνία»).

(2) Η συμφωνία ορίζει ότι οι τελωνειακοί δασμοί που επιβάλλονται σε εισαγωγές εμπορευμάτων καταγωγής κρατών ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ στην Ένωση μειώνονται ή καταργούνται σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα κατάργησης των δασμών στο παράρτημα Ι της συμφωνίας. Στο παράρτημα Ι προβλέπεται ότι για ορισμένα εμπορεύματα καταγωγής Νότιας Αφρικής η μείωση ή κατάργηση των τελωνειακών δασμών χορηγείται εντός δασμολογικών ποσοστώσεων.

(3) Στο παράρτημα Ι μέρος 1 τμήμα Β της συμφωνίας ορίζεται ότι η Ένωση διαχειρίζεται αυτές τις δασμολογικές ποσοστώσεις με βάση την αρχή της κατά σειρά εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Η Επιτροπή διαχειρίζεται αυτές τις δασμολογικές ποσοστώσεις σύμφωνα με τους κανόνες διαχείρισης των δασμολογικών ποσοστώσεων που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής ([4]).

(4) Το πρωτόκολλο 4 της συμφωνίας ορίζει ότι, στην περίπτωση προσωρινής εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας από την ΕΕ και κύρωσης από τη Νότια Αφρική, αναστέλλεται η εφαρμογή των άρθρων της συμφωνίας εμπορίου, ανάπτυξης και συνεργασίας με τη Νότια Αφρική ([5]) που περιέχονται στον τίτλο ΙΙ για το εμπόριο και στον τίτλο ΙΙΙ για θέματα σχετικά με το εμπόριο, καθώς και στα αντίστοιχα παραρτήματα και πρωτόκολλά της, με εξαίρεση το άρθρο 31 για τις θαλάσσιες μεταφορές. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2793/1999 του Συμβουλίου ([6]) θα πρέπει να ανασταλεί από την ημερομηνία προσωρινής εφαρμογής της συμφωνίας.

(5) Το άρθρο 16 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας ορίζει ότι οι παραχωρήσεις που αφορούν την πρόσβαση στη γεωργική αγορά χορηγούνται μόνο για το συμβαλλόμενο μέρος που υποβάλλει την κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 του εν λόγω πρωτοκόλλου από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παραλαβής της εν λόγω κοινοποίησης από το άλλο συμβαλλόμενο μέρος. Δεδομένου ότι η σχετική κοινοποίηση παρελήφθη τον Οκτώβριο του 2016, οι σχετικές παραχωρήσεις θα πρέπει να χορηγηθούν από την 1η Νοεμβρίου 2016.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή και διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων που χορηγούνται δυνάμει της συμφωνίας και τις οποίες διαχειρίζεται η Επιτροπή με βάση την αρχή της κατά σειρά εκδήλωσης ενδιαφέροντος, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοστεί από την 1η Νοεμβρίου 2016.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα,

---

([1]) ΕΕ L 269 της 10.10.2013, σ. 1.

([2]) Απόφαση (ΕΕ) 2016/1623 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2016, σχετικά με την, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπογραφή και την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και των κρατών ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ, αφετέρου (ΕΕ L 250 της 16.9.2016, σ. 1).

([3]) ΕΕ L 250 της 16.9.2016, σ. 3.

([4]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 343 της 29.12.2015, σ. 558).

([5]) ΕΕ L 311 της 4.12.1999, σ. 3.

([6]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2793/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με ορισμένες διαδικασίες για την εφαρμογή της συμφωνίας εμπορίου, ανάπτυξης και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Νότιας Αφρικής (ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 29).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ανοίγονται ενωσιακές δασμολογικές ποσοστώσεις για εμπορεύματα καταγωγής Νότιας Αφρικής, όπως καθορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή διαχειρίζεται τις δασμολογικές ποσοστώσεις που καθορίζονται στο παράρτημα, σύμφωνα με τα άρθρα 49 έως 54 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447.

Άρθρο 3

Σύμφωνα με το πρωτόκολλο 4 της συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και των κρατών ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ, αφετέρου, αναστέλλεται η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2793/1999 του Συμβουλίου.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2016.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, το κείμενο περιγραφής των προϊόντων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία. Το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται, στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, από το πεδίο εφαρμογής των κωδικών ΣΟ, όπως αυτοί ορίζονται κατά τη χρονική στιγμή της θέσπισης του παρόντος κανονισμού. Όταν αναγράφεται «ex» πριν από τον κωδικό ΣΟ, το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται με εφαρμογή του κωδικού ΣΟ και της αντίστοιχης περιγραφής, από κοινού.

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
09.1801	0402 10		Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα), συμπυκνωμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, σε σκόνη, σε κόκκους ή σε άλλες στερεές μορφές, περιεκτικότητας σε βάρος λιπαρών ουσιών που δεν υπερβαίνει το 1,5 %	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	83,3 500	0
09.1802	0405 10		Βούτυρο	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	83,3 500	0
09.1804	0811 10 90		Φράουλες, κατεψυγμένες	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	377,5 (1) 385 (2)	0
09.1806	1701 13 10 1701 14 10 1701 99 10		Ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο που προορίζεται για εξευγενισμό (ραφινάρισμα) και ζάχαρη άσπρη, χωρίς προσθήκη αρωματικών ή χρωστικών ουσιών	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	8 333 50 000	0
09.1808	1701 13 10 1701 14 10		Ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο που προορίζεται για εξευγενισμό (ραφινάρισμα), χωρίς προσθήκη αρωματικών ή χρωστικών ουσιών	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	16 667 100 000	0
09.1818	1702 30 50		Γλυκόζη και σιρόπι γλυκόζης, σε άσπρη κρυσταλλική σκόνη, έστω και συσσωματωμένη, που δεν περιέχουν φρουκτόζη ή που περιέχουν κατά βάρος, σε ξερή κατάσταση, λιγότερο από 20 % φρουκτόζη	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	83,3 500	0

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
09.1820	2007 91 30		Γλυκά κουταλιού, ζελέδες, μαρμελάδες, πολτοί και πάστες εσπεριδοειδών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που υπερβαίνει το 13 % αλλά δεν υπερβαίνει το 30 % κατά βάρος	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	16,7 100	50 % ΠΕΚ
09.1822	ex 2007 99 39	16 17 18 19 22 24 26 27 29 30 32 34 39 40 46 47 54 56	Πολτοί φρούτων από αχλάδια, βερίκοκα, ροδάκινα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα brugnons και nectarines) ή μείγματα (εκτός από τα τροπικά φρούτα) που λαμβάνονται διά κοσκινίσματος και κατόπιν υποβάλλονται σε βράσιμο εν κενώ, των οποίων τα χημικά χαρακτηριστικά και η γεύση δεν έχουν τροποποιηθεί από τη θερμική μέθοδο· αχλάδια, βερίκοκα, ροδάκινα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα brugnons και nectarines) ή μείγματα (εκτός από τα τροπικά φρούτα), παρασκευασμένα ή διατηρημένα, χωρίς προσθήκη αλκοόλης	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	57 156 [3] 57 156	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016: 45 % ΠΕΚ Από 1.1.2017 έως 31.12.2017: 41 % ΠΕΚ Από 1.1.2018 έως 31.12.2018: 36 % ΠΕΚ Από 1.1.2019 έως 31.12.2019: 32 % ΠΕΚ Από 1.1.2020 έως 31.12.2020: 27 % ΠΕΚ Από 1.1.2021 έως 31.12.2021: 23 % ΠΕΚ Από 1.1.2022 έως 31.12.2022: 18 % ΠΕΚ Από 1.1.2023 έως 31.12.2023: 14 % ΠΕΚ Από 1.1.2024 έως 31.12.2024: 9 % ΠΕΚ Από 1.1.2025 έως 31.12.2025: 5 % ΠΕΚ Από 1.1.2026 έως 31.12.2026:0
	ex 2007 99 50	41 42 43 45 47 49 51 52 53 62 64 67				
	2007 99 97	32 33 35 37 38 39				

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
		40 41 42 44 46 48 52 57 62				
	2008 40 51 2008 40 59 2008 40 71 2008 40 79 2008 40 90 2008 50 61 2008 50 69 2008 50 71 2008 50 79 2008 50 92 2008 50 98 2008 70 61 2008 70 69 2008 70 71 2008 70 79 2008 70 92 2008 70 98 2008 97 59 2008 97 74 2008 97 78 2008 97 98					
09.1824	ex 2007 99 39	43 44	Πολτοί φρούτων από τροπικά φρούτα, που λαμβάνονται διά κοσκινίσματος και κατόπιν υποβάλλονται σε βράσιμο εν κενώ, των οποίων τα χημικά χαρακτηριστικά και η γεύση δεν έχουν τροποποιηθεί από τη θερμική μέθοδο· τροπικά φρούτα, παρασκευασμένα ή διατηρημένα, χωρίς προσθήκη αλκοόλης	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016	2 960 [4]	50 % ΠΕΚ
	2008 97 72			Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	3 020 [5]	

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
09.1826	2009 11 99		Κατεψυγμένοι χυμοί πορτοκαλιού	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016	1 036 (6)	0
				Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	1 057 (7)	
09.1829	2009 71 2009 79		Χυμοί μήλων	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016	3 478 (8)	50 % ΠΕΚ
				Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	3 595 (9)	
09.1830	2102 10 90		Ζύμες ενεργές, εκτός από διαλεγμένες ημεροζύμες (ζύμες καλλιέργειας) και ζύμες αρτοποίησης	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016	58,3	0
				Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	350	
09.1891	ex 2204 21 93	19 29 31	Οίνοι που έχουν αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 18 % vol.	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016	60 105 000 l (10)	0
	ex 2204 21 94	19 29 31 61 71 81				
	ex 2204 21 95	11 21 31				
	ex 2204 21 96	11 21 31 61 71 81				
	ex 2204 21 97	11 21 31				

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
	ex 2204 21 98	11				
		21				
		31				
		61				
		71				
		81				
	ex 2204 29 93	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 94	21				
		31				
		71				
		81				
	ex 2204 29 95	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 96	21				
		31				
		71				
		81				
	ex 2204 29 97	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 98	21				
		31				
		71				
		81				
09.1892	ex 2204 21 93	19	Οίνοι, σε δοχεία με περιεχόμενο που δεν υπερβαίνει τα 2 l, που έχουν αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 18 % vol [11].	Από 1.1.2017 έως 31.12.2017, και για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	77 741 300 [12]	0
		29				
		31				
	ex 2204 21 94	19				
		29				
		31				
		61				
		71				
		81				
	ex 2204 21 95	11				
		21				
		31				

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
	ex 2204 21 96	11				
		21				
		31				
		61				
		71				
		81				
	2204 21 97	11				
		21				
		31				
	ex 2204 21 98	11				
		21				
		31				
		61				
		71				
		81				
09.1893	ex 2204 21 93	19	Οίνοι που έχουν αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 18 % vol.	Από 1.1.2017 έως 31.12.2017, και για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	33 317 700 l [13]	0
		29				
		31				
	ex 2204 21 94	19				
		29				
		31				
		61				
		71				
		81				
	ex 2204 21 95	11				
		21				
		31				
	ex 2204 21 96	11				
		21				
		31				
		61				
		71				
		81				
	ex 2204 21 97	11				
		21				
		31				
	ex 2204 21 98	11				
		21				
		31				
		61				
		71				
		81				

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή των προϊόντων	Περίοδος ποσόστωσης	Όγκος ποσόστωσης (σε τόνους καθαρού βάρους, εκτός αν ορίζεται άλλως)	Δασμός ποσόστωσης (% μείωσης)
	ex 2204 29 93	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 94	21				
		31				
		71				
		81				
	ex 2204 29 95	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 96	21				
		31				
		71				
		81				
	ex 2204 29 97	10				
		20				
		30				
	ex 2204 29 98	21				
		31				
		71				
		81				
09.1894	2207		Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol ή περισσότερο· αιθυλική αλκοόλη και αποστάγματα μετουσιωμένα, οποιουδήποτε τίτλου	Από 1.11.2016 έως 31.12.2016 Για κάθε επόμενο έτος από 1.1 έως 31.12	13 333 80 000	0

([1]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης 09.1811.
([2]) Από 1.1.2018, ο όγκος αυξάνεται κατά 7,5 μετρικούς τόνους ετησίως.
([3]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων 09.1813 και 09.1815.
([4]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης 09.1817.
([5]) Από 1.1.2018, ο όγκος αυξάνεται κατά 60 μετρικούς τόνους ετησίως.
([6]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης 09.1819.
([7]) Από 1.1.2018, ο όγκος αυξάνεται κατά 21 μετρικούς τόνους ετησίως.
([8]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης 09.1821.
([9]) Από 1.1.2018 έως 31.12.2026, ο όγκος αυξάνεται κατά 117 μετρικούς τόνους ετησίως. Από 1.1.2027, ο όγκος αυξάνεται κατά 70,5 μετρικούς τόνους ετησίως.
([10]) Ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης μειώνεται κατά την εισαγόμενη ποσότητα, το 2016, στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης 09.1825.
([11]) Από 1.9 έως 31.12 κάθε έτους, αυτή η δασμολογική ποσόστωση είναι επίσης διαθέσιμη για οίνους, σε δοχεία κάθε όγκου, που έχουν αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 18 % vol.
([12]) Από 1.1.2018, ο όγκος αυξάνεται κατά 741 300 l ετησίως.
([13]) Από 1.1.2018, ο όγκος αυξάνεται κατά 317 700 l ετησίως.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/2254 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2016

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου ([1]),

Έχοντας υπόψη τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών ([2]), και ιδίως το άρθρο 136 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 543/2011 προβλέπει, κατ' εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημα XVI μέρος Α του εν λόγω κανονισμού.

(2) Η κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής υπολογίζεται κάθε εργάσιμη ημέρα, σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011, λαμβανομένων υπόψη των ημερήσιων μεταβλητών στοιχείων. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 136 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011 καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή,
εξ ονόματος του Προέδρου,
Jerzy PLEWA
Γενικός Διευθυντής
Γενική Διεύθυνση Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης

([1]) ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671.
([2]) ΕΕ L 157 της 15.6.2011, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(ευρώ/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτων χωρών (1)	Κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής
0702 00 00	MA	102,3
	SN	241,4
	TN	123,9
	TR	119,2
	ZZ	146,7
0707 00 05	MA	63,2
	TR	160,2
	ZZ	111,7
0709 93 10	MA	143,1
	TR	162,1
	ZZ	152,6
0805 10 20	TR	71,8
	ZA	27,9
	ZZ	49,9
0805 20 10	MA	71,1
	ZZ	71,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,6
	JM	125,0
	TR	81,6
	ZZ	105,7
0805 50 10	TR	78,8
	ZZ	78,8
0808 10 80	US	97,3
	ZA	36,6
	ZZ	67,0
0808 30 90	CN	83,8
	ZZ	83,8

(1) Ονοματολογία των χωρών που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1106/2012 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 471/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις κοινοτικές στατιστικές του εξωτερικού εμπορίου με τις τρίτες χώρες, όσον αφορά την επικαιροποίηση της ονοματολογίας των χωρών και εδαφών (ΕΕ L 328 της 28.11.2012, σ. 7). Ο κωδικός «ZZ» αντιπροσωπεύει «άλλες χώρες καταγωγής».

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΚΕΠΠΑ) 2016/2255 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

της 7ης Δεκεμβρίου 2016

σχετικά με την αποδοχή συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική εκπαιδευτική αποστολή ΚΠΑΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM RCA) (EUTM RCA/2/2016)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 38 τρίτη παράγραφος,

Έχοντας υπόψη την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/610 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2016, σχετικά με στρατιωτική εκπαιδευτική αποστολή ΚΠΑΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM RCA) ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/610, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας να λάβει τις απαιτούμενες αποφάσεις προκειμένου να αποδεχθεί τις προτεινόμενες συνεισφορές τρίτων κρατών στη στρατιωτική εκπαιδευτική αποστολή ΚΠΑΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM RCA).

(2) Σύμφωνα με τη σύσταση του διοικητή της επιχείρησης της ΕΕ της EUTM RCA σχετικά με συνεισφορά της Δημοκρατίας της Σερβίας και έπειτα από γνωμοδότηση της στρατιωτικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εν λόγω συνεισφορά θα πρέπει να γίνει αποδεκτή και να θεωρηθεί σημαντική.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην εκπόνηση και την εφαρμογή αποφάσεων και δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν συνέπειες στην άμυνα. Συνεπώς, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Συνεισφορές τρίτων χωρών

1. Η συνεισφορά της Δημοκρατίας της Σερβίας στην EUTM RCA γίνεται δεκτή και θεωρείται σημαντική.

2. Η Δημοκρατία της Σερβίας απαλλάσσεται από χρηματοοικονομικές συνεισφορές στον προϋπολογισμό της EUTM RCA.

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της έκδοσής της.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας

Ο Πρόεδρος

W. STEVENS

([1]) ΕΕ L 104 της 20.4.2016, σ. 21.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΗ (ΕΕ) 2016/2256 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Δεκεμβρίου 2016

προς τα κράτη μέλη σχετικά με την επανέναρξη των μεταφορών προς την Ελλάδα βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 292,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η μεταφορά αιτούντων διεθνή προστασία στην Ελλάδα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) (εφεξής «ο κανονισμός του Δουβλίνου») έχει ανασταλεί από τα κράτη μέλη από το 2011, ύστερα από δύο αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) ([2]), σύμφωνα με τις οποίες εντοπίστηκαν συστημικές ελλείψεις στο ελληνικό σύστημα χορήγησης ασύλου που συνιστούσαν παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των αιτούντων διεθνή προστασία που μεταφέρονται από άλλα κράτη μέλη στην Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου ([3]).

(2) Η επιτροπή υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης παρακολουθεί την κατάσταση στην Ελλάδα μετά την έκδοση απόφασης, το 2011, από το ΕΔΔΑ στην υπόθεση M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας, με βάση τις εκθέσεις προόδου που η Ελλάδα οφείλει να υποβάλλει ως αποδεικτικά στοιχεία της εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης και βάσει στοιχείων από ΜΚΟ και διεθνείς οργανισμούς, όπως η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), που λειτουργούν στην Ελλάδα. Κατόπιν αιτήματος της Ελλάδας που υποβλήθηκε τον Ιούνιο του 2016, η υπουργική επιτροπή δέχθηκε να αναβάλει τη διαδικασία αξιολόγησης με βάση το επιχείρημα ότι η Ελλάδα τελεί επί του παρόντος υπό πολύ μεγάλη μεταναστευτική πίεση, ότι η κατάσταση είναι έκτακτη, ασταθής και διαφορετική από εκείνη που επικρατούσε πριν από πέντε χρόνια όταν εκδόθηκε η απόφαση M.S.S.

(3) Ως αποτέλεσμα της απόφασης M.S.S., η Ελλάδα δεσμεύθηκε να μεταρρυθμίσει το οικείο σύστημα ασύλου με βάση ένα εθνικό σχέδιο δράσης για τη μεταρρύθμιση του ασύλου και τη διαχείριση της μετανάστευσης, που υποβλήθηκε τον Αύγουστο του 2010 και αναθεωρήθηκε τον Ιανουάριο του 2013 (εφεξής «το ελληνικό σχέδιο δράσης»). Την 1η Οκτωβρίου 2015 η Ελλάδα παρουσίασε στο Συμβούλιο χάρτη πορείας για την εφαρμογή του προγράμματος μετεγκατάστασης και την προσέγγιση των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης, στον οποίο περιγράφονται επίσης ορισμένες δράσεις προτεραιότητας για τη διασφάλιση της εφαρμογής των συμφωνημένων δράσεων που εκκρεμούν στους τομείς του ασύλου και της υποδοχής.

(4) Ταυτόχρονα, η τρέχουσα προσφυγική και μεταναστευτική κρίση συνεχίζει να ασκεί πιέσεις στα συστήματα ασύλου και μετανάστευσης της Ελλάδας, η οποία αποτελεί την κύρια χώρα πρώτης εισόδου από τη διαδρομή της Ανατολικής Μεσογείου. Μεταξύ Ιανουαρίου και 4ης Δεκεμβρίου 2016, 171 909 μετανάστες έφτασαν παράτυπα στην Ελλάδα ([4]). Μολονότι η δήλωση ΕΕ — Τουρκίας ([5]) είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του αριθμού των ημερήσιων αφίξεων στην Ελλάδα από την Τουρκία ([6]), όριζε και νέες αρμοδιότητες για τις ελληνικές αρχές. Επιπρόσθετα, ο μέσος ημερήσιος αριθμός αφίξεων στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά την περίοδο από τις αρχές Αυγούστου του 2016 και μετά σε σύγκριση με την περίοδο από την 1η Μαΐου έως τις 31 Ιουλίου 2016 ([7]). Επιπλέον, η κατάσταση στην Ελλάδα έχει μεταβληθεί σημαντικά μετά από το de facto κλείσιμο της οδού των Δυτικών Βαλκανίων, γεγονός που εμποδίζει τους υπηκόους τρίτων χωρών να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Ως εκ τούτου, περισσότεροι από 62 000 παρατύπως αφιχθέντες υπήκοοι

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 31).

([2]) M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας (προσφυγή αριθ. 30696/09) και NS κατά Secretary of State for the Home Department C-411/10 και C-493/10.

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1), που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

([4]) Σύμφωνα με στοιχεία του Frontex της 4ης Δεκεμβρίου 2016.

([5]) Δήλωση ΕΕ–Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016.

([6]) Βλέπε τις εκθέσεις της Επιτροπής σχετικά με την υλοποίηση της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/index_en.htm

([7]) Οι μέσες ημερήσιες αφίξεις στην Ελλάδα την περίοδο από την 1η Μαΐου 2016 έως τις 31 Ιουλίου 2016 ήταν 52 και οι μέσες ημερήσιες αφίξεις στην Ελλάδα την περίοδο από την 1η Αυγούστου 2016 έως τις 29 Νοεμβρίου 2016 ήταν 94.

τρίτων χωρών βρίσκονται επί του παρόντος στην Ελλάδα ([1]). Ταυτόχρονα, το σύστημα επείγουσας μετεγκατάστασης που βασίζεται σε δύο αποφάσεις του Συμβουλίου ([2]) (εφεξής «αποφάσεις μετεγκατάστασης»), παρουσιάζει θετική τάση, ιδίως στην Ελλάδα, όπου οι μεταφορές για λόγους μετεγκατάστασης έχουν αυξηθεί και επί του παρόντος ανέρχονται σε περίπου 1 000 άτομα ανά μήνα. Ωστόσο, απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες από όλα τα κράτη μέλη προκειμένου να αμβλυνθεί η πίεση που ασκείται στην Ελλάδα. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή καλεί όλα τα κράτη μέλη να αναλάβουν δεσμεύσεις και να διενεργούν μετεγκαταστάσεις σε μηνιαία βάση ώστε από τον Δεκέμβριο του 2016 και μετά να πραγματοποιούνται τουλάχιστον 2 000 μεταφορές για λόγους μετεγκατάστασης ανά μήνα, καθώς και να αυξήσουν προοδευτικά τις μηνιαίες μετεγκαταστάσεις ([3]).

(5) Στις 10 Φεβρουαρίου και τις 15 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή απηύθυνε αντίστοιχα δύο συστάσεις προς την Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τα επείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Ελλάδα ενόψει της επανέναρξης των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου ([4]). Οι εν λόγω συστάσεις κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση στην Ελλάδα εξακολουθούσε να χρειάζεται σημαντική βελτίωση πριν η Επιτροπή μπορέσει να προβεί σε περαιτέρω αξιολόγηση σχετικά με την ενδεχόμενη επανέναρξη των μεταφορών προς την Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου. Στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 η Επιτροπή απηύθυνε τρίτη σύσταση προς την Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τα συγκεκριμένα επείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Ελλάδα ενόψει της επανέναρξης των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου ([5]) (στο εξής «η τρίτη σύσταση»). Η τρίτη σύσταση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μια δύσκολη κατάσταση σε σχέση με τον μεγάλο αριθμό νέων αιτήσεων ασύλου, που απορρέουν κυρίως από την εφαρμογή της καλούμενης διαδικασίας «προκαταγραφής» και τις συνεχιζόμενες αφίξεις παράτυπων μεταναστών. Επιπλέον, υπήρχαν περαιτέρω σημαντικά βήματα που έπρεπε να γίνουν για να αντιμετωπιστούν οι εναπομένουσες συστημικές ελλείψεις του ελληνικού συστήματος χορήγησης ασύλου, ιδίως λόγω των ανεπαρκών ικανοτήτων. Με βάση την επίτευξη περαιτέρω προόδου, η τυχόν μελλοντική επανέναρξη των μεταφορών προς την Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου, σύμφωνα με την τρίτη σύσταση, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες που έχει αυτή η δύσκολη κατάσταση για τη συνολική λειτουργία του συστήματος ασύλου, και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ξεκινήσει σταδιακά, κατά περίπτωση.

(6) Με επιστολή της στις 22 Νοεμβρίου 2016, η Ελλάδα διαβίβασε στην Επιτροπή περαιτέρω πληροφορίες για την τρέχουσα κατάσταση των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα και την πρόοδο που σημειώθηκε όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του οικείου συστήματος ασύλου. Η Ελλάδα εξέφρασε επίσης ανησυχίες σχετικά με την προοπτική πιθανής επανέναρξης των μεταφορών βάσει του κανονισμού του Δουβλίνου, λόγω του αριθμού των μεταναστών στην Ελλάδα, και επεσήμανε την επαχθή και δυσανάλογη σε σχέση με το μέγεθός της επιβάρυνση που υφίσταται και η οποία οδηγεί σε κατάσταση όπου οι ικανότητες ασύλου και υποδοχής έχουν φθάσει στα όριά τους. Η Ελλάδα σημείωσε επίσης ότι το επίπεδο μετεγκαταστάσεων από την Ελλάδα σε άλλα κράτη μέλη παραμένει αρκετά κάτω από το επίπεδο που προβλεπόταν στις αποφάσεις μετεγκατάστασης. Ωστόσο, η Ελλάδα τόνισε ότι δεν αποσκοπεί σε τυχόν μόνιμη εξαίρεσή της από το σύστημα του Δουβλίνου και ζήτησε πραγματική αλληλεγγύη και στήριξη μέχρις ότου η κατάσταση εξομαλυνθεί πλήρως στη χώρα.

(7) Σύμφωνα με τα ελληνικά δεδομένα της 22ας Νοεμβρίου 2016, από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά έχουν υποβληθεί περίπου 39 000 αιτήσεις ασύλου στην ελληνική Υπηρεσία Ασύλου. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2016 οι εκκρεμείς υποθέσεις που έπρεπε να εξεταστούν σε πρώτο βαθμό υπερέβαιναν τις 17 000. Εκτιμάται από τις ελληνικές αρχές ότι συνολικά έως και 50 000 αιτήσεις ασύλου θα υποβληθούν μέχρι τα τέλη του 2016 ([6]). Λόγω της εξομάλυνσης της κατάστασης στην Ελλάδα και της βελτιωμένης πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου, μεταξύ άλλων παραγόντων, ο φόρτος εργασίας που αποτελούν για την ελληνική Υπηρεσία Ασύλου οι αιτήσεις χορήγησης ασύλου είναι σημαντικά μεγαλύτερος απ' ό,τι τα προηγούμενα έτη.

(8) Στις προηγούμενες συστάσεις της, η Επιτροπή σημείωσε τις βελτιώσεις που επέφερε η Ελλάδα στο νομοθετικό της πλαίσιο ώστε να διασφαλίσει τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των νέων νομικών διατάξεων της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]) (η αναδιατυπωμένη οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου) και ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]) (η

([1]) http://www.media.gov.gr/index.php, η πρόσβαση σ' αυτόν τον δικτυακό τόπο έγινε στις 6 Δεκεμβρίου 2016.

([2]) Απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ L 239 της 15.9.2015, σ. 146), και απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 80).

([3]) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο, όγδοη έκθεση σχετικά με τη μετεγκατάσταση και την επανεγκατάσταση της 7ης Δεκεμβρίου 2016, COM(2016) 791 final.

([4]) Σύσταση της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2016 προς την Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τα επείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Ελλάδα ενόψει της επανέναρξης των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 — C(2016) 871 final, σύσταση της Επιτροπής της 15ης Ιουνίου 2016 προς την Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τα συγκεκριμένα επείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Ελλάδα ενόψει της επανέναρξης των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 — C(2016) 3805 final.

([5]) Σύσταση της Επιτροπής της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 προς την Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τα επείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Ελλάδα ενόψει της επανέναρξης των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 — C(2016) 6311 final.

([6]) Μέχρι το τέλος του 2016, οι περισσότερες από τις «προκαταγραφείσες» αιτήσεις θα πρέπει να έχουν πλήρως καταγραφεί/κατατεθεί. Ο σκοπός της διαδικασίας «προκαταγραφής», που ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2016, ήταν η προκαταγραφή όλων των παράτυπων υπηκόων τρίτων χωρών που είχαν φθάσει στην Ελλάδα πριν από τις 20 Μαρτίου 2016 και οποίοι επιθυμούσαν να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας αλλά δεν είχαν ακόμη κατευθυνθεί προς τη διαδικασία ασύλου από τις ελληνικές αρχές. Περίπου 28 000 άτομα προκαταγράφηκαν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

([7]) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 60).

([8]) Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 96).

αναδιατυπωμένη οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής). Ένας νέος νόμος (νόμος 4375/2016) εκδόθηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο στις 3 Απριλίου 2016 ([1]). Στις 22 Ιουνίου 2016 το Κοινοβούλιο ψήφισε τροπολογία του νόμου 4375/2016, που, μεταξύ άλλων, τροποποίησε τη σύνθεση των επιτροπών προσφυγών και το δικαίωμα των αιτούντων άσυλο να ζητούν προφορική ακρόαση ενώπιόν τους ([2]). Στις 31 Αυγούστου 2016 το Ελληνικό Κοινοβούλιο εξέδωσε επίσης νόμο σχετικά με παιδιά πρόσφυγες σχολικής ηλικίας που κατοικούν στην Ελλάδα ([3]).

(9) Όσον αφορά την ικανότητα υποδοχής, το προηγούμενο έτος η Ελλάδα αύξησε σημαντικά τη συνολική ικανότητα υποδοχής τόσο για παράτυπους μετανάστες όσο και για αιτούντες διεθνή προστασία. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποιούν σε καθημερινή βάση οι ελληνικές αρχές, στις 6 Δεκεμβρίου 2016 υπήρχαν 71 539 διαθέσιμες θέσεις κυρίως σε προσωρινές εγκαταστάσεις υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων των καταλυμάτων που παρέχονται από την UNCHR (βλέπε αιτιολογική σκέψη 11) τόσο για παράτυπους μετανάστες όσο και για αιτούντες διεθνή προστασία στην Ελλάδα ([4]). Ωστόσο, υπάρχουν σοβαρές προκλήσεις όσον αφορά την ικανότητα υποδοχής στα νησιά του Αιγαίου πελάγους, των οποίων τα καταλύματα είναι υπερπλήρη: η μέγιστη ικανότητα υποδοχής εξακολουθεί να είναι περίπου 8 200 άτομα, ενώ ο συνολικός αριθμός μεταναστών που είχε καταγραφεί στα νησιά ήταν 16 295 άτομα στις 5 Δεκεμβρίου 2016 ([5]).

(10) Η Ελλάδα έχει επίσης αυξήσει τα καταλύματα για ευάλωτους αιτούντες, ιδίως για ασυνόδευτους ανηλίκους. Στις 17 Νοεμβρίου 2016 υπήρχαν διαθέσιμες 1 191 θέσεις σε κέντρα για ασυνόδευτους ανηλίκους, ανεξάρτητα από το εάν αυτοί έχουν ζητήσει άσυλο ή όχι. Έως το τέλος του 2016 προβλέπεται να δημιουργηθούν 130 πρόσθετες θέσεις κατάλληλες για ασυνόδευτους ανηλίκους. Ωστόσο, η ικανότητα υποδοχής για ευάλωτους αιτούντες παραμένει σε μεγάλο βαθμό ανεπαρκής δεδομένου ότι οι εγκαταστάσεις είναι επί του παρόντος πλήρεις και υπάρχει κατάλογος αναμονής για 1 199 ασυνόδευτους ανηλίκους που πρέπει να τοποθετηθούν στις κατάλληλες εγκαταστάσεις ([6]). Ως εκ τούτου, η πρόοδος είναι υπερβολικά αργή στον τομέα αυτό και είναι σαφές ότι η Ελλάδα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της ώστε να εξασφαλίσει τη διάθεση επαρκούς αριθμού εγκαταστάσεων υποδοχής για τους ασυνόδευτους ανηλίκους ώστε να αντιμετωπίσει τη ζήτηση γι' αυτό το είδος στέγασης.

(11) Τον Ιανουάριο του 2016 υπογράφηκε συμφωνία ανάθεσης συνολικού ύψους 80 εκατ. EUR μεταξύ της Επιτροπής και της UNHCR, για τη δημιουργία 20 000 θέσεων υποδοχής σε ανοικτά κέντρα φιλοξενίας (προγράμματα ενοικίασης διαμερισμάτων, κουπόνια ξενοδοχείων και προγράμματα οικογενειών υποδοχής), πρωτίστως προς όφελος των αιτούντων διεθνή προστασία που είναι επιλέξιμοι για μετεγκατάσταση. Η συμφωνία ανάθεσης αναθεωρήθηκε τον Ιούλιο του 2016 και περιέλαβε στο πρόγραμμα φιλοξενίας τη δυνατότητα δημιουργίας θέσεων σε δομές μετεγκατάστασης που διαχειρίζεται η UNHCR, διευκρίνισε δε στο κείμενο ότι η ομάδα-στόχος του προγράμματος φιλοξενίας δεν περιλαμβάνει μόνο υποψήφιους μετεγκατάστασης αλλά και άλλους αιτούντες άσυλο, ιδίως υποψηφίους για οικογενειακή επανένωση βάσει του κανονισμού του Δουβλίνου και ευάλωτες κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων και των χωρισμένων από την οικογένειά τους παιδιών, των ατόμων με αναπηρία, των ηλικιωμένων, των μονογονεϊκών οικογενειών, των πασχόντων από χρόνιες ασθένειες, των εγκύων γυναικών και άλλων. Από τον Σεπτέμβριο, οι διαθέσιμες θέσεις φιλοξενίας έχουν αυξηθεί σημαντικά (κατά 8 100 περίπου). Η UNHCR δεσμεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2015 να δημιουργήσει 20 000 θέσεις για τους αιτούντες που είναι επιλέξιμοι για μετεγκατάσταση στο πλαίσιο του προγράμματος ενοικίασης στέγης, και στις 6 Δεκεμβρίου ήταν διαθέσιμες 20 145 θέσεις, μεταξύ των οποίων 6 344 θέσεις σε ξενοδοχεία / ολόκληρα κτίρια, 11 711 θέσεις σε διαμερίσματα, 484 θέσεις σε οικογένειες υποδοχής, 960 θέσεις σε δομές μετεγκατάστασης και 646 θέσεις σε ειδικές εγκαταστάσεις για ασυνόδευτους ανήλικους ([7]). Δεδομένου ότι η τρέχουσα σύμβαση ανάθεσης λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2016, η Επιτροπή άρχισε συζητήσεις με την UNHCR για την παράταση του προγράμματος το 2017, με βάση επικαιροποιημένη εκτίμηση των αναγκών υποδοχής της Ελλάδας.

(12) Από άποψη ποιότητας, πολλές από τις εγκαταστάσεις υποδοχής στην Ελλάδα εξακολουθούν να υστερούν σε σχέση με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 2013/33/ΕΕ για τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων διεθνή προστασία, ιδίως στα νησιά και σε ορισμένες προσωρινές εγκαταστάσεις στην ηπειρωτική χώρα. Οι εγκαταστάσεις των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης στα νησιά δεν είναι μόνο υπερπλήρεις αλλά οι υλικές συνθήκες τους δεν ανταποκρίνονται στα σχετικά πρότυπα από άποψη αποχέτευσης και υγιεινής, πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες, όπως η υγειονομική περίθαλψη, ιδίως για τις ευάλωτες ομάδες. Η ασφάλεια είναι ανεπαρκής, ενώ εξακολουθούν να υφίστανται εντάσεις μεταξύ διαφόρων εθνικοτήτων. Στην ηπειρωτική χώρα, ενώ το πρόγραμμα στέγασης της UNHCR παρέχει κατάλληλες συνθήκες, μεγάλο μέρος της λοιπής ικανότητας υποδοχής συνίσταται σε καταυλισμούς (επί του παρόντος χρησιμοποιούνται 53 χώροι) και εγκαταστάσεις έκτακτης ανάγκης που έχουν πολύ διαφορετικά και συχνά ανεπαρκή πρότυπα,

([1]) «Νόμος 4375/2016 σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία Υπηρεσίας Ασύλου, Αρχής Προσφυγών, Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης, σύσταση Γενικής Γραμματείας Υποδοχής, προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) και άλλες διατάξεις», που είναι διαθέσιμος στη διεύθυνση: http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/bcc26661-143b-4f2d-8916-0e0e66ba4c50/o-prosf-pap.pdf
Πρέπει να θεσπισθούν εκτελεστικές πράξεις με τη μορφή υπουργικών ή διυπουργικών αποφάσεων προκειμένου οι ελληνικές αρχές να είναι σε θέση να εφαρμόσουν τον νόμο στο σύνολό του.

([2]) Νόμος 4399/2016: http://www.asylumineurope.org/sites/default/files/resources/n_4399.2016.pdf

([3]) Νόμος 4415/2016: https://www.alfavita.gr/sites/default/files/attachments/fek_ellinoglosi.pdf

([4]) http://www.media.gov.gr/images/prosfygiko/REFUGEE_FLOWS-01-12-2016.pdf
Οι εν λόγω προσωρινές εγκαταστάσεις έκτακτης ανάγκης και μόνιμες εγκαταστάσεις βρίσκονται στα νησιά του Αιγαίου στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης, καθώς και στην ηπειρωτική χώρα.

([5]) Ο Έλληνας υπουργός κ. Μουζάλας έχει δηλώσει ότι στην πραγματικότητα στα νησιά βρίσκονται λιγότεροι μετανάστες (περίπου 10-12 000).

([6]) http://reliefweb.int/report/greece/situation-update-unaccompanied-children-uac-greece-2-november-2016

([7]) http://data.unhcr.org/mediterranean/country.php?id=83

από την πλευρά τόσο των υλικών συνθηκών όσο και της ασφάλειας. Η προσαρμογή στις χειμερινές συνθήκες ορισμένων από τις εν λόγω εγκαταστάσεις έχει αρχίσει, αλλά η πρόοδος είναι αργή. Ακόμη και με τις βελτιώσεις, θα είναι δύσκολη η μετατροπή ορισμένων καταυλισμών σε κατάλληλες μόνιμες εγκαταστάσεις υποδοχής, και ενδέχεται να υπάρξει ανάγκη να κλείσουν ενώ παράλληλα να ενισχυθούν άλλοι.

(13) Επιπλέον, ο γενικός συντονισμός της οργάνωσης της υποδοχής στην Ελλάδα φαίνεται να είναι ελλιπής, λόγω της απουσίας σαφούς νομικού πλαισίου και συστήματος παρακολούθησης, με ad hoc διαχείριση ορισμένων καταυλισμών από το Υπουργείο Μετανάστευσης και άλλων από την Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Δεν έχει ληφθεί ακόμα απόφαση σχετικά με το ποιες εγκαταστάσεις θα πρέπει να γίνουν μόνιμες. Η Υπηρεσία Υποδοχής βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της δημιουργίας ικανοτήτων.

(14) Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαίο η Ελλάδα να σημειώσει πρόοδο όσον αφορά τη δημιουργία επαρκών και κατάλληλων ειδικών μόνιμων ανοικτών εγκαταστάσεων υποδοχής για αιτούντες άσυλο, οι οποίες θα πρέπει να πληρούν τα ενδεδειγμένα πρότυπα σύμφωνα με το κεκτημένο της ΕΕ. Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει μια κεντρική διαχείριση όλων των εγκαταστάσεων υποδοχής σε συνδυασμό με σύστημα συνεχούς παρακολούθησης των υλικών προτύπων για τις εν λόγω εγκαταστάσεις και των υπηρεσιών που παρέχονται σε αυτές. Ορισμένες προσωρινές εγκαταστάσεις θα πρέπει να μετατραπούν σε μόνιμες, αλλά θα πρέπει επίσης να διατηρηθεί επαρκής ικανότητα σε προσωρινές εγκαταστάσεις για την κάλυψη τυχόν ελλείψεων στην ικανότητα υποδοχής που προκύπτουν από απρόβλεπτες εισροές. Επιπλέον, όπως ήδη ζητήθηκε στην τρίτη σύσταση, είναι εξαιρετικά σημαντικό οι ελληνικές αρχές να παρέχουν πιο ακριβή στοιχεία σχετικά με την ικανότητα υποδοχής, καθώς και συνολική και συνεχώς επικαιροποιημένη εκτίμηση των αναγκών όσον αφορά τη συνολική ικανότητα υποδοχής και τη φύση αυτής της ικανότητας.

(15) Στις προηγούμενες συστάσεις σημειώθηκαν σημαντικές βελτιώσεις όσον αφορά τη δημιουργία των Περιφερειακών Γραφείων Ασύλου. Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει τη δημιουργία Περιφερειακών Γραφείων Ασύλου στις περιοχές Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θράκης, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Δυτικής Ελλάδας, Κρήτης, Λέσβου, Χίου, Σάμου, Λέρου και Ρόδου ([1]). Με απόφαση του προϊσταμένου της Υπηρεσίας Ασύλου είναι επίσης δυνατόν να συστήνονται αυτόνομες μονάδες ασύλου προκειμένου να καλυφθούν αυξημένες ανάγκες της Υπηρεσίας Ασύλου. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασε η Ελλάδα, στην επιστολή της της 22ας Νοεμβρίου 2016, μέχρι σήμερα έχουν αρχίσει να λειτουργούν επτά Περιφερειακά Γραφεία, στις περιοχές Αττικής, Θράκης, Θεσσαλονίκης, Λέσβου, Σάμου, Ρόδου και Πάτρας. Επιπλέον, εννέα αυτόνομες μονάδες ασύλου λειτουργούν στον Πειραιά, Έβρο, Ξάνθη, Λέρο, Κω, Κόρινθο και μια μονάδα μετεγκατάστασης στον Άλιμο. Όπως ο νόμος ορίζει, άλλα τρία Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου, πρέπει να αρχίσουν να λειτουργούν στην Κω, την Ήπειρο (Ιωάννινα), την Κρήτη (Ηράκλειο) και τη Θεσσαλία (Βόλο).

(16) Η διαδικασία ενίσχυσης των ικανοτήτων της ελληνικής Υπηρεσίας Ασύλου τελεί υπό εξέλιξη. Επί του παρόντος, 478 άτομα εργάζονται στην Υπηρεσία Ασύλου ([2]). Ο αριθμός αυτός καλύπτει θέσεις της Κεντρικής Υπηρεσίας, καθώς και τα ήδη δημιουργηθέντα Περιφερειακά Γραφεία και τις μονάδες ασύλου. Ο εθνικός προϋπολογισμός καλύπτει 250 θέσεις, ενώ οι λοιπές θέσεις χρηματοδοτούνται από διάφορες πηγές της ΕΕ και του ΕΟΧ. Μέχρι το τέλος του έτους, προβλέπεται ότι οι υπάλληλοι θα αυξηθούν σε 659. Οι εν λόγω υπάλληλοι προστίθενται στο προσωπικό που έχει προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου από την UNHCR καθώς και στα μέλη του προσωπικού της ΕΥΥΑ, και στους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών που απεστάλησαν μέσω της ΕΥΥΑ στην ελληνική Υπηρεσία Ασύλου για ορισμένο χρονικό διάστημα. Οι ελληνικές αρχές προτίθενται να αντικαταστήσουν όλους τους συμβασιούχους υπαλλήλους με μόνιμο προσωπικό έως το τέλος του 2017 και όχι να αυξήσουν περαιτέρω τις ικανότητες της Υπηρεσίας. Η ελληνική Υπηρεσία Ασύλου ανέφερε στις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι η ταχύτερη αύξηση προσωπικού δεν είναι εφικτή λόγω της έλλειψης ανώτερου προσωπικού για την επιμόρφωση, την καθοδήγηση και την εποπτεία των νεοπροσλαμβανομένων. Δεδομένου ότι η Υπηρεσία Ασύλου θα τριπλασιαστεί σε μέγεθος κατά τη διάρκεια του 2016, διευκρίνισε ότι πρέπει να εδραιώσει επειγόντως τη διάρθρωσή της, ιδίως για τη δημιουργία ικανοτήτων των μεσαίων διοικητικών στελεχών και την ανάπτυξη εμπειρογνωσίας του προσωπικού.

(17) Λόγω της κλίμακας της αύξησης του αριθμού των αιτήσεων ασύλου στην Ελλάδα, δεν είναι ακόμη σαφές κατά πόσον τα τρέχοντα και προγραμματιζόμενα επίπεδα στελέχωσης της Υπηρεσίας Ασύλου είναι επαρκή για τη διεκπεραίωση του τρέχοντος και πιθανά μελλοντικού φόρτου υποθέσεων εγκαίρως και με τον κατάλληλο τρόπο. Μία από τις κύριες προτεραιότητες της Υπηρεσίας Ασύλου θα πρέπει να είναι η μείωση του χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ της υποβολής και της κατάθεσης της αίτησης, το οποίο επί του παρόντος είναι συχνά υπερβολικά μεγάλο, έχει συνέπειες για τα δικαιώματα που απολαύουν οι ενδιαφερόμενοι και προκαλεί απογοήτευση μεταξύ των θιγομένων. Το εν λόγω χρονικό διάστημα θα πρέπει να μειώνεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, που προβλέπει ότι το πρόσωπο που υπέβαλε αίτηση ασύλου πρέπει να έχει πραγματική δυνατότητα να την καταθέσει «το ταχύτερο δυνατό». Είναι επίσης σημαντικό, μόλις κατατεθεί η αίτηση, να υποβάλλεται σε επεξεργασία εντός των χρονικών ορίων που καθορίζονται στην οδηγία, και, ως εκ τούτου, κανονικά εντός 6 μηνών. Η επεξεργασία της κατατεθείσας αίτησης ασύλου, επί του παρόντος, στην καλύτερη περίπτωση διαρκεί αρκετούς μήνες, εκτός από περιπτώσεις μετεγκατάστασης που υποβάλλονται σε επεξεργασία ταχύτερα, και υπάρχει μεγάλη αβεβαιότητα όσον αφορά την ταχύτητα με την οποία θα εκκαθαριστούν οι τρέχουσες συσσωρευμένες αιτήσεις. Η Επιτροπή, ωστόσο, λαμβάνει υπόψη της τις ανησυχίες που εξέφρασε η Ελλάδα στην επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2016 σύμφωνα με την οποία η περισσότερο ταχεία αύξηση του προσωπικού της Υπηρεσίας Ασύλου ενδέχεται να πλήξει τη συνοχή και την ποιότητα των αποφάσεων.

([1]) Άρθρο 1 παράγραφος 3 του νόμου 4375/2016.
([2]) Οι πληροφορίες για τη στελέχωση δόθηκαν από την ελληνική Υπηρεσία Ασύλου στη σύσκεψη με τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 10 Νοεμβρίου 2016.

(18) Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αξιολογηθεί κατά πόσον επαρκεί η μέχρι σήμερα αύξηση των ανθρώπινων πόρων της Υπηρεσίας Ασύλου αλλά και να αξιολογηθεί ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή, οι συναφείς οργανισμοί της ΕΕ και τα κράτη μέλη θα μπορούσαν καλύτερα να συνδράμουν την Ελλάδα στη διεκπεραίωση αυτών των αιτήσεων εντός βραχύτερου χρονικού διαστήματος. Θα πρέπει να πραγματοποιείται εμπεριστατωμένη και συνεχής εκτίμηση των αναγκών, η οποία να λαμβάνει υπόψη τον αριθμό των εκκρεμών επί του παρόντος αιτήσεων ασύλου που είναι πιθανό ότι θα διεκπεραιώνονται ανά πάσα στιγμή από την ελληνική Υπηρεσία Ασύλου και τον αριθμό των διαθέσιμων υπαλλήλων που καλούνται ή ενδέχεται να κληθούν να επεξεργαστούν αυτές τις αιτήσεις. Το εν λόγω προσωπικό θα μπορούσε να περιλαμβάνει πρόσθετους πόρους που παρέχονται από την ίδια την Ελλάδα και με αποστολή εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών υπό μορφή ομάδων υποστήριξης της ΕΕΥΑ. Παράλληλα με τη διατήρηση της ποιότητας, θα πρέπει να διερευνηθεί ο τρόπος εξορθολογισμού των μεθόδων εργασίας και αύξησης της αποδοτικότητάς τους για την επιτάχυνση των συνεντεύξεων και των διαδικασιών, με την υποστήριξη της ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση.

(19) Οι αιτούντες άσυλο πρέπει να μπορούν να έχουν αποτελεσματική πρόσβαση σε μέσο έννομης προστασίας κατά αρνητικής απόφασης επί του αιτήματός τους. Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος στο θέμα αυτό. Η Αρχή Προσφυγών και οι επιτροπές προσφυγών ιδρύθηκαν με τον νόμο 4375/2016, που εκδόθηκε τον Απρίλιο του 2016. Ο νόμος 4399/2016, που εκδόθηκε στο τέλος Ιουνίου 2016, ιδρύει νέες επιτροπές προσφυγών. Οι επιτροπές αυτές είναι αρμόδιες για την εξέταση όλων των προσφυγών κατά αποφάσεων της ελληνικής Υπηρεσίας Ασύλου που υποβλήθηκαν από τις 20 Ιουλίου 2016 και μετά. Κατά προτεραιότητα, οι επιτροπές προσφυγών επικεντρώνονται κατά κύριο λόγο σε αιτήσεις που κατατέθηκαν στα ελληνικά νησιά, ώστε να συμβάλουν στην υλοποίηση της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας. Επί του παρόντος υφίστανται έξι επιτροπές. Από τις 21 Ιουλίου έχει ιδρυθεί επίσης μια επιτροπή προσφυγών ως αναπληρωματική στις μόνιμες ([1]). Προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο αυξημένος φόρτος εργασίας και να διεκπεραιωθεί η διαχείριση των συσσωρευμένων υποθέσεων, η Ελλάδα προτίθεται να ιδρύσει επτά νέες επιτροπές που αναμένεται να αρχίσουν να λειτουργούν στα τέλη Δεκεμβρίου του 2016· επομένως στα τέλη Φεβρουαρίου του 2017 οι επιτροπές θα ανέρχονται σε 20.

(20) Ο νόμος 4399/2016 τροποποίησε επίσης τη διάρθρωση των εν λόγω Επιτροπών, οι οποίες πλέον αποτελούνται από τρία μέλη: δύο δικαστές των Διοικητικών Δικαστηρίων και έναν Έλληνα πολίτη με συναφή τίτλο σπουδών και εμπειρία που υποδεικνύεται από την UNHCR ή την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

(21) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις ελληνικές αρχές με την επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2016, από τις 21 Ιουλίου 2016 και μετά οι επιτροπές προσφυγών έχουν επιληφθεί 2 347 προσφυγών, αλλά έχουν εκδοθεί μόνο 573 αποφάσεις.

(22) Ο παλαιές επιτροπές συσσωρευμένων προσφυγών που συγκροτήθηκαν για να εξετάσουν τις εκκρεμείς προσφυγές αιτούντων άσυλο από την Ελλάδα, είχαν αρχικά αρμοδιότητα να εξετάσουν, πέραν των προσφυγών επί της ουσίας κατά πρωτοβάθμιων αποφάσεων, τις προσφυγές κατά των αποφάσεων για λόγους παραδεκτού, στο πλαίσιο της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ελληνικές αρχές στις 22 Νοεμβρίου, οι επιτροπές συσσωρευμένων προσφυγών επιλήφθηκαν περισσοτέρων από 2 000 προσφυγών που ασκήθηκαν μεταξύ Απριλίου και της 20ής Ιουλίου 2016. Η ίδρυση νέων επιτροπών προσφυγών στις 24 Ιουνίου 2016 ([2]) μείωσε τον φόρτο των 20 επιτροπών συσσωρευμένων προσφυγών, επιτρέποντάς τους να επιταχύνουν τον ρυθμό διεκπεραίωσης των εκκρεμών προσφυγών.

(23) Σημειώθηκε μεγαλύτερη πρόοδος όσον αφορά τις επί μακρόν συσσωρευμένες προσφυγές σύμφωνα με την «παλαιά διαδικασία», την οποία ρύθμιζε το προεδρικό διάταγμα 114/2010. Ο τρέχων αριθμός των συσσωρευμένων υποθέσεων ανέρχεται σε περίπου 6 589 στις 22 Νοεμβρίου 2016 (από συνολικά κατά προσέγγιση 51 000 υποθέσεις που θεωρήθηκαν μέρος των συσσωρευμένων υποθέσεων στις αρχές του 2013 και από, κατά προσέγγιση, 8 075 υποθέσεις τον Σεπτέμβριο του 2016). Οι ελληνικές αρχές έχουν χορηγήσει άδειες για ανθρωπιστικούς σκοπούς σε άτομα των οποίων η αίτηση ασύλου εκκρεμεί για μεγάλο χρονικό διάστημα και για τα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους ή λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο 4375/2016. Η άδεια διαμονής χορηγείται για περίοδο δύο ετών και μπορεί να ανανεωθεί ([3]). Η άδεια παρέχει στους δικαιούχους τα ίδια δικαιώματα και οφέλη με αυτά που παρέχει το καθεστώς δικαιούχου επικουρικής προστασίας στην Ελλάδα ([4]), και τα άτομα αυτά δεν θεωρούνται πλέον αιτούντες άσυλο. Ορισμένες από τις συσσωρευμένες προσφυγές εξετάζονται, ωστόσο, επί της ουσίας. Παρά τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειωθεί από τις προηγούμενες συστάσεις, η Ελλάδα θα πρέπει να συνεχίσει τις προσπάθειες διεκπεραίωσης του όγκου των συσσωρευμένων προσφυγών, διασφαλίζοντας ότι οι αιτούντες με εκκρεμή αίτηση προσφυγής θα έχουν την ευκαιρία να ασκήσουν το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή.

([1]) Ωστόσο, λόγω της αύξησης του φόρτου εργασίας που οφείλεται στην υλοποίηση της δήλωσης ΕΕ-Τουρκίας, η αναπληρωματική αυτή επιτροπή πρέπει να εξετάζει 100 υποθέσεις ανά μήνα.
([2]) Διυπουργική απόφαση ΦΕΚ Β' 1862, 24 Ιουνίου 2016.
([3]) Άρθρο 22 παράγραφος 3 του νόμου 4375/2016.
([4]) Άρθρο 28 του προεδρικού διατάγματος 114/2010.

(24) Λαμβανομένης υπόψη της αύξησης του αριθμού των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί στην Ελλάδα από την υλοποίηση της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας και μετά, είναι ουσιαστικής σημασίας να υπάρχει μια πλήρως στελεχωμένη Αρχή Προσφυγών, η οποία να είναι σε θέση να χειρίζεται την αναμενόμενη σημαντική αύξηση του αριθμού των προσφυγών. Παράλληλα με τη διατήρηση της ποιότητας και με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας των μελών των επιτροπών, η αποδοτικότητα των επιτροπών θα πρέπει να ενισχυθεί. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί ιδίως με συχνότερες συνεδριάσεις των επιτροπών προσφυγών, τη χρήση νομικής αρωγής για τη σύνταξη των αποφάσεων και την εξειδίκευση των επιτροπών, καθώς και τη συμμετοχή των μελών στις εν λόγω επιτροπές με σχέση πλήρους απασχόλησης. Επιπλέον, θα πρέπει να προσληφθεί περισσότερο προσωπικό υποστήριξης ([1]). Επίσης, θα πρέπει να πραγματοποιείται συνεχής εκτίμηση των αναγκών βάσει του αριθμού των προσφυγών που εκκρεμούν επί του παρόντος στα διάφορα όργανα προσφυγής και που είναι πιθανό να διεκπεραιωθεί από αυτά ώστε να αξιολογηθεί κατά πόσον ο αριθμός των επιτροπών επαρκεί και οι μέθοδοι εργασίας είναι οι δέουσες.

(25) Η παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής στους αιτούντες κατά το στάδιο της προσφυγής έχει συμπεριληφθεί στον νέο νόμο (νόμος 4375/2016). Ωστόσο, δεν έχουν ακόμη ληφθεί όλα τα μέτρα για την εφαρμογή του εν λόγω νόμου στην πράξη. Στις 9 Σεπτεμβρίου 2016 εκδόθηκε υπουργική απόφαση για την εφαρμογή της διάταξης για την παροχή νομικής συνδρομής δυνάμει του νόμου 4375/2016. Η χρηματοδότηση για την υλοποίηση της δωρεάν νομικής συνδρομής εξασφαλίστηκε μέσω του εθνικού προγράμματος στο πλαίσιο του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (ΤΑΜΕ). Επιπλέον, ανατέθηκε σύμβαση επιχορήγησης στην Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στο πλαίσιο της χρηματοδότησης επείγουσας βοήθειας του ΤΑΜΕ για συνολικό ποσό 30 εκατ. EUR ([2]). Η χρηματοδότηση αυτή χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής στους αιτούντες διεθνή προστασία κατά το στάδιο της προσφυγής μέχρι τις αρχές του 2017, έως τότε δηλαδή που αναμένεται ότι οι ελληνικές αρχές θα θεσπίσουν το δικό τους καθεστώς δωρεάν νομικής συνδρομής. Υλοποιούνται δύο έργα σε συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις (Metaction και το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες): ένα έργο στα νησιά για την πλήρη κάλυψη όλων των προσφυγών και το δεύτερο στην ηπειρωτική χώρα, για τη μερική μόνο κάλυψη των προσφυγών που ασκούνται στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, και όχι για τους αιτούντες άσυλο που τελούν υπό κράτηση. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 η Ελλάδα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ο κατάλογος δικηγόρων που πρέπει να τηρεί η Υπηρεσία Ασύλου θα καταρτιστεί έως τις αρχές του 2017. Η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει χωρίς καθυστέρηση το δικαίωμα σε δωρεάν νομική συνδρομή όλων των αιτούντων άσυλο που ασκούν προσφυγή.

(26) Εξακολουθούν να υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες όσον αφορά την προστασία των ευάλωτων αιτούντων, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων, ιδίως λόγω της έλλειψης ορθά λειτουργούντος συστήματος επιτροπείας, των ανεπαρκειών όσον αφορά την κατάλληλη στέγαση και γενικών ανησυχιών όσον αφορά την ασφάλειά τους. Ο νέος νόμος 4375/2016 προβλέπει τη σύσταση νέας Διεύθυνσης Υποδοχής και Διεύθυνσης Κοινωνικής Ένταξης, οι οποίες διαρθρώνονται αμφότερες σε ειδικά τμήματα για την υποδοχή και την ένταξη των ασυνόδευτων ανηλίκων, τα οποία υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, και την παροχή νομίμου εκπροσώπου. Παρ' όλα αυτά, οι ελληνικές αρχές πρέπει και πάλι να εγκρίνουν μέτρα εφαρμογής για να διασφαλιστεί η παροχή στην πράξη των κατάλληλων διαδικαστικών εγγυήσεων και συνθηκών υποδοχής στους ασυνόδευτους ανηλίκους. Πρέπει να θεσπιστεί ακόμη περαιτέρω νομοθετικό πλαίσιο που θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για αποτελεσματικό σύστημα επιτροπείας. Οι ελληνικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο είναι αρμόδιο για τους ασυνόδευτους ανηλίκους, εκπονεί νέο νόμο περί επιτροπείας που αναμένεται να είναι έτοιμος πριν από τα τέλη του 2016. Στο πλαίσιο αυτού του νόμου θα συγκροτηθεί ειδική υπηρεσία, ενδεχομένως ένα τμήμα, για το σύστημα επιτροπείας. Ενώ μια υπουργική απόφαση για τον προσδιορισμό της ηλικίας των ασυνόδευτων ανηλίκων που ζητούν άσυλο έχει ήδη εγκριθεί από την ελληνική κυβέρνηση ([3]), εξακολουθούν να αναφέρονται ανησυχίες σχετικά με την εφαρμογή του προσδιορισμού στην πράξη, λόγω της έλλειψης ταυτοποίησης και της απουσίας ένδικων μέσων όσον αφορά τον προσδιορισμό της ηλικίας που διενεργείται από την αστυνομία.

(27) Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Ο νόμος 4415/2016 που εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2016 αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη διασφάλιση ψυχοκοινωνικής στήριξης και εκπαίδευσης για τα παιδιά των αιτούντων άσυλο, καθώς και στην ομαλή ένταξη στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα των ατόμων που θα παραμείνουν στην Ελλάδα, μετά από προπαρασκευαστική, μεταβατική περίοδο. Παρά τις τοπικές αντιδράσεις, οι ελληνικές αρχές λαμβάνουν σημαντικά μέτρα για την εφαρμογή του εν λόγω νομικού πλαισίου πλήρως και αποτελεσματικά.

(28) Σύμφωνα με διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς, η κατάσταση των ασυνόδευτων ανηλίκων είναι ακόμη εν γένει επισφαλής, ενώ υπάρχουν πολλές ανησυχίες σχετικά με την ασφάλειά τους στις εγκαταστάσεις υποδοχής στην ηπειρωτική χώρα και στα νησιά. Μερικοί ενδιαφερόμενοι φορείς ανέφεραν ότι υπάρχουν παιδιά που τελούν ακόμη υπό κράτηση, ή βρίσκονται σε «προστατευόμενες περιοχές» σε ανοικτές εγκαταστάσεις υποδοχής, για παρατεταμένες περιόδους σε υπερπλήρη καταλύματα και υπό ανθυγιεινές συνθήκες χωρίς εκπρόσωπο ή πρόσβαση σε νομική συνδρομή, μέχρις ότου βρεθούν τα κατάλληλα γι' αυτά καταλύματα ([4]). Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 10, η έλλειψη κατάλληλων καταλυμάτων για ανηλίκους αποτελεί σημαντικό πρόβλημα, το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί επειγόντως.

([1]) Πληροφορίες που παρασχέθηκαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής στη σύσκεψη με την Αρχή Προσφυγών τον Νοέμβριο του 2016.
([2]) Η συμφωνία επιχορήγησης υπεγράφη στις 15 Ιουλίου 2016.
([3]) Υπουργική απόφαση 1982/16.2.2016 (ΦΕΚ Β' 335).
([4]) Human Rights Watch, «Why Are You Keeping Me Here?», Σεπτέμβριος 2016 https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/greece0916_web.pdf

(29) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέχει σημαντική χρηματοδότηση στην Ελλάδα για να στηρίξει τις προσπάθειες της χώρας να εναρμονίσει το σύστημα διαχείρισης του ασύλου με τα πρότυπα της ΕΕ. Από τις αρχές του 2015 χορηγήθηκε στην Ελλάδα επείγουσα βοήθεια πλέον των 352 εκατ. EUR μέσω των Ταμείων Εσωτερικών Υποθέσεων [του ΤΑΜΕ και του Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας (ΤΕΑ)], είτε απευθείας στις ελληνικές αρχές είτε μέσω οργανισμών της Ένωσης και διεθνών οργανισμών που δρουν στην Ελλάδα. Από το ποσό αυτό, περίπου 90 εκατ. EUR χορηγήθηκαν τον Ιούλιο του 2016 απευθείας στις ελληνικές αρχές, ώστε να ενισχυθούν οι ικανότητές τους για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την παροχή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης σε κέντρα φιλοξενίας για τους πρόσφυγες, καθώς και για την υποδοχή μεταναστών και την παροχή σε αυτούς υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης. Επίσης σημαντική χρηματοδότηση (περίπου 198 εκατ. EUR), με στόχο την κάλυψη των βασικών ανθρωπιστικών αναγκών των μεταναστών και των προσφύγων, παρέχεται σε ανθρωπιστικές οργανώσεις-εταίρους μέσω του νεοσυσταθέντος μέσου στήριξης έκτακτης ανάγκης. Η χρηματοδότηση αυτή συμβάλλει στην εφαρμογή του σχεδίου αντιμετώπισης έκτακτης ανάγκης που αναπτύχθηκε από κοινού από την Επιτροπή, τις ελληνικές αρχές και/ή τους ενδιαφερόμενους φορείς για την αντιμετώπιση της τρέχουσας ανθρωπιστικής κατάστασης στην περιοχή και/ή για τη στήριξη της υλοποίησης της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας.

(30) Η επείγουσα αυτή συνδρομή προστίθεται στο ποσό των 509 εκατ. EUR που χορηγείται στην Ελλάδα για το διάστημα 2014-2020 μέσω των εθνικών προγραμμάτων της στο πλαίσιο των ταμείων ΤΑΜΕ και ΤΕΑ, καθιστώντας την Ελλάδα τη σημαντικότερη δικαιούχο των Ταμείων Εσωτερικών Υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ.

(31) Η Ελλάδα θα πρέπει να διασφαλίσει ότι αυτοί οι χρηματοδοτικοί πόροι θα χρησιμοποιηθούν εξολοκλήρου με τον πλέον αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο και χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση. Προς τον σκοπό αυτό, τα εθνικά προγράμματα της Ελλάδας στο πλαίσιο των Ταμείων Εσωτερικών Υποθέσεων (ΤΑΜΕ, ΤΕΑ) τελούν υπό αναθεώρηση ώστε να προσαρμοστούν στις νέες προτεραιότητες. Η αναθεώρηση του εθνικού προγράμματος του ΤΑΜΕ έχει ολοκληρωθεί, ενώ η αναθεώρηση του εθνικού προγράμματος του ΤΕΑ βρίσκεται στο τελικό στάδιο και θα πρέπει σύντομα να ολοκληρωθεί. Επιπλέον, μολονότι ο επίσημος διορισμός της νέας αρμόδιας αρχής έχει ολοκληρωθεί, σύμφωνα με τους όρους που περιλαμβάνονται στη νομική βάση, οι διαδικασίες και τα επιχειρησιακά μέτρα ακόμη χρειάζονται απλούστευση ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι ελληνικές αρχές ξεκινούν την πλήρη κινητοποίηση της χρηματοδότησης που διατίθεται στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων προκειμένου να καλυφθούν οι επείγουσες ανάγκες, ιδιαίτερα στον τομέα της υποδοχής και άλλων υπηρεσιών για τους μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα.

(32) Όπως αναγνωρίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Μαρτίου 2016 σχετικά με την «Αποκατάσταση του χώρου Σένγκεν» ([1]), η διασφάλιση ενός πλήρως λειτουργικού συστήματος του Δουβλίνου αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των ευρύτερων προσπαθειών για τη σταθεροποίηση της πολιτικής ασύλου, μετανάστευσης και συνόρων. Οι εν λόγω προσπάθειες ομαλοποίησης της λειτουργίας του συστήματος του Δουβλίνου αναμένεται να οδηγήσουν στην επιστροφή στην ομαλή λειτουργία του χώρου Σένγκεν. Το κίνητρο της μετακίνησης σε άλλα κράτη μέλη για τους αιτούντες άσυλο που φθάνουν παράτυπα στην Ελλάδα, το οποίο δημιουργήθηκε με την αναστολή των μεταφορών βάσει του κανονισμού του Δουβλίνου προς την Ελλάδα από το 2011, συνιστά έναν από τους παράγοντες που οδηγούν σε δευτερογενείς μετακινήσεις οι οποίες υπονομεύουν την ορθή λειτουργία του συστήματος Σένγκεν. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να προβεί η Ελλάδα επειγόντως στις ενέργειες που προβλέπονται στην παρούσα σύσταση. Παράλληλα, η μεταρρύθμιση των κανόνων του Δουβλίνου, όπως προτείνει η Επιτροπή ([2]), με βάση τον στόχο της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής βαρών μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα. Οι διαπραγματεύσεις για τη συγκεκριμένη πρόταση συνεχίζονται.

(33) Η Επιτροπή αναγνωρίζει τη σημαντική πρόοδο που σημείωσε η Ελλάδα, με τη συνδρομή της Επιτροπής, της ΕΥΥΑ, κρατών μελών και διεθνών και μη κυβερνητικών οργανώσεων, προκειμένου να βελτιωθεί η λειτουργία του ελληνικού συστήματος ασύλου μετά την έκδοση της απόφασης M.S.S. το 2011. Ωστόσο, η Ελλάδα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μια δύσκολη κατάσταση σε σχέση με τον μεγάλο αριθμό νέων αιτήσεων ασύλου, που απορρέουν κυρίως από την εφαρμογή της διαδικασίας προκαταγραφής, από τις συνεχιζόμενες αφίξεις παράτυπων μεταναστών, παρόλο που κυμαίνονται σε χαμηλότερα επίπεδα σε σχέση με το διάστημα προ του Μαρτίου 2016, και από τις ευθύνες της στο πλαίσιο της εφαρμογής της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας. Επιπλέον, απομένει να ληφθούν περαιτέρω σημαντικά μέτρα για να αντιμετωπιστούν οι εναπομένουσες ελλείψεις του ελληνικού συστήματος χορήγησης ασύλου, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των εγκαταστάσεων υποδοχής, τη μεταχείριση των ευάλωτων αιτούντων άσυλο και την ταχύτητα με την οποία οι αιτήσεις καταχωρίζονται, υποβάλλονται και εξετάζονται στους δύο βαθμούς. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις της δύσκολης αυτής κατάστασης στη συνολική λειτουργία του συστήματος ασύλου και για να αποφευχθεί η δυσβάστακτη επιβάρυνση για την Ελλάδα, δεν μπορεί ακόμη να συσταθεί η πλήρης επανέναρξη των μεταφορών προς την Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου, μολονότι αυτός εξακολουθεί να είναι ο απώτερος στόχος.

(34) Ωστόσο, η Ελλάδα έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο με τη θέσπιση των βασικών θεσμικών και νομικών δομών για την ομαλή λειτουργία του συστήματος ασύλου και υπάρχει καλή προοπτική να τεθεί σε εφαρμογή στο εγγύς μέλλον ένα πλήρως λειτουργικό σύστημα ασύλου, μόλις καλυφθούν όλες οι υπόλοιπες ελλείψεις, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες υποδοχής και τη μεταχείριση των ευάλωτων ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων. Κρίνεται, ως εκ τούτου, σκόπιμο να προταθεί η επανέναρξη των μεταφορών σταδιακά και βάσει μεμονωμένων διαβεβαιώσεων,

([1]) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο, «Αποκατάσταση του χώρου Σένγκεν — Χάρτης πορείας», COM(2016) 120 final της 4ης Μαρτίου 2016.

([2]) COM(2016)270 final.

λαμβάνοντας υπόψη τις ικανότητες υποδοχής και επεξεργασίας αιτήσεων σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ, καθώς και την επί του παρόντος μη ενδεικνυόμενη μεταχείριση ορισμένων κατηγοριών προσώπων, ιδίως ευάλωτων αιτούντων άσυλο, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων. Επιπλέον, η επανέναρξη δεν θα πρέπει να εφαρμοστεί αναδρομικά, αλλά να αφορά αιτούντες άσυλο για τους οποίους η Ελλάδα είναι υπεύθυνη, αρχής γενομένης από συγκεκριμένη ημερομηνία, ώστε να αποφευχθεί η δυσβάστακτη επιβάρυνση για την Ελλάδα. Θα πρέπει να διατυπωθεί σύσταση για τον καθορισμό της εν λόγω ημερομηνίας στις 15 Μαρτίου 2017.

(35) Με βάση τα ανωτέρω, η παρούσα σύσταση καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν ή να συνεχιστούν από τις ελληνικές αρχές, ενόψει της επανέναρξης μεταφορών δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου, όσον αφορά αιτούντες άσυλο που έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ελλάδα, στα εξωτερικά σύνορα, από τις 15 Μαρτίου 2017 και μετά, ή για τους οποίους η Ελλάδα είναι υπεύθυνη από την εν λόγω ημερομηνία, σύμφωνα με κριτήρια εκτός αυτών του άρθρου 13 του κεφαλαίου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013. Για τον σκοπό αυτό, η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει επειγόντως όλα τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα σύσταση. Σύμφωνα με την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών, τα άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να συμβάλλουν επίσης στην επίτευξη του εν λόγω στόχου, ιδίως με την αποστολή εμπειρογνωμόνων για την υποστήριξη των ελληνικών αρχών, ανταποκρινόμενα στις διάφορες εκκλήσεις της ΕΥΥΑ, καθώς και με την πλήρη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις μετεγκατάστασης που τους αναλογούν δυνάμει των αποφάσεων μετεγκατάστασης.

(36) Η παρούσα σύσταση καθορίζει επίσης τις λεπτομέρειες για την επανέναρξη των μεταφορών που θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη στενή συνεργασία μεταξύ των ελληνικών αρχών και των αρχών του κράτους μέλους που προβαίνει στη μεταφορά σε μεμονωμένες περιπτώσεις μεταφοράς, με βάση το καθήκον της καλόπιστης συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ άλλων για να διασφαλίζεται η κατάλληλη φιλοξενία του προσώπου σύμφωνα με τα πρότυπα που ορίζονται στην οδηγία 2013/33/ΕΕ και η επεξεργασία του αιτήματός του σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ. Αυτό θα απαιτήσει την παροχή ειδικών διαβεβαιώσεων από την Ελλάδα ως προς τον τρόπο μεταχείρισης του κάθε προσώπου προς μεταφορά. Επιπλέον, θα πρέπει να δημιουργηθεί μηχανισμός στήριξης και υποβολής εκθέσεων, αποτελούμενος από ομάδα εμπειρογνωμόνων της ΕΥΥΑ, προκειμένου να συμβάλει στη διασφάλιση της εφαρμογής στην πράξη των εν λόγω προτύπων όσον αφορά τα μεταφερόμενα πρόσωπα.

(37) Η τακτική υποβολή εκθέσεων από την Ελλάδα όσον αφορά την πρόοδο που σημειώνεται στην υλοποίηση των εν λόγω δράσεων είναι ουσιαστικής σημασίας ώστε να διασφαλιστεί η πλήρης εφαρμογή της παρούσας σύστασης. Η Ελλάδα θα πρέπει, κατά συνέπεια, να υποβάλει μια πρώτη έκθεση έως τις 15 Φεβρουαρίου 2017, όπως ορίζεται στην παρούσα σύσταση, η οποία θα πρέπει ιδίως να περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι ελληνικές αρχές υλοποιούν τη διαδικασία παροχής διαβεβαιώσεων σε μεμονωμένες περιπτώσεις μεταφοράς τηρώντας τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ. Στη συνέχεια, η Ελλάδα θα πρέπει να υποβάλλει έκθεση κάθε δύο μήνες σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας σύστασης.

(38) Με βάση τις εν λόγω εκθέσεις και τυχόν άλλες χρήσιμες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της ή λαμβανομένων υπόψη άλλων εξελίξεων, η Επιτροπή θα υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σχετικά με τη σημειούμενη πρόοδο στην εφαρμογή της παρούσας σύστασης και θα επικαιροποιεί, εάν χρειαστεί, τις συστάσεις που περιέχονται σε αυτήν.

(39) Την ευθύνη των αποφάσεων για την επανέναρξη των μεταφορών σε μεμονωμένες περιπτώσεις φέρουν αποκλειστικά οι αρχές των κρατών μελών, υπό τον έλεγχο των δικαστηρίων, τα οποία μπορούν να υποβάλλουν αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού του Δουβλίνου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

I. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΥΛΟΥ

Συνθήκες και εγκαταστάσεις υποδοχής

1. Η Ελλάδα θα πρέπει να συνεχίσει τις προσπάθειές της ώστε να εξασφαλίσει ότι οι εγκαταστάσεις υποδοχής επαρκούν για τη φιλοξενία όλων των αιτούντων διεθνή προστασία στο έδαφός της και ότι οι συνθήκες υποδοχής σε όλες αυτές τις εγκαταστάσεις υποδοχής πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στη νομοθεσία της ΕΕ. Ως ύψιστη προτεραιότητα, η Ελλάδα θα πρέπει:

   α) να διασφαλίσει ότι διαθέτει επαρκή αριθμό ανοικτών εγκαταστάσεων υποδοχής που να μπορούν να στεγάσουν όλους τους αιτούντες διεθνή προστασία που υποδέχεται ή ενδέχεται να υποδεχθεί, καθώς και τα εξαρτώμενα από αυτούς πρόσωπα, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου·

   β) να διασφαλίσει ότι όλες αυτές οι εγκαταστάσεις πληρούν τουλάχιστον τις ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 2013/33/ΕΕ του Συμβουλίου για τις συνθήκες υποδοχής, μεταξύ άλλων για ευάλωτους αιτούντες, και συμπεριλαμβανομένης της χειμερινής περιόδου·

γ) να αποφασίσει χωρίς καθυστέρηση σχετικά με το ποιες εγκαταστάσεις στην ηπειρωτική χώρα θα πρέπει να αναβαθμιστούν και ποιες θα πρέπει να κλείσουν·

δ) να αποφασίσει χωρίς καθυστέρηση τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να αυξηθεί η ικανότητα υποδοχής στα νησιά·

ε) να δημιουργήσει τις απαραίτητες πρόσθετες θέσεις στέγασης για ασυνόδευτους ανηλίκους, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι που αιτούνται άσυλο τοποθετούνται αμέσως σε κατάλληλο χώρο στέγασης και δεν ζουν σε υποβαθμισμένες συνθήκες ή δεν τελούν υπό κράτηση, καθώς και ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις συντηρούνται·

στ) να διασφαλίσει ότι οι αιτούντες λαμβάνουν την απαραίτητη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η οποία περιλαμβάνει, τουλάχιστον, επείγουσα ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και την αναγκαία θεραπευτική αγωγή ασθενειών και σοβαρών πνευματικών διαταραχών·

ζ) να διασφαλίσει την αποτελεσματική και συνεχή κεντρική διαχείριση και τον συντονισμό όλων των εγκαταστάσεων υποδοχής, σε συνδυασμό με ένα σύστημα συνεχούς παρακολούθησης των υλικών προτύπων για τις εν λόγω εγκαταστάσεις και τις υπηρεσίες που παρέχονται σε αυτές, συμπεριλαμβανομένων των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης (hotspots), και να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν επαρκείς πόρους για τον σκοπό αυτό.

Η Ελλάδα θα πρέπει επίσης να εξασφαλίσει ότι, πέραν των μόνιμων εγκαταστάσεων, διατηρείται, ή μπορεί να δημιουργηθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα, ο κατάλληλος αριθμός ανοικτών εγκαταστάσεων προσωρινής υποδοχής, ώστε να καταστεί δυνατή η στέγαση, υπό κατάλληλες συνθήκες, απρόβλεπτων εισροών αιτούντων διεθνή προστασία και προσώπων που εξαρτώνται από αυτούς.

Οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να προβούν σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση των αναγκών όσον αφορά την απαιτούμενη συνολική ικανότητα υποδοχής και τη φύση της ικανότητας αυτής, καθώς και να επικαιροποιούν διαρκώς την αξιολόγηση αυτή, υπό το φως των νέων εξελίξεων.

Πρόσβαση στην πρωτοβάθμια διαδικασία ασύλου και πόροι της διαδικασίας αυτής

2. Η Ελλάδα θα πρέπει να συνεχίσει να καταβάλλει προσπάθειες για να εξασφαλίσει ότι όλοι οι αιτούντες διεθνή προστασία έχουν ουσιαστική πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου, ιδίως δε:

α) να αξιολογήσει εάν ο αριθμός των μελών του προσωπικού της Υπηρεσίας Ασύλου επαρκεί για την επεξεργασία των λαμβανομένων αιτήσεων ασύλου εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ για τις διαδικασίες ασύλου·

β) με βάση την εν λόγω αξιολόγηση, να διασφαλίσει την πρόσληψη τυχόν πρόσθετου προσωπικού απαραίτητου για την Υπηρεσία Ασύλου ώστε να μπορέσει, το συντομότερο δυνατόν, να διεκπεραιώσει αποτελεσματικά και έγκαιρα όλες τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας, και/ή να εντοπίσει πρόσθετο προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων τόσο εργαζομένων σε υποθέσεις ασύλου όσο και διερμηνέων, που θα μπορούσαν να τοποθετηθούν από τα κράτη μέλη μέσω ομάδων στήριξης της ΕΥΑ·

γ) να συστήσει πρόσθετα Περιφερειακά Γραφεία ή μονάδες ασύλου σύμφωνα με τις συνολικές ανάγκες σε όλη την ελληνική επικράτεια·

δ) να επιταχύνει τις συνεντεύξεις και τις διαδικασίες, διατηρώντας παράλληλα τα απαιτούμενα πρότυπα, με την υποστήριξη της ΕΥΑ όπου χρειάζεται, μεταξύ άλλων εισάγοντας εργαλεία για τη συνέντευξη και τη στήριξη·

ε) να μειώσει τη χρονική περίοδο μεταξύ της εκδήλωσης ενδιαφέροντος για υποβολή αίτησης ασύλου και της πραγματικής κατάθεσης της αίτησης ασύλου, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ για τις διαδικασίες ασύλου.

Η εκτίμηση των αναγκών που αναφέρονται στο στοιχείο α) θα πρέπει να επικαιροποιείται διαρκώς και να περιλαμβάνει πληροφορίες για τον αριθμό των μελών του προσωπικού που προσλαμβάνονται.

Αρχή Προσφυγών

3. Η Ελλάδα θα πρέπει να εξακολουθήσει να καταβάλλει προσπάθειες ώστε να εξασφαλίσει ότι όλοι οι αιτούντες διεθνή προστασία έχουν στη διάθεσή τους αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας, διασφαλίζοντας ιδίως:

α) την πλήρη λειτουργία της νέας Αρχής Προσφυγών, με τη συγκρότηση των 20 προγραμματισμένων επιτροπών προσφυγών έως τα τέλη του Φεβρουαρίου του 2017, και με τη συμπλήρωση του αριθμού αυτού ανάλογα με τις ανάγκες, βάσει της αξιολόγησης των αναγκών που αναφέρεται στη συνέχεια·

β) την επάρκεια των ανθρώπινων πόρων για την Αρχή Προσφυγών και τις επιτροπές, μεταξύ άλλων με προσωπικό στήριξης, προκειμένου να χειρίζονται όλες τις εκκρεμείς και πιθανές μελλοντικές προσφυγές, μεταξύ των οποίων και προσφυγές στο πλαίσιο της δήλωσης ΕΕ–Τουρκίας·

γ) τη διεκπεραίωση όλων των αιτήσεων δικαστικού ελέγχου των διοικητικών αποφάσεων που εκκρεμούν επί του παρόντος, το συντομότερο δυνατό·

δ) την αύξηση του αριθμού των αποφάσεων ανά επιτροπή, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, μέσω του προγραμματισμού συχνότερων συνεδριάσεων, της χρήσης της νομικής αρωγής στη σύνταξη αποφάσεων, της εξειδίκευσης των επιτροπών και της συμμετοχής των μελών των επιτροπών με σχέση πλήρους απασχόλησης, με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας τους·

ε) την επαρκή κατάρτιση των μελών της επιτροπής προσφυγών, μεταξύ άλλων με την υποστήριξη της ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση.

Οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να καθορίσουν, βάσει πλήρους και διαρκούς αξιολόγησης των αναγκών, τον αριθμό των επιτροπών προσφυγών, στο πλαίσιο της νέας Αρχής Προσφυγών, που χρειάζονται για την εξέταση όλων των προσφυγών που υποβάλλονται από αιτούντες διεθνή προστασία, τον αριθμό των ανθρώπινων πόρων ώστε να συνεχιστεί η ομαλή λειτουργία των εν λόγω επιτροπών, καθώς και τυχόν άλλα μέτρα που ενδέχεται να απαιτηθούν, όπως αλλαγές στις μεθόδους εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει ιδίως να περιληφθεί αξιολόγηση του κατά πόσον επαρκούν οι 20 επιτροπές προσφυγών που θα συσταθούν έως τα τέλη Φεβρουαρίου του 2017.

Νομική συνδρομή

4. Η Ελλάδα θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι λειτουργεί στην πράξη το νομικό πλαίσιο πρόσβασης σε δωρεάν νομική συνδρομή και ότι σε όλους τους αιτούντες άσυλο παρέχεται η αναγκαία νομική συνδρομή για τον δικαστικό έλεγχο των διοικητικών αποφάσεων επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Ειδικότερα, η Ελλάδα θα πρέπει:

α) να εφαρμόσει αποτελεσματικά, το συντομότερο δυνατό, την υπουργική απόφαση για την παροχή δωρεάν υπηρεσιών νομικής συνδρομής·

β) να καταρτίσει ταχέως σύμβαση για μόνιμο μητρώο δικηγόρων οι οποίοι δύνανται να παρέχουν τις εν λόγω υπηρεσίες σε όλους τους αιτούντες κατά το στάδιο της προσφυγής στην Ελλάδα. Εν τω μεταξύ, η Ελλάδα θα πρέπει να διασφαλίσει ότι τα δύο σχέδια που εφαρμόζονται στην ηπειρωτική και στη νησιωτική χώρα εξασφαλίζουν αποτελεσματική δωρεάν νομική συνδρομή για όλους τους ασκούντες προσφυγή σχετικά με το άσυλο.

Μεταχείριση των ασυνόδευτων ανηλίκων και ευάλωτων προσώπων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου

5. Η Ελλάδα θα πρέπει να εξασφαλίσει τη δημιουργία των κατάλληλων δομών και να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την ταυτοποίηση και τη μεταχείριση των ευάλωτων αιτούντων, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων. Ειδικότερα, η Ελλάδα θα πρέπει:

α) να εφαρμόσει επειγόντως κατάλληλη διαδικασία επιτροπείας με τη θέσπιση του αναγκαίου νομοθετικού πλαισίου για την υλοποίηση των σχετικών διατάξεων του νόμου 4375/2016·

β) να προσδιορίσει και να προσλάβει το απαραίτητο προσωπικό για τη Διεύθυνση Υποδοχής και το τμήμα Προστασίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων, ώστε να παρέχονται επειγόντως οι αναγκαίες εγγυήσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία περί ασύλου για τον εντοπισμό της οικογένειας και τη νομική εκπροσώπηση·

γ) να εξασφαλίσει την εφαρμογή στην πράξη των διαδικασιών για τον εντοπισμό των αιτούντων με ειδικές διαδικαστικές ανάγκες και ανάγκες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων, ώστε να παρέχεται στους εν λόγω αιτούντες η απαραίτητη ψυχοκοινωνική στήριξη, ιδίως όταν ενδέχεται να είναι θύματα σεξουαλικής βίας και εκμετάλλευσης ή εμπορίας ανθρώπων και να λαμβάνεται πάντα δεόντως υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Χρήση της ενωσιακής χρηματοδότησης στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων

6. Η Ελλάδα θα πρέπει να εξασφαλίσει την πλήρη αξιοποίηση της σημαντικής χρηματοδότησης από την ΕΕ, ιδίως με την κινητοποίηση, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, των διαθέσιμων πόρων στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων του ΤΑΜΕ και του ΤΕΑ και τη διερεύνηση συμπληρωματικών χρηματοδοτικών πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία. Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη κινητοποίηση της διαθέσιμης, στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων, χρηματοδότησης, προκειμένου να καλυφθούν επείγουσες ανάγκες, ιδιαίτερα στον τομέα της υποδοχής και της παροχής άλλων υπηρεσιών για τους μετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα, ιδίως μέσω της βελτίωσης του συντονισμού μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων, της ενίσχυσης των επιχειρησιακών ικανοτήτων και της βελτίωσης του μηχανισμού υλοποίησης.

Τεχνική συνδρομή από άλλα κράτη μέλη

7. Τα κράτη μέλη καλούνται να παράσχουν πρόσθετη στήριξη στην Ελλάδα μέσω του διορισμού εμπειρογνωμόνων, ανταποκρινόμενα στις διάφορες εκκλήσεις της ΕΥΥΑ, διασφαλίζοντας πιο μακρόχρονες τοποθετήσεις και εντοπίζοντας ανώτερα και πιο ειδικευμένα προφίλ.

II. **ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ**

8. Συνιστάται η επανέναρξη των μεταφορών αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, υπό τους όρους και σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στα σημεία 9 και 10.

Πεδίο εφαρμογής

9. Η επανέναρξη των μεταφορών αιτούντων άσυλο που έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ελλάδα στα εξωτερικά σύνορα από τις 15 Μαρτίου 2017 και μετά, ή άλλων προσώπων για τα οποία είναι υπεύθυνη η Ελλάδα, σύμφωνα με κριτήρια διαφορετικά από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κεφαλαίου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, θα πρέπει να εφαρμόζεται σταδιακά από την εν λόγω ημερομηνία, λαμβάνοντας υπόψη τις ικανότητες όσον αφορά την υποδοχή και τη μεταχείριση των αιτούντων στην Ελλάδα σύμφωνα με τις οδηγίες 2013/32/ΕΕ και 2013/33/ΕΕ. Προς το παρόν δεν θα πρέπει να μεταφέρονται στην Ελλάδα ευάλωτοι αιτούντες άσυλο, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων.

Συνεργασία και μεμονωμένες διαβεβαιώσεις

10. Πριν από τη μεταφορά αιτούντος στην Ελλάδα, οι αρχές των κρατών μελών καλούνται να συνεργάζονται στενά με τις ελληνικές αρχές ώστε να διασφαλίζεται η εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στο σημείο 9 και, ιδίως, η φιλοξενία του αιτούντος σε εγκατάσταση υποδοχής που πληροί τα πρότυπα που καθορίζονται στη νομοθεσία της ΕΕ, ιδίως στην οδηγία 2013/33/ΕΕ για τις συνθήκες υποδοχής, η εξέταση της αίτησής του εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ για τις διαδικασίες ασύλου, και η μεταχείρισή του σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία σε κάθε άλλο σχετικό θέμα. Οι ελληνικές αρχές καλούνται να συνεργαστούν πλήρως παρέχοντας τις εν λόγω διαβεβαιώσεις στα άλλα κράτη μέλη.

III. **ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ**

Στήριξη και υποβολή εκθέσεων από την ΕΥΥΑ

11. Η ΕΥΥΑ θα πρέπει να συγκροτήσει ομάδα εμπειρογνωμόνων από τα κράτη μέλη που θα αποσταλεί στην Ελλάδα με σκοπό τη στήριξη της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με το εάν η μεταχείριση των προσώπων που μεταφέρονται στην Ελλάδα δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου είναι σύμφωνη προς τις αναφερόμενες στο σημείο 10 διαβεβαιώσεις που προβλέπεται να παρέχει η Ελλάδα.

Υποβολή εκθέσεων από την Ελλάδα

12. Η Ελλάδα καλείται να υποβάλει, έως τις 15 Φεβρουαρίου 2017, έκθεση που να καλύπτει την πρόοδο που σημειώθηκε στην εφαρμογή της παρούσας σύστασης. Η έκθεση θα πρέπει ειδικότερα να περιλαμβάνει περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν ώστε να εφαρμοστούν οι εναπομείνασες ελλείψεις που εντοπίζονται στην παρούσα σύσταση, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο οι ελληνικές αρχές έχουν εξασφαλίσει ή σχεδιάζουν να εξασφαλίσουν τη διάθεση των απαραίτητων ανθρώπινων και υλικών πόρων που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 5 της παρούσας σύστασης, καθώς και περιγραφή των διαρκών αξιολογήσεων των αναγκών που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 3 της παρούσας σύστασης. Θα πρέπει επίσης να περιγράφει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο οι ελληνικές αρχές σκοπεύουν να εφαρμόσουν τη διαδικασία παροχής διαβεβαιώσεων σε μεμονωμένες περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 10.

13. Η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το σύνολο της υφιστάμενης και προγραμματιζόμενης ικανότητας μόνιμης και προσωρινής υποδοχής αιτούντων διεθνή προστασία και τη φύση αυτής της ικανότητας·

β) τον συνολικό αριθμό των αιτήσεων ασύλου που εκκρεμούν στον πρώτο βαθμό·

γ) πλήρη δεδομένα σχετικά με όλες τις εκκρεμούσες προσφυγές και τις αποφάσεις που εκδόθηκαν σε δεύτερο βαθμό, συμπεριλαμβανομένων υποθέσεων που αφορούν το παραδεκτό, τόσο από τις νέες επιτροπές προσφυγών όσο και από τις επιτροπές συσσωρευμένων προσφυγών·

δ) τον συνολικό αριθμό του υφιστάμενου και προγραμματιζόμενου προσωπικού για την επεξεργασία των αιτήσεων ασύλου που καταχωρίζονται στην Υπηρεσία Ασύλου και για τη Διεύθυνση Υποδοχής· καθώς και τον συνολικό υφιστάμενο και προγραμματιζόμενο αριθμό προσωπικού και τον αριθμό των επιτροπών που η Αρχή Προσφυγών έχει σταδιακά καταστήσει λειτουργικές.

14. Μετά τις 15 Φεβρουαρίου 2017, η Ελλάδα καλείται να υποβάλλει έκθεση κάθε δύο μήνες σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας σύστασης.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή
Δημήτρης ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλος της Επιτροπής

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1015 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ανώτατα όρια καταλοίπων για τις ουσίες 1-ναφθυλακεταμίδιο, 1-ναφθυλοξικό οξύ, chloridazon, fluazifop-P, fuberidazole, mepiquat και tralkoxydim μέσα ή πάνω σε ορισμένα προϊόντα

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 172 της 29ης Ιουνίου 2016)

Στη σελίδα 21, στο σημείο 2 του παραρτήματος:

αντί: «2. Στο παράρτημα III, στο μέρος B, οι στήλες για τις ουσίες 1-ναφθυλακεταμίδιο, 1-ναφθυλοξικό οξύ, chloridazon, fluazifop-P, fuberidazole, mepiquat και tralkoxydim διαγράφονται.»

διάβαζε: «2. Στο παράρτημα III, στο μέρος A, οι στήλες για τις ουσίες 1-ναφθυλακεταμίδιο, 1-ναφθυλοξικό οξύ, chloridazon, fluazifop-P, fuberidazole, mepiquat και tralkoxydim διαγράφονται.».

ISSN 1977-0669 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2547 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL